Zarys

Kroniki rodzinnej

Malinowskich

Malinowie Kalnicy

h. Pobóg.

Tom II.

(Patrz spis rzeczy przy koń-
cu książki).

5.

Piekosiński Franciszek – Wypisy heraldyczne z ksiąg poborowych – Lwów 1911.

Rekognicjarz poborowy województwa podlaskiego z r. 1581. Wykaz dziedziców dóbr, ich urzędników, sług i sprawców powiatu bielskiego:

„433. Z Malinowa – Kalnicy[1] (par. Bielskiej) Mikołaj Janowicz[2], dziedzic działu

434. Malinowski Jan Olekszewicz, dziedzic działu w Kalnicy – Malinowo (par. Bielska)

435. Malinowski Jerzy, dziedzic działu w Kalnicy – Malinowo (par. Bielska), herbu Ślepowron[3]

436. Malinowski Stanisław z Sirocina – Cząstek (par. Domanowo), herbu Ślepowron; na innej jednak cedule użył sygnetu z herbem Wilczekosa odmienna.

---

1) Patrz mapka ~~zo~~ na str. 200 Tomu pierwszego

2.) „Naruszewicz w swojej Historyi Narodu Polskiego powiada: „Szlachcice Polscy nazywali się, naprzód od herbów n.p. Ciołek, Jastrzębiec etc., powtóre od włości n.p. Piotr z Chodźca, z Zakliczyna, po trzecie od imion ojcowskich, (jak dotąd Rusini), n.p. Jan Janowic, Wilek Bieniewic, t.j. syn Bieniasza (Benedykta).

3.) Pod tym względem jest jakieś bałamuctwo, cokolwiek gdyż ten Jerzy jest naszym protoplastą w prostej linji i akt oryg. z r. 1607 który posiadam, wzmiankuje właśnie o nim jako o dziedzicu Kalnicy (że już wtedy nie żyje.) Mam też akt z roku 1680 z podpisem Kazimierza Malinowskiego, prawnuka Jerzego – który na nim pieczętuje się h. Ślepowron. Nam Heroldja przyznała h. Pobóg.

Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie pod redakcyą Dr. Władysława Semkowicza - Tom III. Rok 1911-1912. - Dr. Władysław Semkowicz: Wywody szlachectwa w Polsce XIV-XVII wieku:

„ Nr. 331. Drohiczyn*) roki ziemskie, dnia 7. lutego r. 1544.

Sąd ziemski drohiczyński przyznaje szlachectwo Leonardowi i Janowi z Malinowa**), na podstawie przeprowadzonego wywodu.

Venientes personaliter ad iudicium nobiles Leonardus et Joannes fratres germani in Malinowo haeredes, districtus Drohiciensis terrigenae, protunc per expositum recognoverunt, quod nobilis olim Stanislaus in Malinowo haeres, filius olim nobilis Joannis, fuit et est eorum frater patruelis et una et eadem progenie ~~[illegible]~~ cedens et clipeo vulgariter Bunczy [illegible]

x) Drohiczyn, nad Bugiem, na płn. zachód od Brańska a na płd. [illegible] od Siedlec

xx) To Malinowo, leży koło Drohiczyna na wschód od niego. (Z Drohiczyna a do Malinowy jest ta sama odległość, co z [illegible] do Warszawy).

Nec non etiam nobiles Laurentius et Cristoferus in Skro-
goty haeredes, ejusdem districtus terrigenae recogno-
verunt publice, quia nobilis olim Stanislaus, Joannis
Malinowski filius legitimus et de toro nobili procrea-
tus erat et eorum frater, ex avia patris eorum
originem ducens et ex armis Slepowron dictis extite-
rat. Deinde nobilis Jacobus, Nicolaus in Rybaity
haeredes, coram judicio personaliter stantes, palam
recognoverunt et testificati sunt, nobilem olim
Stanislaum Malinowski, filium Joannis, ex avia
eorum matris originem nobilitatis habuisse et pro-
cessisse, et unius vocationis seu clenodii Bygny
vocati extitisse. Et super ii sex testes nobiles seu
super eorum testimonium fideliter factum corpora-
le juramentum ad imaginem Crucifixi praestite-
runt. Et judicium praefatorum nobilium testifica-
tione cognita, et praestitione juramenti accepta, praefatum olim nobilem Stanislaum

[illegible], tanquam verum nobilem, ex praedecessoribus nobilium progenitum, censuit ubi libet habendum, decreto judiciali accedente.

Terr. Cracov. 4. 11. 071 p. 327. //

Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie pod redakcyą Dr. Władysława Semkowicza - Tom III - Rok 1911-1912.

Dr. Władysław Semkowicz - Wywody szlachectwa w Polsce w XIV - XVII wieku:

„Nr. 351. Drohiczyn, roki ziemskie, dnia 23. stycznia r. 1563.

Sąd ziemski drohicki przyznaje szlachectwo Stanisławowi Klimczyckiemu x) na podstawie przeprowadzonego wywodu:

Comparens personaliter coram officio et actis terrestribus drohiciensibus praesentibus nobilis Stanislaus filius Andreae Climczycki, palam et per expressum recognovit, quia volendo obiectam sibi ignobilitatem, statuit duos testes nobiles, Stanislaum olim Jacobi Climczycki et Jaco=

x) Klimczycki - Podlasie 1580 (Niesiecki - Metr. Lit. - Boniecki) - Żernicki, dod. A. Sei.

bum filium Nicolai Malinowski, coram officio praesenti, qui stantes personaliter, palam et per expresse recognoverunt, quia nobilis praedictus Climezycki, est eorum filiaster et ejusdem insignis et armorum. Qui progenitus ex eorum fratre, Stanislai germano et Jacobi Malinowski patrueli et eadem insignia et arma cum ipsis fuit, dicta vulgariter [illegible]. Deinde statuit duos alios testes nobiles Gasparum et Melchiorem [illegible], qui coram eodem officio personaliter stantes, palam recognoverunt, ~~[illegible]~~ quod praefatus Stanislaus, filius Andreae Climezycki, est eorum frater [illegible], qui provenit ex una eademque avia nobili Anna Climezycka, [illegible] superstite, ejusdemque genealogiae est et iisdem armis insignibus utitur, dictis [illegible].

Et officium terrestre post acceptam testificatio=
nem testium et legitimam ac veram deductionem
nobilitatis praenominati Stanislai Klimczycki, prae:
fatum officium terrestre ipsum Stanislaum Climczyc:
ki cum suis successoribus pro vero, certo
Tandem stetit coram eodem officio generosos Sta:
nislaum et Cristopherum Raczki*), qui personaliter
coram eodem iudicio stantes, palam et per expresse
recognoverunt, quia nobilis praedictus Stanislaus
Climczicki, eorum est nepos, ex proavia procedens et
utitur eisdem armis et insignibus, dictis vulgariter
lilia. Et Officium terrestre post acceptam testifica:
tionem testium et legitimam ac veram deductionem
nobilitatis praenominati Stanislai Climczycki, prae:
fatum officium terrestre ipsum Stanislaum Climczycki

*) Raczko h. Ostoja – Podlasie 1490. Także Raczeń zwany. Jednej
gałęzi należą przydomek Purzycki. Maczkiewy wymaję przydomki.
Raczko! Niesiecki - Uruszkowski ! Żernicki, Kapelu. Arch !

cum suis successoribus jure suo, certo nobili homine esse et haberi ubique censuit perpetuis temporibus.

Tem. Dubic. t. 10. O.Z. p. 337.

Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie pod redakcją Dr. Władysława Semkowicza - Tom III - Rok - 1911 - 1912 - Dr. Władysław Semkowicz - Wywody szlachectwa w Polsce XIV - XVII wiek N° 331. Drohiczyn, roki ziemskie,

dnia 7 lutego r. 1547.

Sąd ziemski drohiczyński przyznaje szlachectwo Leonardowi i Janowi z Malinowa, na podstawie przeprowadzonego wywodu.

Stawili się osobiście przed sądem, okręgu ziemskiego drohiczyńskiego, szlachcice Leonard i Jan, bracia jednych rodziców, dziedzice na Malinowie wyznali jawno i wyraźnie, że szlachcic Stanisław niegdyś dziedzic na Malinowie, syn szlachcica niegdyś Jana, był i jest ich bratem stryjecznym, pochodzącym z jednego i tego samego rodu i wywodził się z pod tarczy pospolicie znanej Bujny. Także też Wawrzyniec i Krzysztof dziedzice na Kłopotach, tego samego okręgu ziemskiego, wyznali publicznie, że szlachcic niegdyś Stanisław, syn legalny Jana Malinowskiego zrodzony ze szlacheckiego małżeństwa był i jest ich bratem, wywodzącym swój początek z babki ich ojca i znaczył się bronią zwaną Ślepowron.

Następnie szlachcic Jakób i Mikołaj dziedzice na Rybałtach, zjawili się osobiście wobec sądu, otwarcie oświadczyli i to zostało udowodnione że szlachcic niegdyś Stanisław Malinowski, syn Jana, miał szlachectwo i wywodził swój początek z babki ich

matki i zostali nazwani jednem mianem Klenodjum Bugny. A nadto tych sześciu świadków szlachciców złożyło przysięgę na krzyż, na dowód prawdziwości ich świadectwa. — Zaś sąd rozpatrzywszy dowodzenie wspomnianych szlachciców i przyjąwszy przysięgę orzekł, że wzmiankowanego między i szlachcica Stanisława Malinowskiego należy uważać wszędzie jako prawdziwego szlachcica urodzonego z przodków szlachciców, zważywszy na dekret sądowy.

Terr. Drohic. t. 10. f. p. 327.

Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie pod redakcją Dr. Władysława Semkowicza - Tom. III - Rok 1911 - 1912. Dr. Władysław Semkowicz. — Wywody szlachectwa w Polsce XIV - XVII wiek :, N. 351 Drohiczyn, roki ziemskie, dnia 23 stycznia r. 1563. —
Sąd ziemski drohiczyński przyznaje szlachectwo Stanisławowi Klimczyckiemu na podstawie przeprowadzonego wywodu.
Szlachcic Stanisław syn Andrzeja Klimczyckiego stawił się osobiście w urzędzie i na skutek rozporządzeń obowiązujących wówczas okręg drohiczyński, jasno i wyraźnie wyznał, że wobec zarzucenia mu sądownie niskiego pochodzenia, przedstawił dwóch świadków szlachciców, Stanisława syna Jakóba Klimczyckiego

i Jakóba syna Mikołaja Malinowskiego, wyżej wspomnia-
nemu urzędowi, którzy osobiście się stawili i jasno i
otwarcie wyznali, że szlachcic wspomniany Klimczycki
jest ich siostrzeńcem i tego samego znaku jakoteż
i broni. Zrodzony przez jednego z ich braci, który był
dla Stanisława bratem rodzonym z tych samych rodzi-
ców, a dla Jakóba bratem stryjecznym i posiadał
te same znaki oraz broń podobną z nimi nosił, zwaną
pospolicie „łezią cornua". Następnie przedstawił dwóch
innych świadków szlachciców, Gaspareg i Melchiora
Jessinskich, którzy zjawili się wobec tego samego
urzędu osobiście, otwarcie wyznali, że wspomniany
Stanisław, syn Andrzeja Klimczyckiego jest ich
bratem cioteczym, który pochodzi od jednej i tej
samej babki, szlachcianki Anny Klimczyckiej,
dotąd żyjącej i która pochodzi z tego samego
rodu i używa tej samej broni oraz oznak zwa-
nej „lilją". Wreszcie powołał do tegoż urzędu
szlachciców Stanisława i Krzysztofa Raczków,
którzy stanąwszy osobiście w tymże sądzie,
jasno i wyraźnie oświadczyli, że szlachcic
wzmiankowany Stanisław Klimczycki jest
ich wnukiem, pochodzącym z prababki i używa
tychże broni i oznak zwanych pospolicie „lilją"
I urząd ziemski, po przyjęciu zeznania
świadków i legalnego a prawdziwego wywodu

szlachectwa wyżej omawianego Stanisława Klimczyckiego, orzekł, że Stanisława Klimczyckiego z jego spadkobiercami, należy uważać wszędzie za prawdziwego i prawego szlachcica po wieczne czasy.

Terr. Drohic. t. 10. f. 79. p. 337.

Niedawnie znalezio-
no (poza niedotkniętego
z ostatnich ksiąg)
znalezienie aktów
prawdziwych - patrz
strona 8-14.

Odpis metryki chrztu mojego pradziada Karola-Szymona Malinowskiego:

Dioecesis Premisliensis - Decanatus Miechocinensis - Parochia Pniów - Imperium Austriae - Regnum Galicia - Districtus Tarnobrzeg Nr. 170. Testimonium baptismi: Ad officium parochiale Ecclesiae p. t. lat. in Pniów praesentibus testatur, in libris metric. ab anno 1665 usque ad annum 1763 pag. 139 sequentia reperiri: Anno Domini millesimo septingentesimo quinquagesimo quarto (1754) mensis Novembri - ego qui supra (Christophorus Odrzywolski, parochus Pniovensis) baptisavi infantem nomine Carolum Simeonem Magnificorum Joannis Malinowski et Christinae[1] Theresae conjugum Sodalitatis. Patrini Magnificus Jacobus Haczkiewicz Dapifer Chelmensis et Anna Karwicka[2] Tribuna.

1) z domu Piasecka

2) W metryce oryginalnej z r. 1757 z daty 15. Julii, wymieniona jest jako matka chrzestna Anna Karska Tribuna Bracłaviensis - a nie Karwicka.

Bractaviensis. Extractus hunc cum originali concordare, propriae manus subscriptione sigilloque parochiali corroboro. Sniów die 25. Junii 1908. Josephus Ruszel
L. S. parochus

Nr. 1956 – Calisiensium Episcopale r. l. praesentibus publicam facit fidem in tota testimonio subscriptionem A. R. D. Josephi Ruszel, parochi in Sniów, ejus ingenui manu exaratam sigillumque parochiale appositum genuinum esse.

Premisliae die 2. Aprilis 1909 x)

L. S. Josephus Sebastianus Pelczar
Eb.

---

x) Metryka pierwsza z r. 1757 nie posiada legalizacji biskupiej. Posiada następujący tekst: Laudetur Jesus Christus Amen. Universis et singulis, quorum interest aut interesse poterit, Literis praesentibus notum facio, quia ad requisitionem Illustris Magnifici Domini Joannis Malinowski Podlachiae Skowronarii Ortus sui Legitimi et Libris Metrices Baptisatorum Ecclesiae Sniaviensis, ut ut est extradO Testimonium sequenti tenore: Anno Domini i.t.d.

Paropis Petrus Białecki
Parochus Ecclesiae Sniaviensis

Kopja wierzytelna [illegible] Księgi Metrycznej, mojego pradziada:

Ego infra scriptus testor, Anno Domini Millesimo Octingentesimo Sexto, die quindecima Septembris, sepelisse Generosum Magnificum Dominum Carolum Maliszewski, Haeredem Nieckisiarka [illegible] in nostro sepulcro Conventus [illegible] Patrum Bernardinorum.

In cujus fidem manu me subscribo mea. Datum die tertia Octobris Anno 1818 x) /: subscriptum:/ Fr. [illegible] Guardianus.

L. S. Zgodność obecnej kopji wierzytelnej ze swym oryginałem na stemplu [illegible], [illegible] szczegółowo opisanym, w [illegible] [illegible] w Sądzie Pokoju Powiatu [illegible], złożonym, znajdującym się, poświadczam.

[illegible] Sąd. Pok.

---

x) Rok 1818 jest rokiem ślubu Józefa-Kazimierza-Benedykta Maliszewskiego z Teresą z [illegible]

Odpis metryki urzęd. mojego dziada Józefa-Erazma-Benedykta tr. im. Malinowskiego:

„Чиновникъ гражданскаго состоянія римско-католическаго прихода Янковице Костельные объявляетъ, что въ книгахъ Гражданскаго Состоянія сего же Прихода за 1784 годъ находится актъ Nr. 9 слѣдующій

Актъ о Рожденіи

Martino

„D. 20 Martii anno ut supra ego Thomas Rzeznicki Vicarius Pravius Ecclesiae Jankovicensis baptisavi infantem nomine Josephum, Erasmum, Benedictum Magnifici D.D. Caroli Malinowski, Thesaurarii Podlachiae, et M.ae Franciscae de Nazarewicz Malinowska Conjugum Legitimorum.“

[illegible]

Patrini fuere Simon Żelazowski et Margaretha uxor ejus.

- - - - - - - Zgodność:

Zaświadczenie przez mnie ...

Podpis: Zawichost w marcu 3/16 1903

podpis nieczytelny

Następują tu legalizacje z pieczęciami:

a.) Konsystorza Biskupiego w Sandomierzu

b) Radomskiego guberń. urzędnika

d.) [illegible]

e) C. i K. austr. Generalnego Konsulatu w Warszawie

Odpis metryki ~~chrztu~~ urodzenia mego Ojca Walentego - Gaspra - [illegible] w. im. Malinowskiego:

Метрическая выпись изъ дубликата актовъ гражданск. состоянія Малицкаго Костельнаго Римско-Католическаго прихода за 1825 годъ

Акта о рожденiи за Nr. 57.

Roku tysiąc osiemset dwudziestego piątego, dnia dwudziestego ósmego, m-ca Marca o godz. [illegible] po

południu przed nami stawił się Wielmożny Józef Malinowski lat czterdzieści sześć liczący x), dziedzic [illegible] Małej i okazał nam dziecię płci męskiej, które urodziło się w domu jego pod numerem pierwszym, dnia dwunastego miesiąca marca o godzinie szóstej z rana, roku bieżącego, oświadczając, iż jest spłodzone z niego i Wielmożnej Teresy z Wysockich lat trzydzieści mającej i że życzeniem jego jest nadać mu imiona Władysław, Ignacy, Konstanty. Po uczynieniu powyższego oświadczenia i okazaniu dziecięcia w przytomności Franciszka Chyły lat pięćdziesiąt jeden liczącego, zagrodnika z [illegible] Małej, tudzież Jana [illegible] lat pięćdziesiąt dwa mającego, zagrodnika z tejże wsi, akt niniejszy, po przeczytaniu stawającym, iż pisać nie umieją podpisany [illegible] Plemięcki wikary, zastępca

x) Jeżeli Józef Malinowski w r. 1825 liczy lat 46, to znaczyłoby że się urodził w r. 1779 (metryka chrz. z r. 1781), to znaczy że ślub jego Ojca Karola z Franciszką z Makarskich musiał się odbyć w roku 1778, a ponieważ Karol urodził się w roku 1754, więc żeniąc się, musiał mieć 24 lata.

Wiek Józefa jest tu błędnie podany na lat 46, gdyż żeniąc się w r. 1818 (patrz [illegible]) miał lat 34.

~~34~~ 18+7=25 34+7=41

urzędnika stanu cywilnego.

Urzędnik stanu cywilnego parafii Malice zaświadcza niniejszem, jako akt urodzenia Włodzimierza-Jerzego-Krasowskiego syna imienia Kalinowskiego, zapisany w języku polskim do księgi metryk, której parafii za rok 1825 pod Nr. 50 i że wypis niniejszy zgodny jest z oryginałem wiernikiem, przechowującym się w miejscowem Archiwum.

Malice, d. 1/14 Kwietnia 1903 roku.
Ks. J. Krzemiński.

L. S.

Następuje 7 legalizacyj z podpisami i przyłożeniem pieczęci.

Odpis tłomaczenia urzędowego z języka rosyjskiego mojej metryki chrztu.x)

„Z rozkazu Jego Cesarskiej Mości Samowładcy Wszechrosyjskiego.

Wypis z księgi metryk Horochowskiej xx)

---

x) Tymże to metryka jest ważna do wszelkich [illegible], także w [illegible] [illegible].
x) Horochów na Wołyniu, na pół. od Stojanowa, powiat Włodzimierz-Wołyński.

rzymsko-katolickiej parafji za 1870 rok cz. I str. 18, o urodzonych.

Dnia dwudziestego ósmego czerwca tysiąc ośmset siedemdziesiątego roku w Horochowskim rzymsko-katolickim kościele parafjalnym ksiądz Michał Ziemiński, proboszcz tegoż Kościoła ochrzcił — z dopełnieniem wszystkich obrzędów sakramentalnych, dziecię imieniem Stefan Piotr Józef, syna austrjackich poddanych Władysława i Emilji z Szyców[1] Malinowskich, prawowitych małżonków, urodzonego dnia siedemnastego kwietnia tegoż roku we wsi [illegible], tejże parafji. Rodzicami chrzestnymi byli hrabia Tadeusz Tarnowski z Franciszką Baniewską.

Nr. 34. Stwierdzam podpisem i przyłożeniem pieczęci kościelnej, że wyciąg niniejszy jest w zupełności zgodny z oryginalną księgą metryk Horochowskiego Kościoła za 1870 rok, oraz że żadnym [illegible] nie podlega. M. Horochów, dnia 6. maja 1903 r.

---

1) W oryginale rosyjskim było изъ Шицовъ, co tłumacz przetłumaczył „z Szyców”. Właściwa pisownia jest „Schütz”.

Proboszcz Horochowskiego Kościoła: Kiadkiewicz Iwo..., wice-dziekan: Ks. M. Przyporowski m.p. L.S.

Dnia 1 lipca 1903 r. Z rozkazu Jego Ekscelencji, Najprz. Łucko-Żytomierski rzymsko-katolicki Konsystorz Duchowny zgodnie z życzeniem Konsulatu Austro-Węgierskiego w Kijowie z dn. 11 czerwca (29 maja) bież. 1903 r. Nr. 3657 i powziętym w dniu 17 czerwca postanowieniem, świadczy podpisem i przyłożeniem pieczęci urzędowej, że niniejszy wyciąg metrykalny – po sprawdzeniu z księgą metryk kościelnej parafji za 1876 r. Nr. 17. przechowywaną w archiwum Konsystorza – okazał się zgodny

Nr. 3838. Przewodniczący Konsystorza: podpis m.p. za sekretarza: podpis m.p., za naczelnika Kancelarji: podpis m.p. L. S.

Nr. Leg. 80. Exh. Nr. 4675. Pr. I. Nr. 2260. Taksa: 4.50 K.

Dla legalizacji powyższego podpisu Przewodniczącego rzymsko-katolickiego Łucko-Żytomierskiego Konsystorza.

C.K. Konsulat w Kijowie, dnia 30. lipca 1903 r. Kierownik C.K. Konsulatu Austro-Węgierskiego: podpis m.p. L.S.

Stempel 50 gr.

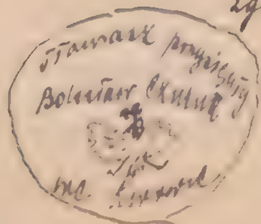
L. rep. 745/32

Stwierdzam podpisem i przyłożeniem pieczęci urzędowej zgodność tego tłumaczenia z oryginałem

We Lwowie dnia 4. października 1932 r.

Bolesław Czczuk

przysięgły tłumacz sądowy języków: angielskiego, francuskiego, niemieckiego i wszystkich słowiańskich, mianowany postanow. Min. Sprawiedliwości z dnia 26/XI 1929 Nr. I U. 8741/29.

Odpis metryki chrztu mojej żony:

Imperium Austriae – Regnum Galiciae – Districtus Złoczów
Archidioecesis Leopoliensis – Decanatus Brodiensis – Parochia Olesko

Testimonium Ortus et Baptismi

Officium parochiale ecclesiae Ritus Latini omnibus et singulis quorum interest aut interesse poterit, praesentibus testatur, in libro metrices baptisatorum pro pago Zabłotce destinato, tomo XXVII pag 6 Nr. ser. 1. sequentia reperiri: Anno Domini Millesimo octingentesimo, septuagesimo septimo hoc est 1877 die vigesima secunda mensis aprilis nata sub Nr. domus 1 et die 8' Maji 1877 ab Josepho Szanak baptisata est.:

Nomen baptizati: Hedviga Ludovica binominis
Religio: Romana Catholica
Sexus: Feminina .
Parentes: Pater: Gen. ac Magnif. Dom. Alexander Skarbek Leszczyński, haeres bonorum Zabłotce, Gener. ac Mgf. D.D. Francisci Desiderii Skarbek Leszczyński haeredis bonorum Zabłotce et advocati provincialis et Christinae haeredissae

Conjugum Domaradz natae Domaradzka, filius.
Mater: Generosa ac Mgf. Domina Hedwiga de Piotek Chędrzyńska, Thaddaei et Antoninae de Hubicka Chędrzyńska filia.
Patrini: Dominus Stanislaus Leszczyński, Ludvica Unbicka, Ludovicus Leszczyński c.r. officialis, Stanislawa e Krzeczkowskich Zajączkowska.

In quorum fidem testimonialibus literis sigillo munitis manu propria subscribo

Datum Olesko die 14. Mai 1940

L. S.

Marcelius Piekarski
praepositus ecclesiae!

Odpis naszego aktu małżeństwa:

Imperium Austriae – Regnum Austriae – Districtus Złoczów
Dioecesis Leopoliensis – Decanatus Brodiensis – Parochia Olesko.

Testimonium copulationis.

Officium parochiale ecclesiae Ritus Latini omnibus et singulis quorum interest aut interesse poterit praesentibus testatur, in libro metrices copulatorum pro pago

Oszydów destinato, tomo IV, pag. 56 Nr. ser. 1. sequentia reperiri: Anno Domini Millesimo nongentesimo primo tre est 1901, die decima octava mensis Julii copulati sunt: Oszydów Nr. domus 1.

Sponsus: Ilmus Dom. Stephanus Petrus Leszczyński, trium nominum de Prbóy Mielinowski, subcenturio k. u. k. Oberleutnant des Uhlanen Regiments Kaiser Nr. 4. oriundus in Oszczów distr. Kazimierz-Bodzyński, filius Ladislai et Angelae Schütz. Religio: Romana Catholica. Aetas: 31. Coelebs.

Sponsa: Ilma. Dna. Hedviges Ludovica, binominis, de Skarbek Leszczyńska, oriunda in Zabłotce, districtus Brody in Galicia filia Alexandri et Hedvigis Chędzyńska. Religio: romana-catholica. Aetas: 24. coelebs.

Testes: Ilmus Dmus. Ladislaus de Okszów Gniewosz, proprietarius bonorum Kudy. Ilmus. Dmus. Oscarus Schnell proprietarius bonorum Firlejówka.

Productis ex parte sponsi test. bapt. dto Horochów in Wołyń, 24/8 1880 Nr. 48 nec non licentia ad matr. ineundum a c. k. Ministerii belli de die 30/5 1901 Nr. 3531 ac denique delegatione a c. r. officii parochiali militari Leopoli de die 7. Julii 1901 Nr. 829, benedixit matr. Marcellus Piątkowski parochus Olescensis.

In quorum fidem his testimonialibus litteris sigillo ecclesiae munitis manu propria subscribo

L. S. Datum Olesko die 19. Julii 1901

Marcellus Piątkowski
praepositus Ecclesiae

Odpis metryki chrztu Władzia:

Imperium Austriae – Regnum Galiciae – Districtus: Urbs Leopolis
Archi-Dioecesis: Leopolit. rit. lat.
Decanatus: Leopolis. Parochia: Sancti Antonii

Testimonium ortus et baptismi.

Ex parte Officii parochialis r. lat. Ecclesiae ad S. Antonium rite hisce testatumque fit in libris metricalibus hujus Ecclesiae Tom. XXIII pag. 82 reperiri sequentia:
Annus, mensis et dies nativitatis et baptismi: Anno Domini Millesimo nongentesimo secundo (:1902:), die 17. Junii natus et die 19. Julii e.a. baptisatus. Nr. domus: Łyczakowska 83. Nomen: Ladislaus-Georgius-Alexander-Antonius (4 nom.). Religio: Rom. cath. Sexus: Masculinum. Thori: legitimi. (Obst. Maria Mauer.)
Parentes et Conditio: Stephanus-Petrus-Josephus (3 nom.) Pobóg Malinowski sublocumtenens c.r. Ulan. Regiminis No 4, fil. Ladislai et Angelae natae Schütz. Hedvigis Ludovica (bin.) Skarbek Leszczyńska, filia Alexandri ac Hedvigis natae Chadyńska.
Patrini et conditio: Gregorius Lipczyński haeres bon. terrium., Angela Unficka vidua post pd. Carolum haeredem bon. terrium.
Baptisavit Ladislaus Hickiewicz, parochus
Quas testimoniales manu propria subscribo et sigillo Ecclesiae parochialis munio. Leopoli, die 27. Januarii A.D. 1903

L.S. Hickiewicz

Nr. 2334/y Subscriptionem Reverendi domini Ladislai Hiťkiewicz, Parochi ad ecclesiam S. Antonii rit. lat. Leopoli, ... sigillum officiosum in documento praesenti reperibilia esse vera, genuina et authentica ex parte Curiae Metropolitanae Leopoli hisce publica fit fides.

Ab ordinariatu metropolitano ritus latini
Leopoli, die 22. martii 19[illegible]

L. S. Abs. Exc. Loci Ord.
+ Ladislaus Bandurski
Episcopus Tit. Cyteren.
Auxil. Leop.

Odpis metryki chrztu Jasia x):

---

x) Zaś mam dwa 2 oryginalne exemplarze jego metryki chrztu, z których jeden egzemplarz z podpisem ks. Rapa Bandyńskiego wyrzucił w Amsterdamie* – drugi ma u siebie.

* Mam obydwa egzempl.

Imp
Dioe

Żółki
ti bu
tamo,
c
1905
ant
a K
Nam
Seena
Ayus
4. [illegible]
Cis

ele
/kin

—

Er

L

Odpis metryki chrztu Ewci:

Imperium Austriae. Regnum Galiciae - Districtus Żółkieviensis
Dioecesis Leopoliensis - Parochia: Żółkieviensis - Nrus: 2/915.

Testimonium ortus et baptismi.

Officium parochiale rit. lat. ecclesiae parochialis Żółkieviensis sub tit. S. Laurentii praesentibus testatur, in libro natorum et baptisatorum destinatis pro Żółkiew tomo V, pag. 198 sequentia reperiri:

Anno Domini Millesimo nongentesimo quinto hoc est 1905 die duodecima hoc est 12 mensis Julii in Żółkiew sub Nro domus 95 nata et die 15. Octobr. baptisata est a R.D. Adamo Czaharski

Nomen baptisati: Eva-Maria-Angela. Religio: rom. cath. Sexus: feminina. Thorus: legitimus. Parentes: Stephanus-Remus-Josephus trin. de Pałuy Malinowski, c.r. centurio 4. [illegible] Ulan. de Castrów in Reg. Pol. oriundus, filius Ladislai-Gregorii-Constantini (trin.) et Angelae de Schütz.

Hedvigis Ludovica (bin.) de Skarbek Leszczyńska de Żukłince distr. Brody oriunda, filia Alexandri Ludovici (bin.) et Hedvigis de Ciołek Chyrzyńska.

Patrini: Witoldus Ludovicus Skarbek Leszczyński m.p.
Zofja Malinowska m.p.

Extractum hoc cum originali concordari, propriae manus subscriptione sigilloque parochiali corroboro

L.S. Żółkiew, die 16. Aprilis 1915

[illegible]

Odpis aktu zgonu ś.p. mego Ojca:

Imperium Austriae – Regnum Galiciae – Districtus Mielec.
Dioecesis Tarnów – Decanatus Mielec – Parochia Chorzelów

Nr. 121.

Testimonium obitus et sepulturae.

Officium parochiale ecclesiae [illegible] Chorzeloviensis testatur omnibus et singulis quorum interest aut interesse poterit praesentibus literis, in libro metrices mortuorum pro pago Chorzelów destinato tomo: XVIII pag. 277 Nr. ser. 25 sequentia reperiri: Anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo primo hoc est 1891 mensis Augusti die trigesima prima (31[1]) mortuus, [illegible] et die secunda septembris 1891 a R. D. Alexandro [illegible] parocho loci sepultus est:
[illegible] [illegible]owski, praeceptor [illegible] Regni Poloniae maritus [illegible] [illegible] Angelae [illegible] natae.
Religio: Roman. cath. Sexus: mas. Aetas vitae: 68 ann.
Morbus aut causa mortis: Hydrops. Adnotatio: SS. Sacramentis provisus.

In quorum fidem has testimoniales literas, sigillo ecclesiae munitas manu propria subscribo.
Datum: Ab officio parochiali in Chorzelów, die 23. Octobris 1917.

L. S. Stanislaus [illegible]
Parochus

---

1) [illegible]

Chorzelów Czermińskich – gdzie[33] mój ś.p. Dziadek spędził swoje młode lata, gdzie umarł i leży pochowany.

Gpl. Milne in Magdan

[illegible]

Ossala
Sworów
Turska wielkie
Matiaszów
Turska małe
Nickurza
WEICHSEL
Zaduszniki
Dymitrów
Przykop
Dymaczyny
Wojków
Skopanie
Wola gołego
Dąbrowica
Jadachy
Ślęzaki
Kaczaki
Rozalin
Tarnowska wola
Ostrówek
Rożniaty
Kębłów
Padew narodowa
Kolonia
Zarównie
Krzemienica
Wola zdakowska
Gawłuszowice
Kliszów
Młodochów
Jaślany
Josefsdorf
Babule
Piechoty
Borowa
Wolszynkach
Czajkowa
Tuszów narodowy
Brzyście
Pławo
Chrząstów
Schönauger
Hohenbach
Wola pławska
Malinie
Reichsheim
Trześń
Chorzelów
Wola chorzelowska
Rzędzianowice
Trzciana
Złotniki
Cyranka
Wola mielecka
Mielec
Podleszany
Wojsław
Biesiadka
Podlasy
Przyłęk
Piątkowiec
Książnice
Siedlanka
Hutyński las
Krywy las
Chyby las
Jaślańska
Osieczyska
Obeczyska
Revier Dęba
Revier Buda
Dęba
Huta komorowska
Majdan
Brzeszowa góra
Rusinowska wola
Komorów
Baranowski
Ostrów
Oszowski
Jagodnik
Trzęsówka
Cmolas
Rzochów
Weryńia
Kolbuszowa dolna
Poręby
Buda

3/a

O powstaniu herbu Jastrzębiec z dzieła Żernickiego:

„In blauem Felde ein silbernes Hufeisen, nach oben geöffnet, innerhalb desselben ein goldenes Kavalierkreuz; Helmschmuck ein Habicht mit ausgebreiteten Flügeln, mit dem rechten erhobenem Fusse ein gleiches Hufeisen mit dem Kreuze haltend.

Die ursprüngliche Gestalt des Wappens war der Habicht (Jastrząb) allein, woher der Name des Geschlechtes Jastrzębiec, das seine erste Heimat, wohl in der Wojewodschaft Sendomierz hatte, sich dann nach allen Gegenden des Landes zahlreich verbreitete.

Über die Vermehrung des alten Wappens, wird gesagt: Als zur Zeit des Königs Bolesław, um 999, der Berg Łysa Góra (jetzt Heiligkreuz genannt, zwei Meilen von Rzęcin) von heidnischen Feinden besetzt war, welche sich dort unangreifbar hielten, und mit Hohn zum polnischen Heere sagen liessen, es möchte doch jemand zu ihnen kommen, um für seinen Christus mit einem der ihrigen einen Zweikampf zu bestehen, dachte ein Jastrzębiec über Mittel nach, um dorthin zu gelangen,

und den Zweikampf zu bestehen. Er liess sein Pferd mit Hufeisen beschlagen, die damals in Polen wohl schon lange bekannt, aber nicht gebräuchlich waren und konnte nun den steilen und glatten Berg hinaufreiten und sich zum Zweikampf stellen. In diesem besiegte er den prahlenden ~~Hei~~ Heiden, der, der Verabredung gemäss, sich ihm ergeben musste, und den er dem Könige zuführte. Es wurden nun alle Pferde des polnischen Heeres beschlagen, das nun den Berg hinanritt, den Feind angriff und besiegte. Der König verlieh dem Ritter ein Hufeisen mit dem Ritterkreuz im Wappen: Jastrzębiec behielt den Habicht seines ursprünglichen Wappens als Helmschmuck. Dieses neue Wappen erhielt den Namen Jastrzębiec. Es wurde aber auch Bolesta, Boleścic, Kościeszczyc, Kamiona, Kudborz, Kudbryn, Kurniona, Lubrza, Nagora, und Łazanki genannt. Aus diesem Wappen haben sich die meisten Wappen, die ein, oder mehrere Hufeisen haben, entwickelt."

Rody i herby, które powstały ze szczepu Jastrzębi czyli Sokołów:

Piekosiński – „O dynastycznem szlachty polskiej pochodzeniu" str. 5:

„Szczep Jastrzębi, czyli Sokołów, mający pierwotnie w szczycie samą podkowę, rozsiedlony po całej Polsce i w Czechach, głównie jednak na Mazowszu i Kujawach. Z niego powstały następujące rody i herby: Bielina, Łzawa, Tępa podkowa, Pobóg, Zagłoba, Sokora, Dołęga, Dąbrowa, Lubicz, Ślepowron, Łada, Białynia, Rudnica, [illegible], [illegible], Szeptycki, [illegible], Bożawola, Domaradzki, Jacyna, Suszyński, Białkowski, Górski, Białoskórski, i Prus III."

Bielina

Łzawa

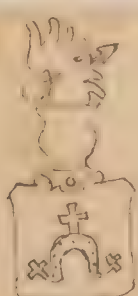

Tępa podkowa

Pobóg

Zagłoba

Sokora

Dołęga

Dąbrowa

Lubicz
Lubicz ?

Ślepowron

Łada

Niezgoda

Szeptycki

Domaradzki Jacyna Suszyński

Białkowski Górski Białoskórski

Ogończyk herbu Pobóg, z działa Żerniechiego:

„In blauem Felde ein silbernes, nach unten geöffnetes Hufeisen, oben besetzt mit einem goldenen Kavalierkreuze; Helmschmuck: ein halb hervorwachsender Windhund mit einem Halsbande, an dem ein Hetzriemen ist.

Über den Ursprung wird gesagt, dass es aus dem Wappen Zagłoba entstanden sei; von zwei Brüdern des Wappen Jastrzębiec, die im Streite lebten, erschlug der eine den anderen und floh. Wegen dieser Tat wurde ihm und seinen Nachkommen das Wappen Jastrzębiec abgesprochen und ein neues verändertes Wappen das Wappen Zagłoba auferlegt. Ein Brudersohn des Mörders ging nach Rom, um von dem Papste Verzeihung und Gnade, und zur Auslöschung der auf die Familie gefallenen Schande, eine Umänderung seines Wappens zu erbitten. Er erhielt eine solche dort, und gewährte der Papst ihm seine Vermittlung bei dem Könige Boleslaw Chrobry (1001–1025) als er nach Polen zurückkehrte, genehmigte und be=

bestätigte der König dieses neue Wappen, das er Pobog nannte (von pobożny = fromm). Man findet auch die Benennungen Pobože und Pobodze. Der Wappenempfänger war vermählt mit einer Ausländerin, die im Wappen einen Windhund führte, den er als Helmschmuck annahm. Der Stammsitz dieses Geschlechts ist wohl Pobodze im Lande Plock. Dieses führen 155 Familien.

Abweichend führen dieses Wappen die Krasnogórski: anstatt des einfachen Kreuzes, ein um einen Balken gestümmeltes Doppelkreuz –;

die Kiełczewicz: kein Kreuz, unter dem Hufeisen ein Herz, besetzt mit einem mit der Spitze nach oben gerichteten halben Pfeil, als Helmschmuck zwei Straussenfedern;

die Szantyr: im geteilten Schilde oben das Hufeisen, nicht mit einem Kreuze besetzt, aber einen ein solches einschliessend, unten das Wappen Ramicz, als Helmschmuck drei Straussenfedern;

die Świecki: unter dem Hufeisen noch ein kleiner, mit dem Kopfe nach oben gerichteter Fisch, als Helmschmuck drei Straussenfedern;

die Brzechawski, Nieroszyński und Pelczar: das Hufeisen anstatt des Kreuzes mit einem Haken, mit der Spitze nach oben gerichteten Pfeile besetzt, als Helmschmuck drei Straussenfedern;

die Wieczaj: das Kreuz fehlt, unter dem Hufeisen ein nach oben gerichteter, unten gespaltener Pfeil im roten Felde, als Helmschmuck drei Straussenfedern;

die Sarnowski und Stankowski: das Hufeisen ist mit dem Kreuze besetzt, umschliesst aber die aus dem Wappen Zagłoba beibehaltene untere Hälfte des Löwen.

Piekosiński „Dynast. szl. pol. pochodzenia" str. 254, 260;

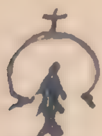
Herb Pobóg Niero-szyńskich Nies. VII. 335

Herb Pobóg Wieczajów Nies. VI 535, VIII 174

Herb Pataý Papr. 230, Nies. VII 332

Herb Pobóg Świeckich Niesiecki, VII 335

Herb Pobóg Krasnodębskich Nies. V 373. Zowie się ten herb w wiekach średnich Stawęcin, Helcel l.c. II Nr. 100, 1453.

Piekosiński – „O dynast. szl. pol. poch." str. 30:

„Herby przechodzące od innych, jak Pobóg, Odrowąż, Ogończyk i.t.d. straciły całą część środko-wej tarczy rumianej."

---

str. 117: „b) do ... młodszych należą rody i do-my: Gryfów, Porajów, Lubiczów, Łagiszów, Ślepowro-nów, Bielskich, Oskierków, Czetwertyńskich i Wiśnio-wieckich."

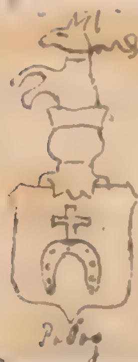
---

str. 158: „Rodów szlacheckich, które nam herbowny szlak-ię przez drogę adoptacji do herbu swego przyjmowa-ły, jest w tej części 54; mianowicie Jelitczyki, Bończy, Górki 7 razy; Habdanki 4 razy, Pobogi po 2 razy ... "

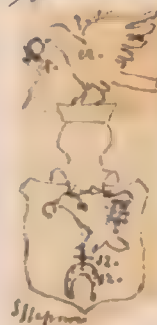
---

str. 165: „Władysława Króla polskiego, oraz Witolda wielkiego księcia litewskiego dla unii Litwy z Polską. Czterdzieści siedem rodów herbo-wych polskich przyjmuje szlachtę litewską ad fraternitatis et consanguineitatis consortia. Rody te są: Leliwy, Trąby, Pnaje, Gryfy, Szre-niawy, Pobodze etc."

Połączone godła chorągiewne Pobogów i Korwinów utworzyły herb Ślepowron [: Piekosiński – „Rycerstwo pol. wiek. średnich" str. 5. :]:

Opisanie herbu Ślepowron, podług Niesieckiego:

Ślepowron – In blauem Felde ein nach unten geöffnetes, silbernes Hufeisen, oben besetzt mit einem silbernen Kavalierkreuze, auf welchem ein auffliegender Rabe steht, der einen goldenen, mit einem nach unten gekehrten Diamanten versehenen Ring im Schnabel trägt; Helmschmuck: ein gleicher auf der Krone stehender Rabe.

Warrzeta Corvinus (Korwin) kam im 13. Jahrhundert nach Polen, vermählte sich mit einer Erbtochter des Hauses Pobóg und vereinigte deren Wappen Pobog mit dem seinen Korwin. Er wurde Hetman und Hofmarschall des Herzogs von Masovien Konrad, der ihm 1224 den Besitz der Güter Slepowron, Strachowo, Jerzdzino und Wola im Lande Liebawa bestätigte. Sein neues Wappen wurde nach dem Wappenbilde und auch nach dem Hauptgute Slepowron (der Nachtrabe) genannt, er selbst führte aber den Stamen Korwin weiter, weshalb das Wappen Slepowron auch noch Korwin genannt wurde. Im Anfang des 16. Jahrhunderts kamen einige Nachkommen, die den Stamen Korwin weiter geführt hatten, aus ihrem Wappen Slepowron den Wappen wieder heraus und kehrten so zu ihrem alten Stammwappen Korwin wieder zurück.

Von Zweigen des Geschlechts Ślepowron wurde dieses Wappen auch noch Bugny und Milan genannt.

Etwas verändert führen das Wappen die Jurzyc und Kamieński: unter dem Hufeisen noch ein Stern, —

die Olszewski: ein zweites Kreuz innerhalb des Hufeisens, —

die Suchodolski, das Kreuz auf dem Hufeisen fehlt, nur innerhalb desselben ist ein solches, der Rabe steht auf dem Hufeisen, als Helmschmuck nur drei Straussfedern, —

die Wróblewski: der Rabe steht nicht auf einem Hufeisen, sondern auf einem mit einem Pfeil belegten Bogen, als Helmschmuck drei Straussfedern.

Wypisy z dzieł heraldycznych, odnoszące się do rodziny Malinowskich h. Sobóg, w porządku chronologicznym, począwszy od roku 1507. i co do dziedziczonych przez nią dóbr ziemskich.

1. Poczet rodów w Wielkiem Księstwie Litewskiem w 15. i 16. wieku, ułożył i wydał Adam Boniecki – Warszawa 1887:

„Malinowscy z Malinowa w ziemi Podlaskiej[1]. Król Zygmunt[2] potwierdził w **1507 r.** Stanisławowi Malinowskiemu, podsędkowi bielskiemu, przywilej Aleksandra Jagiellończyka[3] na wieś Nannice (M. L. 8.).

Mikołaj Malinowski, otrzymał od Pawła Holszańskiego,[4] biskupa wileńskiego, wieś Miłkowskoje

1.) Patrz mapkę na str. 200 tomu I.

2.) Król Zygmunt I panował od r. 1506–1548

3) 〃 Aleksander Jagiellończyk panował od r. 1501–1506.

4) Herbarz Uruskiego Tom 5: Holszańscy h. Hippocentaurus. Książęta. Znakomita, jedna z najzamożniejszych swojego czasu i blisko spokrewniona z panującym domem Jagiellonów, już zgasła litewska rodzina. Zofja w r. 1422 r. zaślubiła Władysława Jagiełłę. Ks. Paweł, biskup łucki 1507 r., biskup wileński 1536 r., Kapłan wielkiej pobożności, powagi i nauki, zasiadał na soborze laterańskim 1512 r.; biskup powściągał herezję i odwiódł od niej Królewicza Zygmunta Augusta, Katedrę Łuckiej po-

z dóbr Łębedziewa[1]. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie. Andrzej, syn niegdy Mikołaja z Malinowa, procesuje się w **1541** r. ze współdziedzicami tej włości (M. L. 42)"

2. Herbarz Ignacego Kapicy Milewskiego (Dopełnienie Niesieckiego). Wydanie biblioteki x.x. Czartoryskich w Sieniawie. W Krakowie, w drukarni „Czasu" W. Kirchmajera 1870:

322. „Dom Malinowskich herbu Doług. Dobra zwane Kalnica, w ziemi bielskiej leżą i z dobrami Kierznowo zwanemi graniczą[2])"

1533 in Actis terrestribus Branscensibus, Georgius Malinowski, surrogatus subjudex[4]) terrestris Bielscensis[3]) scribit se et loco subjudicis judicia terrestria[4]) expediebat.

---

darował swe miasto Janów na Podlasiu, fundował Misyonarzy w Wołpie, kilka kościołów z gruntu wyniósł, lub restaurował, a królowi Zygmuntowi Augustowi I i Bonie przekazał swoje dobra Olszany, Wołpę, Lebiedziew i inne; umarł 1555 r.

1) Lebiedziew, nad górną Wilją, na poł. wschód od Wilna.

2.) Patrz mapkę na str. 200 tomu I.

3) " " " " " " "

4) Sąd ziemski powiatowy składał się z trzech osób: sędziego, podsędka i pisarza. Należały do niego wszelkie sprawy cywilne szlacheckie.

1542 in Actis castrensibus Branscensibus[1]: Idem Georgius Malinowski in Kalnica haeres scribit se.

1569 in Actis castrensibus Branscensibus Georgius filius olim suprascripti Georgii Malinowski de Kalnica haeres, super incorporationem palatinatus Podlachiae terrae Bielscensis, de fide servanda Sigismundo Augusto[2] Regi ac Regno Poloniae, cum aliis incolis terrae ejusdem, praestitit juramentum. "

3. Rocznik Tow. Heraldycznego we Lwowie, pod redakcją Dr. Władysława Semkowicza – Tom. III – Rok 1911–1912. Dr. Władysław Semkowicz: Wywody szlachectwa w Polsce XIV – XVII wiek:

" Nr. 331. Drohiczyn[3], roki ziemskie, dnia

---

1) Brańsk – patrz mapka na str. 200 tomu I.

2) Król Zygmunt August panuje od r. 1548–1572, w którym to roku wygasa dynastja Jagiellonów

3.) Drohiczyn na Podlasiu nad Bugiem, na południe od Brańska

7. lutego r. 1547.

Sąd ziemski drohiczyński przyznaje szlachectwo Leonardowi i Janowi z Malinowa na podstawie przeprowadzonego wywodu [dosłowny tekst łaciński patrz. str. 8]."

4. Piekosiński Franciszek - Wypisy heraldyczne z ksiąg poborowych - Lwów 1911 - Rekognicjarz poborowy województwa Podlaskiego z r. 1581. Wykaz dziedziców dóbr, ich urzędników, sług, i sprawców powiatu bielskiego[1]:

" 133. Z Malinowa - Kalnicy (par. Bielska) Mikołaj Janowicz, dziedzic działu.

434. Malinowski Jan Oleksowicz, dziedzic działu w Kalnicy - Malinowo (parafja Bielska).

1) Miasteczko Bielsk na Podlasiu na wschód od Brańska

435. Malinowski Jerzy[1], dziedzic działu w Kalniey-Malinowo (par. Bielska), herbu Ślepowron[2])

436. Malinowski Stanisław z Krasowa-Częstek (par. Domanowo), herbu Ślepowron; na innej jednak cedule używa sygnetu z herbem Wilczakosa odmienna."

5. Herby Rycerstwa Polskiego przez Bartosza Paprockiego, zebrane i wydane r. P. 1584 - Wydanie Kazimierza-Józefa Turowskiego - Kraków 1858.:

"Malinowscy h. Pobóg na Podlaszu dom rozrodzony"

6. Herbarz Polski Kaspra Niesieckiego S. J. powiększony dodatkami z późniejszych autorów, rękopismów, dowodów urzędowych, wydany przez Jana Nepom. Bobrowicza w Lipsku, Nakładem i drukiem

---

1) Ten Jerzy z Katniey jest właśnie naszym protoplastą w prostej linji. Miał za żonę Halszkę z Grodziska (w akcie łać. z r. 1607 Helisabeth Grodzicka). Akt z r. 1607, który posiadam, wspomina o nim jako już o zmarłym. Synowie jego Baltazar (nasz protoplasta), Seweryn i Samuel (Patrz akt z r. 1607). Dlaczego temu Jerzemu przypisuje Piekosiński h. Ślepowron[2]), nierozumię, bo synowie jego Baltazar i Seweryn pieczętuję się w aktach herbem Pobóg. Ale znowu jeden z rodzonych 4 wnuków Baltazara, a mian. Kazimierz szlachcic grodzki i deputat pieczętuje się na akcie z ✶ 5. Julii 1684 herbem Ślepowron.

Breitkopfa i Haertzla 1841 Tom VI:

„Malinowski herbu Pobóg, w Podlaskiem Województwie i Sendomierskiem, piszą się z Kalnicy. Aleksander namiestnik podstarostwa Łuckiego 1625. Jan, Michał, Seweryn, Adam 1632 w Podlaskiem. Stanisław na Kalnicy i Kazimierz w Sendomierskiem 1674. N. Malinowski[1] deputat z Sendomirskiego na trybunał koronny, umarł w Piotrkowie r. 1684. Dunin Kazania fol. 180.[2] Józef w Krakowskiem 1706 (Niesiecki).

W roku 1778 Michał Malinowski, sędzia ziemski powiatu Rzeczyckiego. Antoni, koniuszy Rzeczycki – W r. 1788 Łukasz, cześnik owrucki, Jan skarbnik – Tadeusz podkomorzy Rzeczycki[x] (Krasicki).

---

1) Jest to właśnie Kazimierz Malinowski syn Stanisława i Ewy z Dymitrowskich. /Patrz nasze akta – legacie wydatków na syna Wojciecha i testament Ewy/

2.) Tam by należało jeszcze popatrzeć.

7. Herbarz Polski - K. Łodzia-Czarnieckiego Tom II - Gniezno 1881-1882: podaje w swej monografji o Malinowskich h. Pobóg tekst z Herbarza Niesieckiego, w wydaniu Bobrowicza i dodaje:

„Dom to starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Kalnica, ukazuje się w aktach ziemskich brańskich od r. 1533."

dze
kia
rzeg
ky

160
scen
celle
tus
cam
stm
ky
tem

1.)
nie
kon
z ra

Wyciągi z dawnych aktów rodzinnych, będących w naszem posiadaniu, a wykazujących dokładnie nasze pochodzenie w prostej linji od Jerzego Malinowskiego i Halszki z Grodziska (Elżbiety Grodzickiej). (Patrz Genealogja na str. 8 i 9 Tomu I.).

1607. Positio actorum Terrestrium Bielscensium loco Terminorum Terrestrium in Bransko cellebrata Feria secunda post Dominicam Conductus Paschae cellebrata Feria secunda post Dominicam Conductus Paschae proxima Anno domini Millesimo sexcentesimo septimo. Per generosum Tomam Rytel Notarium et Nobiles Albertum Kulesza, Matteum Choiensky, camerarios Terrestres Bielscenses.[1)]

1) Akt dotyczy sporu o granice między dobrami Kalnica Malinowskich a dobrami królewskimi Szymakowszczyzna i Skrupki na Podlasiu koło Brańska z roku 1607 t.j. 325 lat temu [Patrz mapka na str. 200 T. I]

. . . . Cum causa et Actio judiciaria mota . . . . fuisset et per varias iuris instantias agitabatur, inter Nobiles Helisabet Grodzicka relictam olim Georgii Malinowski vigore iuris sui a praefato Reverendo Andrea Frankowski quaesitam in Kalnicza haeredissam. Nec non Baltasarum, Severinum, Samuelem filios praescripti Georgii Malinowski, atque Stanislaum, Jacobum olim Alexii, Andream olim Michaelis[1], ibidem in Kalnica haeredes, uti actores ex una, ...

. . . . ex Actis campestribus succameralibus terrae Bielscensis Rescriptum

2 pieczęcie Thomas Kisiel

---

1) Paprocki w swym herbarzu, pisanym w r. 1584, wymienia Malinowskich h. Pobóg na Podlasiu, jako już wtedy dom rozrodzony.

1623 24/4 Generosi et Nobilis Helisabet
a Grodzisko, relicta, Baltasar, Severinus filii olim
generosi Georgii Malinowski, heredes de Kalnicza,
nec non Balthasar Pietrzykowski ex una et nobilis
Anna de Kalnicza filia olim Nobilis Joannis Mali=
nowski relicta, Joannes filius olim Conradi Tusze=
wicki ---- roborant.

Actum in Bransko coram Iudicio
Terrestri in terminis terrestribus Branscensibus, feria
secunda post dominicam Conductus Paschae proxima
A.D. 1623 – 2 pieczątki

1623 – 8. maja Actum in Bransko: Imc. Pano=
wie Baltzer y Sewerin, Synowie niegdy Urodzonego Jerze=
go Malinowskiego z Kalnicze, przez srzodkowanie

ych Mosci Paniey Halski z Grodziska[1] Matki y dobro=
dzieyki ich, takze Jeo Mosci Pana Jana ~~Brzoski~~
Zaliwskiego[2] y Jeo. Mosci Pana Jana Brzoski,
swagrow y przyjaciół wielkich domu swego, przy
bytności tez Jeo Mosci Pana Woyciecha Brzoskiego[3]
uczynili postanowienie y rozdział wieczny między
sobą maiętności y dobr swych wszytkich, we
wsi Kalnicy, Malinowie, y Pannikach, tamidow=
czyźnie rzeczonych na nich obudwu tak po
oycu, iako po matce y iakiemkolwiek innym
sposobem przychodzących, dziedzicznych, rucho-
mych y nieruchomych w ten sposob......

Działo się w Kalnicy, w dzień Swiętego
Stanisława Biskupa y męczennika w maju, roku
Panskiego Tysiączszescset dwudziestego Trzeciego (1623)

3 Podpisy – 2 Pieczątki

---

2) Żernicki – Der Polnische Adel – Hamburg 1900: „Zaliwski h. Junosza – woj. Sandomierz 1520. Masovien. Land [illegible]. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis." Jan Zaliwski szwagier Malinowskich.

1.) Niesiecki pisze podaje w swoim herbarzu, że Grodzisko, z którego się piszą Grodziccy h. Łada, leży w Łukowskiej ziemi (Ziemia Łukowska graniczy z Podlasiem, a Łuków położony na północ od Lublina a na południe od Drohiczyna. [illegible] herbarz podaje: „Grodziccy h. Łada z Grodziska w ziemi Łukowskiej", a herbarz Uruskiego podaje że gałąź Andrzeja, pisarza ziemskiego Łukowskiego

1623 - 9 maja Postanowienie między Jchmościami Jeymością Panią Halszką z Grodziska Malinowską y Pany Baltazarem, Sewerynem, synami niegdy Urodzonego Jerzego Malinowskiego skalnice y Panem Baltazarem Pietrzykowskim[4] z iednej a Jchmościami Panią Anną z Kalnicze Tuszewicką y Panem Janem Tuszewickim synem niegdy sliachetnego Conrada Tuszewickiego z drugiej strony. Podpisy – 6 pieczęci, z tych 3 z herbem Pobóg.

Działo się w Kalnicy dnia dziewiątego Maia Roku Pańskiego Tysiącznego szesćsetnego dwudziestego Trzeciego (1623).

1653. Generosus Stanislaus de Kalnica Malinowski, olim Generosi Baltasari Malinowski, Camerarii Terrestris Pilsnensis filius ab una et Eva de Dzimi...

właściciela Gradziska i Karczów 1580 r., żonatego 1° v. z Stroiszewską, 2° v. z Anną Zalewską, którego wnukami byli Paweł i Krzysztof, generałowie artylerji koronnej – była osiadła na Podlasiu.
Z tej gałęzi pochodzi najprawdopodobniej Halszka z Grodziska żona Jerzego a matka Baltazara i Seweryna Malinowskich. [Patrz Monografię Gawlikowskich ks. Łady przez Bonieckiego Tom V str. 35-37 i Uruskiego Tom IV str. 137.]

3) Żernicki: „Brzoska, Wappen Nowina – Land Nur 1550. Führten in einem Zweige den Beinamen Chołojewski" – Tylko tę rodzinę podaje
4) Żernicki: „Pietrzykowski, Wappen Gniezyk – Wojew. Płock 1697 (Konst)." Tylko tę rodzinę podaje.

Generosi Sygismundi Dymitrowski[1] filiá, parte ab altera – conjuges, mutuam sibi advitalitatem inscribunt.

Actum in Castro Novae Civitatis Corczyn Sabbatho, ipso die Sancti Francisci Confessoris, A. D. 1653tio – Pieczęć.

1680 – 27/9 „Generosus Stanislaus in Kalnica Malinowski, Incola Palatinatus Sandomiriensis, olim Generosi Balthasari Camerarii Terrestris Pilznensis, olim Generosi Georgii in Kalnica Malinowo Haeredum filii filius, sortes suas in Kalnica Malinowo in Palatinatu Podlachiae, districtu vero Branscensi sitas et iacentes cum curiis[2] et Praediis[3], agris, pratis[3] etc.

1) Paprocki – Herby rycerstwa polskiego – 1584: „Dymitrowscy, herbu Prus 1-szy, w Krakowskiem województwie dom starodawny" żadnej innej rodziny nie wymienia.

2) curia

3) praedium – majętność ziemska, posiadłość.

4) pratum, łąka.

iam ex nunc et de facto Generoso Casimiro Malinowski, Thesaurario terrae Drohiciensis, Filio suo cum Generosa Eva a Zymitraw procreato et ejus successoribus dat, donat etc.

Actum in Castro Sandomiriensi. Feria sexta ante Festum Sancti Michaelis Archangeli proxima A. D. 1680 - Pieczęć."
x 1680.

1685 „Generosus Sigismundus Malinowski ex olim Generoso Stanislao a Kalnica Malinowa Malinowski et Eva de Dimitraw in vivis favente Deo existens procreatus filius, olim vero Generosi Casimiri Malinowski, Thesaurarii Drohiciensis, vicecapitanei et Judicis castrensis Radomiensis Frater germanus suo et Generosorum Sebastiani et Alberti Malinowskich Fratrum suorum germanorum Minoren.

1680 „Stanislaus in Kalnica Malinowski bona sua propria et haereditaria post parentem suum descendenta et a Generoso Joanne Malinowski fratre suo germano iure haereditario acquisita, Generoso Casimiro Malinowski, Thesaurario Terrae Drohiciensis, filio suo cum Gen. Eva a Dimitraw procreato, donat.

Actum in Castro Sandomiriensi Feria sexta ante Festum Sancti Michaelis Archangeli proxima A. D. 1680."

nium, pro quorum ratihibitione cavet ac se praesentibus inscribit nomine tanc solemnem in et contra .....

Actum in Castro Sand. feria quarta intra octavo Festi Sacratissimi Corporis Christi Domini A. D. 1685 - Pieczę"

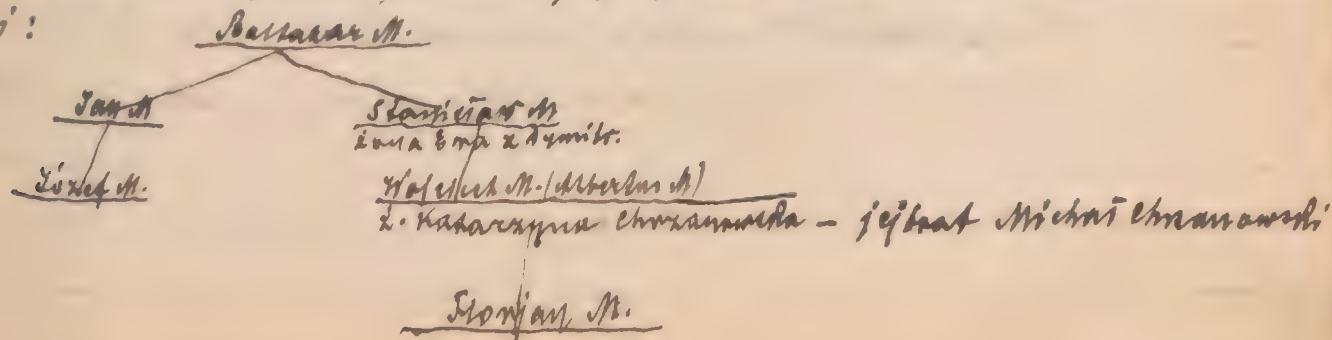
1715. „In causa et actione ... ..
inter Instigatorem officii praesentis quisque delatorem Generosum Casimirum Siedlecki et concessum ad rehabenda Bona praepata habentem actorem ab una, et Generosos Florianum de Kalnica Mikinuma Malinowski, olim Generosi Alberti, olim Generosorum Stanislai de eadem Kalnica Malinowski, atque Evae de Dimitrow, conjugum

legitimorum, Bonorum villarum Drzemkowice et Szczurice adcitalitiorum Possessorum Filii filium ....
Actum in Castro Sand. Feria secunda post Festum Purificationis Beatissimae Virginis Mariae proxima A.D. 1715." Pieczę.

1721. „Generosus Florianus Malinowski, olim Generosi Alberti Malinowski cum Generosa Catharina de Chrzanow Chrzanowska, conjuge legitima, procreatus filius, olim vero Magnifici Stanislai Malinowski nepos, in et contra Magnificum Siemianowski, Capitaneum Sochaczoviensem et contra Generosos Josephum Malinowski, longinquum[1] Patruum suum[2], Alexandrum Karnicki et Michaelem Chrzanowski, avunculum[3], Tutores injuriosos suos manifestatur.

1) longinquus-a-um, daleki, odległy w przestrzeni i czasie
2) patruus stryj, wuj. [mąż siostry matczynej
3) avunculus, wuj; magnus alto major, brat babki; maximus, brat prababki;

Ponieważ Stanisław Malinowski, mąż Ewy, miał rodzonego brata Jana, więc Józef M. jest prawdopodobnie jego synem, czyli dalekim stryjem Floriana:
czyli:

Actum in Castro Sanocensi[1)] Feria quarta post Festum Sancti Matthaei Apostoli et Evangelistae proxima A. D. 1721 – Pieczęć.

1725 „Generosus Florianus de Malinowa Kalnica olim Generosi Alberti de eadem Malinowa Kalnica Malinowski, cum olim Generosa Catharina Ponaiówna de Chrzanów consorte ejus legitima procreatus filius actor, Generosum Casimirum de Strzyzno Dunin Karwicki, Castellanidam Zawichostensem, bonorum Stupecz, Macior et aliorum haeredem . . . .

Actum in Castro Sandomiriensi Feria quarta post Festum Purificationis Beatissimae Virginis

---

1) To daje do myślenia dlaczego ta sprawa toczy się w grodzie Sanockim. Czyżby dlatego że Jastrzębka i Pilzno bliżej położone.

Żernicki: „Szystowski W. Szeptycki – Land Przemyśl 1633. auch Szysztowski geschrieben. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Nak. – Bobr. – W. M. P. – Liste 10)"

Żernicki: Szyszkowski W. Ostoja. – Wojew. Kalisz 1550. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Nak. – Bobr. – W. M. P. – Kat. 1, 2 – Kron.)

Mariae proxima A. D. 1725.

1726. „Generosa Hedwigis de Linow Koczowska, olim Generosi Martini de Kocze Koczowski consors, relicta vidua pro pretio Bonorum Villae Croystkow ab olim Mco. Gaspare Theodoro a Siemianow Siemianowski, per Genm. Thomam de Linow Linowski Bonorum Żółczyce et aliorum, erga alios Fratres suos Haeredem levata et super praedictis Bonis et aliis . . . .
. . . iam ex nunc Gnae. Rosaliae de Kocze Malinowska in vim dotis de bonis Paternis et Maternis et Floriano Malinowski et eorum successoribus cedit.
Actum in Castro Sandomiriensi Feria quin.

[illegible]

ta post Festum Sancti Francisci Confessoris proxima A. D. 1726 – Pieczyę.

1731. „Generosus Florianus Malinowski, olim Generosi Alberti Malinowski cum Generosa Catharina Chrząnowska[1] consorte ejus legitima procreatus filius, olim vero Magnifici Casimiri Malinowski, Judicis Castrensis Radomiensis, Bonorum Malinowa Kalnica in Palatinatu Podlachiae iacentium haeredis filiaster germanus et post fata sterilia[2] ejusdem Magnifici Patrui sui naturalis successor. . . . . . .

Actum in Castro Sandomiriensi, Feria quarta ante Festum Sanctae Margarethae virginis et Martyris proxima A. D. 1731. Pieczyę."

---

1) Żernicki – der polnische Adel – Hamburg 1900: „Chrząnowski – Wappen Poraj – Wojew. Sendomierz 1632. Auch Chrzanowski und Chrzonowski genannt. Führten um 1840 in Polen den Adelsbeweis."

2) Herbarz Szlachty Polskiej, „Rodzina" Uruskiego i Kosińskiego – Warszawa 1913 – wymienia w T. X koligacje Malinowskich h. Pobóg, w której przypisuje temuż Kazimierzowi Malinowskiemu syna Pawła, któremu pozwala żyć jeszcze w r. 1735 – podczas gdy Kazimierz, jak z niniejszego aktu wynika, umarł sterilis (w Piątkowie w r. 1684). Widocznie miał Uruski i Kosiński predylekcję do Pawłów, bo i Wojciechowi bratu rodzonemu Kazimierza, a naszemu protoplaście, daje także

~~syna Pawła, którego Wojciech wcale nie miał~~
~~(też miał Floriana i brę)~~ :
1739. „Magnificus Florianus Malinowski Exercituum Sacrae Regiae Majestatis et Reipublicae Praefectus, Bonorum Niekisiałka Possessor, ... et contra Magnificum Paulum Miadecki Pocillatorem Livaniae, atque Generosum Josephum filium ejusdem, bonorum villae Żółtczyce vigore iurium ipsius Possessores . . . . manifestatur.
Actum in Castro Sand., Feria sexta in Crastino Festi Visitationis Beatissimae Virginis Mariae A. D. 1739 – Ślad pieczęci."

1740. „Mag. Florianus Malinowski Exercituum Sacrae Regiae Majestatis et Reipublicae Colonellus

syna Pawła, którego Wojciech nigdy nie miał (też miał Floriana i brę) i od tego Pawła wyprowadza pradzyncie tak naszą dalszą linję w dół, jak też i linję jaśniejsą nieznanej mi rodziny. Słyszałem od S. p. Zar. Antona Wysockiego z Brzeźnicy, że ten Kraśnicki był mamą krewną i mał szpórowki. [Patrz odpis tej Monografji w Tomie I na str. 143, tudzież Genealogję Malinowskich A. Pałęg, mającą także, na str. 166 i 167 tego z tomu.]

suo et Magnificae Rosaliae de Koczowskie consortis suae legitimae nomine Plenipotentes inscribit.
Actum in Castro Sand. Feria tertia post Festum Sancti Matthaei Apostoli et Evangelistae proxima A.D. 1740. Skład pieczęci 3

1767. Comparens personaliter Magnificus Joannes de Malinowa Kalnica Malinowski Thesaurarius Podlachiae, Bonorum villae Pieklisiąt-ka et Żórzyce cum attinentiis hic in Palatinatu et Districtu praesenti Sandomiriensi consistentium Haeres et actualis Possessor, Magnificae Mariannae Dębowska olim Magnificorum Josephi Zętło Dębowski Thesaurarii Rosanensis et Barbarae de Domo Szczepanowska conjugum legi-

tinorum filiae, virgini Innuptae, Deo dante futurae consorti sui 4000 fp. super Bonis suis inscribit.

Actum in Castro Sandomiriensi, sabbatho pridie Festi Conversionis Sancti Pauli Apostoli A. D. 1767mo

1775. Ad instantiam Instigatoris judicii nostri, ejusque delatoris Magnifici Joannis de Malinowa Kalnica Malinowski, Thesaurarii Podlachiae, olim Mci. Floriani Malinowski filii, olim vero Generosorum Alberti et Catharinae de Chrzanowskie Malinowskich nepotis, jam quoque olim Magnificorum Stanislai et Evae de Dimitrow Malinowskich Coniugum Pronepotis.

Actum in Castro Sand Feria Tertia post Dominicam Rogationum proxima, videlicet die vigesima Tertia Mensis Mai A. D. 1775.

1783. „Ad Instantiam Instigatoris Iudicii Nostri, Ejusque delatoris Magnificorum Joannis Malinowski, Thesaurarii Podlachiae, olim Magnificae Christinae Piasecka superstitis Mariti, Parentis, tum Caroli, Adalberti et Antoninae, Filiorum et Filiae, cum dicta olim Magnifica Christina Piasecka progenitorum ac Jllm. Smidzińskie, Armańskie p. Iudiciis Tribunal. Regni Lublin. . . . . Relatio

Actum in Castro Radomiensi Feria sexta post Festum Sancti Bartholomaei Apostoli proxima, videlicet die vigesima sexta Mensis Augusti A. D. 1783. Pap. stempl. Pieczęć."

1800. „Kontrakt kupna i sprzedaży dóbr Piekisiarka, Żółczyce i Szczerzyzna, położonych w cyrkule Sandomierskim, między Karolem Malinowskim a ojcem tegoż Janem z Malinowa Kalinicy Malinowskim. Terminatum die 25. Octobris 1800.
2 Pieczęcie

Rok urodzin:

1754. Odpis metryki chrztu mojego pradziada Karola-Szymona Malinowskiego - Patrz Tom II. Nr. 15.

Odpis metryki chrztu mojego dziada Józefa-Erazma-
1784. Benedykta Malinowskiego, patrz tom II str. 18.

Odpis dekretu Herolwji Król. Pol. z r. 1845/46 dla mego dziada Józefa-Erazma-Benedykta Malinowskiego Tom I str. 25.

1825 Odpis metryki urodzenia mego Ojca Maryjana-Grzegorza-Konstantego Malinowskiego - patrz Tom II str. 19.

Odpis mojej metryki chrztu, patrz tom II, str. 21.

Odpisy metryk chrztu córy i dzieci, patrz tom II str. 24-31

[illegible]

[illegible]: 1643, 1651, 1660; [illegible]: 1651.
[illegible]: 1637; dwa razy w 1655; 1651, 1652, 1676, 1689, 1681, 1687, 1685, 1674, 1695; [illegible] w r. 1681, 1696, [illegible] 1699; 1760; dwa razy w r. 1754; 1777.
Nowy Korczyn: [illegible] w r. 1653; [illegible]: 1651; Pińczów: 1661; dwa razy w r. 1663; 1654; Tarnów: 1672; [illegible]: 1642; [illegible]: 1676; [illegible]: 1682; [illegible]: 1634; [illegible]: 1661, 1698, 1701, dwa razy [illegible] 1712. [illegible]: 1677, 1695; Radom: 1686, [illegible] w r. 1700, cztery razy w r. 1715; 1761, 1778, 1783. [illegible]: 1700; 2 razy w 1711; [illegible]: 1714; [illegible]: 1721; [illegible]: 1732; [illegible]: [illegible]; [illegible]: 1787; [illegible]: 1756. [illegible]: 1711; [illegible] w 1712; [illegible] w r. 1715; [illegible] 1717; [illegible] 1718; 1719, 1720, 1722, 1723, 1724; 1761; dwa razy 1762.
[illegible]: [illegible] 1680; 1682; 1685; 1686, 1689, 1691, [illegible] cztery razy 1695; [illegible] 1698; [illegible] 1699; [illegible] w 1701; 1702; [illegible] w 1703; 1704; [illegible] 1705; [illegible] 1706; 1707; 1708; [illegible] 1710; [illegible] 1711; [illegible] 1713; [illegible] 1714; [illegible] 1715; 1717; [illegible] 1718; [illegible] 1720; 1722; [illegible] 1725; 1726; 1731, 1734, [illegible] 1739; [illegible] 1741; 1742; 1745; [illegible] 1754; 1755; [illegible] 1757; [illegible] 1760; [illegible] 1761; [illegible] 1762; [illegible] 1765; [illegible] 1766; 1767; 1768; 1773; 1774; [illegible] 1775; 1776; [illegible] 1778; [illegible] 1785; 1787; 1788; 1790; [illegible] 1791.

Spis w porządku chronologicznym starych naszych aktów rodzinnych, dotyczących Malinowskich, z podaniem roku, miejsca wydania i zaznaczenia, o ile na którym pieczęć się znajduje.[x)]

Brańsk – 1607 – 2 pieczątki
Brańsk – 1623 – 2 pieczątki
Kalnica – 1623
Brańsk – 1623 – 2 pieczątki
Brańsk – 1631 – 2 pieczątki
. . . . – 1632
Kalnica – 1632
Brańsk – 1648
Brańsk – 1649
Jastrzębka – 1651
Nowy-Korczyn – 1653 – Pieczęć
Nowy-Korczyn – 1653 – Pieczęć
Nowy-Korczyn – 1653 – Pieczęć
Nowy-Korczyn – 1653 – Pieczęć
Brańsk – 1660 – Pieczęć
Kalnica – 1660 – Pieczęć

x) Patrz na mapkę na str. 85.

xx) [illegible]

Brańsk - 1661 - Pieczęć
Pilzno - 1662 - Pieczęć
- 1662
Pilzno - 1663 - 2 pieczątki
Pilzno - 1663
Pilzno - 1664 - 2 pieczątki
Brańsk - 1665 - Pieczęć
Sandomierz - 1671
Tarnów - 1672, Sandomierz 1672 pieczęć
Brańsk - 1672
Drohiczyn - 1672
Brańsk - 1675 - Pieczęć
Szczucice pod Opatowem - 1676
Sandomierz - 1680 - Pieczęć
Sandomierz - 1680
Kalnica Malinowo 1681
Brańsk - 1681 - Pieczęć
Brańsk - 1681 -
Brańsk - 1681 - Pieczęć
Brańsk - 1681 - Pieczęć
Drzemkowice - 1681

Brańsk – 1681 – Pieczęć
Brańsk – 1681 – Pieczęć
Opatów – 1682 – 2 Pieczęcie
Sandomierz – 1682 – Pieczęć
Krzczonowice – 1684 – pieczątka
Sandomierz – 1685 – pieczęć
Brańsk – 1686 –
Radom – 1686
Sandomierz – 1686 – Pieczęć
Brańsk – 1687
. . . . – 1689
Sandomierz – 1689
Sandomierz – 1691
Sandomierz – 1695
Sandomierz – 1695
Sandomierz – 1696 – Pieczęć
Sandomierz – 1696
Sandomierz – 1696
Sandomierz – 1696
– 1698 – 2 papiery
Drzemkowice – 1698 – 4 papiery

Kielce - 1699 - Pieczęć, podpis
Sandomierz - 1699 -
Sandomierz - 1699 -
Sandomierz - 1699 -
Radom - 1700 - Pieczęć,
Radom - 1700 - Pieczęć,
Radom - 1700 - Pieczęć,
Radom - 1700 - Pieczęć,
Radom - 1700 - Pieczęć
Radom - 1700
Radom - 1700 - Pieczęć,
Radom - 1700 - Pieczęć
Chęciny - 1700 . Sandomierz - 1701 - Pieczęć
Drzemkowice - 1700 - Podpisy,
Sandomierz - 1701 - Pieczęć
Sandomierz - 1701
Sandomierz - 1701
Sandomierz - 1701
Sandomierz - 1701
Sandomierz - 1701
Sandomierz - 1701

Sandomierz – 1701 – Pieczęć
Sandomierz – 1701 – Pieczęć
Skomlowice – 1701 – Podpisy
Sandomierz – 1701 – Pieczęć
Sandomierz – 1701
Sandomierz – 1701
Sandomierz – 1702 – Pieczęć
Sandomierz – 1703 – Pieczęć
Sandomierz – 1703 – Pieczęć
Sandomierz – 1703 – Pieczęć
Sandomierz – 1713 – Pieczęć
Sandomierz – 1703 – Pieczęć
Sandomierz – 1704 – Pieczęć
Sandomierz – 1705 – Pieczęć
Sandomierz – 1705 – Pieczęć
Sandomierz – 1706 – Pieczęć
Sandomierz – 1706 – Pieczęć
Sandomierz – 1706 – Pieczęć
Sandomierz – 1707 – Pieczęć
Sandomierz – 1708
Sandomierz – 1710 – Pieczęć

Sandomierz – 1710
Sandomierz – 1710 – Pieczęć
Sandomierz – 1710.
Drzemkowice – 1711. Sandomierz 1711
Sandomierz – 1711
Sandomierz – 1711 – Pieczęć,
Sandomierz – 1711 – Pieczęć,
Sandomierz – 1711 – Pieczęć,
Sandomierz – 1711 – Pieczęć
Drzemkowice – 1711 – Podpisy
Sandomierz – 1711 – Pieczęć
Lublin – 1711
Lublin – 1712
Lublin – 1712 – Pieczęć
Lublin – 1712
. . . . – 1712
Sandomierz – 1713 – Pieczęć
Drzemkowice – 1713
Sandomierz – 1713 – Pieczęć,
Sandomierz – 1713 – Pieczęć
Sandomierz – 1713 – Pieczęć

Sandomierz – 1714 – Pieczęć
Grochowice – 1714
Sandomierz – 1714
Sandomierz – 1714
Sandomierz 1715
Sandomierz – 1715
Chęciny – 1715
Radom – 1715 – ślad pieczęci
Radom – 1715 – Pieczęć
Lublin – 1715 – ślad pieczęci
Radom – 1715 – Pieczęć
Sandomierz – 1715 – Pieczęć
Lublin – 1715
Chęciny – 1715
Lublin – 1715
Sandomierz – 1715. Pieczęć i ślad pieczęci
Sandomierz – 1715 – Pieczęć
Radom – 1715
Lublin – 1715 – ślad pieczęci
Lublin – 1715
Sandomierz – 1717 – odcisk pieczęci
Lublin – 1717 –

8

Lublin – 1717.
Lublin – 1717 – Pieczęć
Sandomierz – 1718 – Pieczęć
Lublin – 1718 – Pieczęć
Sandomierz – 1718 – Pieczęć
~~Sandomierz~~ Lublin – 1718 – Pieczęć
Lublin – 1719
Lublin – 1720
Sandomierz – 1720
Sandomierz – 1720
Sandomierz – 1720 – Pieczęć
Sącz – 1721 – Pieczęć
Radom – 1721 – Pieczęć
Sandomierz – 1722 – Pieczęć
Lublin – 1722
Lublin – 1723.
Lublin – 1724 – Pieczęć
Sandomierz – 1725
Sandomierz – 1725 – Pieczęć
Sandomierz – 1725 –
Sandomierz – 1725 – Pieczęć
. . . . – – – 1726

Sandomierz – 1726 – Pieczęć
Sandomierz – 1731 – Pieczęć
Łuków – 1732
Sandomierz – 1734 – Pieczęć
Sandomierz – 1736
Sandomierz – 1739 – ślad pieczęci
Sandomierz – 1740 – ślad pieczęci
Sandomierz – 1740
Sandomierz – 1740 – Pieczęć
Sandomierz – 1740 – Pieczęć
Sandomierz – 1743 – Pieczęć
Sandomierz – 1745 – Pieczęć
Kielce – 1745
Sandomierz – 1754 – Pieczęć
Sandomierz – 1754
Sandomierz – 1754
Sandomierz – 1755
Sandomierz – 1756 – Pieczęć
Sandomierz – 1756 – Odcisk piecz. – pap. stempl. 1 gr. sr.
Sandomierz – 1756 – Pieczęć
Sandomierz – 1756 – Pieczęć
Sandomierz – 1760 – Pieczęć

Brańsk – 1760
Sandomierz – 1760 – pieczęć
Sandomierz – 1761 – pieczęć
Sandomierz – 1761 – ślad pieczęci
Sandomierz – 1761 – Pieczęć
Brańsk – 1761
Brańsk – 1761
Sandomierz – 1761 – Pieczęć
Sandomierz – 1761 – Pieczęć
Sandomierz – 1761 – Pieczęć
Sandomierz – 1761 – Pieczęć
Lublin – 1761
Sandomierz – 1762 – Pieczęć
Sandomierz – 1762 – Pieczęć
Lublin – 1762 – odcisk pieczęci
Sandomierz – 1762 – pieczęć
Lublin – 1762
Sandomierz – 1765 – pap. stempl. 1 gr. sr.
Sandomierz – 1765.
Sandomierz – 1766 – Odcisk pieczęci
Sandomierz – 1766

Sandomierz – 1760 – pieczęć
Sandomierz – 1767 –
Sandomierz – 1768 – Pap. stempl. 1 gr. sr. i odcisk pieczęci
Sadowice – 1768 – Sandomierz 1768
Brańsk – 1773
Sandomierz – 1773 – Pieczęć
Sandomierz – 1774
Sandomierz – 1775
Sandomierz – 1775
Sandomierz – 1776
Sandomierz – 1775 – pap. stempl. 1 gr. sr.
Sandomierz – 1776 – pap. stempl. 1 gr. sr.
Sandomierz – 1777 – pap. stempl.
Sandomierz – 1778
Sandomierz – 1778 – pap. stempl. 1 gr. sr.
Radom – 1778
Radom – 1783 – pap. stempl. pieczęć
Sandomierz – 1785 – Pieczęć
Sandomierz – 1785
Sandomierz – 1785, pap. stempl. 1 gr. sr.
Sandomierz – 1787, pap. stempl. 1 gr. sr.

Solec – 1787

Wiślica – 1788 – pap. stem. pl. 1 gr. sr. – ślady odcisk

Sandomierz – 1789 – pap. stempl. – ślady odcisk

Sandomierz – 1790 – " " 1 gr. sr. – Odcisk pieczęci

Sandomierz – 1791 " " " "

Sandomierz – 1791 – Pap. st. 1 gr. sr. – Ślady odcisk.

Razem [illegible] [illegible] [illegible] w [illegible]
25½ [illegible] [illegible] w r. 1607 do r. 1791 – [illegible]
z 1790 i 18go wieku.

V

Kartka z mapy Polski z r. 1771 podająca ówczesne granice województw: Podlaskiego, Sandomierskiego, Mazowieckiego, Lubelskiego i Brzeskiego.

Miejscowości na mapie podkreślone są te, gdzie były wydawane akta, których spis podają strony 73-84.

H

Dobra ziemskie, które Malinowscy h. Pobóg w różnych czasach posiadali, poczynszy od r. 1507.

O nadaniu Malinowskim Malinowa[1] w Ziemi Podlaskiej, z którego się ich nazwisko wywodzi, brak mi na to urzędowego aktu. Nastąpiło to prawdopodobnie w wieku 15 tym, albo wcześniej jeszcze. Paprocki który swoje „Herby Rycerstwa Polskiego" wydał w r. 1584 pisze o Malinowskich h. Pobóg: „Na Podlaszu dom rozrodzony."

Król Zygmunt I. potwierdził w 1507 r. Stanisławowi Malinowskiemu, podsędkowi[2] bielskiemu przywilej Alexandra Jagiellończyka na wieś Nannice (Patrz tom I str. 28)

---

1) Malinowo na Podlasiu, na półn.-zachód od Bielska

2.) Sąd ziemski powiatowy, składał się z trzech osób: sędziego, podsędka i pisarza. Należały do niego wszelkie sprawy szlacheckie cywilne; prócz wszakże egzekucyjnej z wyroków cywilnych innych należał do sądu grodzkiego. Sądy ziemskie zaś odbywały w pewnych terminach kadencjami zwanymi, a nietylko sądziły sprawy, ale przyjmowały i akta, czyli czynności stałej woli, jak teraz czynią to notariusze (Gloger – Słownik rzeczy starożytnych).

Mikołaj Malinowski, otrzymał od Pawła Holszańskiego[1], biskupa wileńskiego, wieś Miłkowskoje, z dóbr Łebedziewa[2]. Król Zygmunt potwierdził mu to nadanie. Patrz tom I str. 28/1541.

1542 Jerzy Malinowski, dziedzic na Kalnicy[3] (Kapica-Milewski). Patrz tom I. str. 337.

1559 – Jerzy syn ~~niegdy~~ wyżej wymienionego, niegdy Jerzego Malinowskiego dziedzic z Kalnicy (Kapica-Milewski). Patrz tom I. str. 337.

1593 Jerzy, syn ostatnio wymienionego Jerzego, dziedzic na Kalnicy-Malinowie (wnuki z i metryki z r. 1607.). Patrz tom I str. 166

1623 r. 8 maja w Brańsku: „Imć. Panowie Baltzer y Sewerin, synowie niegdy Urodzonego Jerzego Malinowskiego z Kalnicze, przez szkodkowa-

1) Książęta Holszańscy – rodzina spokrewniona blisko z domem królewskim Jagiellonów. Zofja Ks. Holszańska, była jedną z żon Władysława Jagiełły.

2) Łebiedziew nad Wiliją na poł. zach. od Wilna [tom I.

3.) Kalnica na Podlasiu koło Brańska. Patrz mapka na str. 200

nia Jch Mości Paniey Halszki z Grodziska[1] Matki y dobrodzieyki ich, uczynili postanowienie y rozdział wieczny między sobą maiętności y dobr swych wszystkich we wsi Kalniey, Malinowie, y Sarnikach, Zawidowszczyznie rzeczonych na niech obudwu tak po oycu, iako po matce y iakiemkolwiek innym sposobem przychodzących, dziedzicznych, ruchomych y nieruchomych."

Wyżej wymieniony Balcer (Baltazar) Malinowski, komornik graniczny[2] pilzneński jest w r. 1619 (Wruski) także posiedzicielem Jastrząbki (koło Pilzna nad Wisłoką, w dawnem wojew. sandomierskiem).

Stanisław Malinowski, (Kalni na Kalniey) syn Baltazara wraz z żoną Anną z Dymitrowa jest posesorem wsi Drzemkowice i Szczucice koło Opatowa (akty z r. 1680 29/9 i 1715.)

Po nim dziedziczy Kalniey, starszy syn Ka=

1) W aktach pisanych po łacinie jest wymieniana jako Helisabet Grodzicka. Gniazdem Grodzickich herbu Łada było Grodzisko w ziemi łukowskiej, graniczącej z południową częścią Podlasia. Z tej samej rodziny są znani z historji generałowie artylerji koronnej Krzysztof i Paweł, żyjący współcześnie z Halszką. Paweł jest pochowany we Lwowie, gdzie ma pomnik w kościele ...

2) Każdy wojewoda, kasztelan, starosta, sędzia i podsędek do sprawowania swej władzy potrzebował zastępców i pomocników, zwanych komornikami. Komornika wojewódzkiego zwano podwojewodzim, starościńskiego podstarościm lub burgrabią. Komornik podkomorzego jako

zimierz, /akt z r. 1680/ podstarościa i sędzią grodz. radomski i de-
putat z wojew. sandom. na Trybunał Główny Koronny w Piotr-
kowie, który tamże umiera w r. 1684. W tym samym r. umie-
ra też jego ojciec Gerwazy Malinowski. Kazimierz Ma-
linowski był zarazem właścicielem części Podłodowa
i Obręcznej (patrz tom I str. 145), także Ostrówka i Krzczo-
nowic. Wszystkie te wsie między Opatowem a Ostrowcem,
patrz mapka na str. 201 tomu I. (patrz też tom I str. 220)

Po śmierci Kazimierza przechodzi Kałmca-Malinowo na jego rodzonego brata Wojciecha. Po tegoż śmierci (1706 r.) na jego syna Florjana Malinowskiego.

Florjan Malinowski, żeni się w r. 1726 (patrz akt z r. 1726) z Rozalją z domu Koczanowską, córką Marcina i Jadwigi z Linowskich, dostaje w posagu za żoną, część z dóbr Niedźwiedzkich (Żórawiec), które ~~z tej~~ ~~tej~~ należały do Linowskich. Tenże Florjan jest w ak-

---

sędziego granicznego, zwany komornikiem granicznym, mu-
siał być mierniczym i stąd na Litwie dotąd geometrę zowią Ko-
mornikiem, w Koronie zaś egzekutora sądowego i podatkowego,
ponieważ dawniej czynności te spełniali Komornicy książąt, sę-
dziów i.t.d. Na sądzenie spraw granicznych, Król wyznaczał swo-
ich dworzan, którzy – jak powiada Czacki – będąc przy Ko-
morze t.j. dworze Króla, byli jego Komornymi, czyli Ko-
mornikami. (Gloger - Słownik rzeczy starożytnych)

cię z r. 1739 wymieniony jako posesor Niekisiałki.[1]

1767 „Jan Malinowski, syn Floriana, dziedzic dóbr Niekisiałki, Żółczyc z przyległościami" (Patrz akt z r. 1767).

1800 „Kontrakt kupna i sprzedaży dóbr Niekisiałka, Żółczyce i Skierczyna, położonych w cyrkule Sandomierskim, między Karolem Malinowskim a Ojcem tegoż Janem Malinowskim z Malinowa Kalnicy. Terminatum die 25 Octobris 1800 – 2 Pismie"

Po Karolu dziedzicy Niekisiałki etc. syn tegoż Józef, po Józefie syn tegoż Stanisław, po nim syn tegoż Kazimierz a obecnie (skrojoną)

Najstarszy syn Kazimierza Stanisław ożeniony z Jaworską jest znanym właścicielem Cebra[2] Auto.

1) Patrz mapkę na str. 201 tomu I.
2) „ „ „ „ „ „

Śmaniak w Sandomierskiem.

Syn najstarszego brata Kazimierza, Jana, Karol Kalinowski ożeniony z Leszczyńską, dziedzic Przybysławic[1] w Sandomierskiem.

Drugi syn Józefa Kalinowskiego, Władysław, a mój ojciec, ożeniony z Anielą z Lehmanów, posiadał dobra Okszów i Kamień w b. Kongresówce koło Chełma (około 3000 morgów a potem Kołpytów na Wołyniu, koło Horochowa, pow. Włodzimierz Wołyński. (do r. 1882).

Ja wraz z żoną byliśmy przez 1½ roku współwłaścicielami majątku Miedzichowa[2] w Poznańskiem w pow. Nowo-Tomyśl (500 morg. magd.), kupionego od niemca Kulandra.

1) Patrz mapka na str. 201, tomu I

2) W zach. części woj. Pozn. – 7 km. od granicy niemieckiej.

Rodziny, z których nasi przodkowie w linji prostej, począwszy od Jerzego Malinowskiego, brata żony:

Jerzy Malinowski, dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593 (wymieniony w naszym akcie z r 1607 już jako nieboszczyk), miał za żonę Elżbietę Grodzicką h. Łada. Ta ostatnia jest w aktach naszych pisanych po polsku, nazywana Halską z Grodziska, w aktach pisanych po łacinie, Elisabeth Grodzicka. (Patrz akta z lat: 1607, w Brańsku w Kalnicy 8 maja 1623, w Kalnicy 9 maja 1623, w Brańsku 1623, w Kalnicy 1632).

Baltazar (Balcer) Malinowski, syn Jerzego i Elżbiety z Grodzickich, komornik ziemski pilzneński, posesor Jastrząbki koło Pilzna nad Wisłoką w dawnem wojew. sand., miał za żonę:

Stanisław Malinowski, podwojewodzy sandomierski 1684, dziedzic na Kalnicy-Malinowie, posessor Drzemkowic i Szczucic w Sand. pod Opatowem, syn Baltazara, miał za żonę Ewę-Maryę z Dymitrowa, córkę Zygmunta z Dymitrowa Dymitrowskiego, herbu Prus Iszy. (Nowy-Korczyn 1653).

Wojciech (Adalbertus) Malinowski, syn Stanisława i Ewy z Dymitrowskich (akt z 27/6 1685), miał za żonę Katarzynę z Chrzanowa Chrzanowską, herbu Poraj, (patrz akta z lat: 1713, Chęciny 1715, Sand. 1722, 1721, Sand. 1725)

Floryan Malinowski, syn Wojciecha i Katarzyny z Chrzanowskich, dziedzic na Kalnicy-Malinowie, posessor Piekiciarki 1739 r., pułkownik królewski 1740, miał za żonę Rozalję z Koczana Kocowską, h. Kulicz, córkę Marcina i Jadwigi z Linowskich

/ Patrz nasze akta z lat: Sand. 1726, 1740, 1745 (Kielce).

Jan Malinowski na Malinowie - Kalnicy, syn Floryana i Rozalji z Kaczanowskich, skarbnik podlaski; 1767 r. dziedzic Niedzisiałki i Żółczyc z przyległościami (patrz akt z r. 1767, był 3 razy żonaty, z których to małżeństw, było 9ciorо dzieci:

1° voto z Krystyną z Piaseckich h. Janina, córką ~~Józefa i Barbary~~ z Szczepanowskich (Sand. 1767) Marcina i Barbary z Hadziewiczów h. Wieniawa. (Akta z 1740 r., z 10/8 1754, i 1783).

2° v. z Marjanną Zgdło Dębrowską h. Radwan, córką Józefa i Barbary z Szczepanowskich (Sand. 1767.)

3° v. z Chomentowską.

Z pierwszego małżeństwa, synowie: Karol-Szymon i Wojciech i córka Antonina (akt z r. 1783)

Karol - Szymon Malinowski, syn Jana i Krystyny z Piaseckich, skarbnik podlaski, nabył od ojca dobra Niedzisiałkę, Żółczyce i Dzierząznę (patrz kontrakt kupna i sprzedaży z 25/X 1800 r., miał za

żonę Franciszkę Mazaraki h. Newlin (Patrz tom I str. 83).

Józef-Erazm-Benedykt Malinowski, syn Karola-Szymona i Franciszki z Mazarakich, (patrz metryka Arkan), dziedzic po ojcu Piekisiatki etc., był żonaty z Teresą z Wysockich h. Lelima, córką Józefa i Tekli z Łotuchowskich h. Lelima (tom I str. 83).

Z tego małżeństwa było 2 synów i 4 córki.

Władysław-Grzegorz-Konstanty Malinowski, syn Józefa i Teresy z Wysockich, ~~wziął za żonę~~ a rodzony brat Stanisława, dziedzica po ojcu Piekisiatki etc., był żonaty z Anielą z Schützów h. własnego, córką Franciszka, pułkownika wojsk Napoleońskich i Polskich i Anny z Koehlerów (patrz metryki).

Stefan Malinowski, syn Władysława i Anieli z Schützów, pułkownik Kawalerji W.P., żonaty z Jadwigą z Leszczyńskich h. Abdank, córką Aleksandra i Jadwigi z Chędzyńskich h. Ciołek.

Kontrakt co do zamiany gruntów w Kalni-
cy i Sannikach, między Halszką z Grodziska Malinowską
i Baltazarem i Sewerynem synami niegdyś urod. Jerzego Malinowskiego
z Kalnicy oraz z P. Baltazarem Pietrykowskim z jednej strony, a Panią Anną
z Kalnicy Tuszewicką i synem tejże Panem Janem Tuszewickim, synem nieg-
dy szlachetnego Conrada Tuszewickiego z drugiej strony. Spisany w Kalnicy 9. maja 1623.

Miedzÿ Jchmciami Jēmością Panią
Halską z Grodziska Malinowską ÿ Panÿ Baltzerem,
Sewerynem Synami niegdy Urodzonego Jerzego Ma-
linowskiego z Kalnicze y Panem Baltazarem Pie-
trzykowskim z jednej : A Jchmciami Panią Anną
z Kalnicze Tuszewicką y Panem Janem Tuszewic-
kim synem niegdy sliachetnego Conrada Tuszewic-
kiego z drugiej strony przez srzodkowanie spolnych
przyjaciol y powinnych stanęło się takie postano-
wienie Jz miedzi pomienionemi osobami iak z stro-
ny gruntow i maiętnosci Kalnickiey i Sannikowskiey

leżących iako tesz y inszych pewnych przyczyn y ocasii zaszły były pewne zaciągi prawne tedy strony pomienione żabyśmy chcząc tho wszystko miedzi szobą uspokoić taką complanatię y uspokoienie tem niniejszem contractem y intercisą spolną zawieraią.

Et naprzod iż sliachetny nieboszczyk Pan Conrad Juszewicki spolnie z Panią Anną z Kalnicze małżonką swą dali byli Aktie pewne Panom Baltazarowi y Seweryn[o]wi Malinowskim y Jeymsci Paniei Halsce z Grodziska Malinowskiey matce ich pro occupatione certarum sortium in bonis Kalnicza w dwoch sprawach, ktorych spraw po smierci Pana Oycza swego Pan Jan Juszewicki iako potomek własny popierał i w onych w trybunale praesentem Lubelskiem libertas a termino zaszła, tedy od tych Actii tak zaczętych odstępnie, onych

popierać nie będą y . . . dostateczny Pan Jan Tusze:
wicki społnie z JeMością Panią Anną z Kalnicze, ~~Mali:~~
~~nowską~~ Mą swoią ztych actii y zinszych wszeliakich
uczynić ~~będzie~~ Panem Malinowskiem powinni będą
ex nunc. Tak tesz Pan Baltazar Malinowski warunie
to tem niniejszem contractem ztrony swey JeMci. Pa:
nu Janowi Tuszewickiemu ze actii przez się zaczętych
w jakiejkolwiek materii y wszędzie tak Trybunalskiem
iako y ktoremkolwiek inszem przeciwko Panu Tuszewic:
kiemu popierać nie będzie, y owszem od nych iakieby:
kolwiek ad Actum praesentem zaczęte były, iam ex nunc
odstępuie, daiąc moc Panu Tuszewickiemu Decreta wsze:
liakie pro libitu suo in contumaciam sui otrzymywać,
iakoby ieno praxis et . . . . Pana Tuszewickiego
potrzebowała, jednak to Pan Tuszewicki warunie Panu

Baltazarowi Malinowskiemu, że mu ani szkód żadnych
chcąc by się za decretami iakiemi na Panu Malinowskiem
otrzymał wyższe y domagać się niektórzy mógł pod
zakładem niżey opisanem, owszem gdyby co poenale
otrzymał, zwiklować Pana Baltazara Malinowskiego de
poena et damnis wygrodzić. Znanskiem albo mocen wi-
nien będzie. To tesz Pan Tuszewicki warunie y obiecu-
ie Panu Baltazarowi Malinowskiemu, że gdy przyjdzie
do obierania sobie Panu Baltazarowi Malinowskiemu
siedliska w maiętności Kalnickiey albo Samikowskiej
Zamidowszczyźnie rzeczoney Tedy Pan Tuszewicki grun-
tow swych dla rozprzestrzenienia siedliska Panu
Baltazarowi Malinowskiemu przez słuszną y rowną za-
miane tak na Samikach, z obu stron siedliska, iako
y przy starem pastewniku w Kalnicy Rosy na....
będzie powinien. Tak tesz Panowie Baltazar y Seweryn

Malinowscy gruntów swoich przyległych do siedliska Pa-
na Juszewickiego przez istotną y wieczną zamianę - - -
. . . .

za sianem przy płocie siedliska Pana Juszewickiego, poczynszy od zaleszka stawu Pana Balcerowego, asz do granicze Branczańskiej[x], względem czego Pan Juszewicki tak wiele gruntu na Jamnikach swego własnego, do siedliska Pana Balcerowego przyłączyć podeimuje się y będzie powinien. A że działy zamieniane znaczniejsze, Tedy za insze grunty których Pan Baltazar Malinowski wstępuje, wieczną zamianą Panu Juszewickiemu gruntem iemu przyległym dać y nadzielić Panowie Malinowscy nawzaiem podeimuią się. O wszystko przyjaciel z obu stron wyszadzony, iesliby sami między sobą zgodzić się nie mogli moderować ma. Jednak to w zgodzie sąsiedzkiej y miłości społecznej między sobą odprawować maią.

---

[x] Bronka, wieś [illegible]

A zasiewki na tych gruntach wzaiem zamienionych każda
strona która siała zbierać ma. A iż tesz do trwałości
y zaciągow prawnych przyczyniesz[?] się Pan Baltazar
Pietrzykowski Tedy Pan Tuszewicki warunie[?] to Panom Mi-
kinowskim[?] y samemu Panu Baltazarowi Pietrzykowskie=
mu, że żadney zemsty tak prawem iako y lewem szukać
nie ma na Panu Pietrzykowskim, owszem onego ex nunc
de omnibus causis, damnis et poenis quibusvis z Grodzie
Brańskiem kwitować y wolnić będzie powinien y napo-
tem onego nigdy inkwietować nie ma. Także Pan Balta=
zar Pietrzykowski wiecznie milczenie w sprawach wszelkia-
kich czyni y spraw ~~zaczętych~~ żadnych wszczynać nie bę-
dzie przeciwko Panu Janowi Tuszewickiemu y zaczętych
dalej popierać nie ma, ani wtrątu[?] w żadnych sądach
czynić nie będzie dekretom Pana Tuszewickiego w sądzie
Trybunalskiem y owszem Pan Tuszewicki ma insta exigen-

necessitat... Decreto in contumatia Trybunał otrzy-
mywać iakie mu się zdadzą, a podtrzymanie ... niema
żadnych Pan Tuszewicki na Panu Piętnyszewskim wycią-
gać ... ... przy niedoszy, owego z nich gni-
-kinać pod zakładem wielki mianowanem. Actii y spraw
nowych o pozwiaty et pro occupando bonorum ......
w tey maiętności Kalnieckiey y Samitkowskiey z obu stron,
czem by się dawne possesje y działy przodków ych zmuszać
miały .... między sobą nie maię y owszem,
według dawnych zwyczaiow y nayrawie, każdy i swego nie-
-szyć się i expressi wei zażywać ma, sine omni ... impe-
-dimenti. A insze wszystkie acta ....
iam ex nunc vigore praesentis contractus między sobą
wzaiemnie umarzaią. Z onych ieśli się będzie zdało gni-
-kawać się generaliter w Grodzkie albo Ziemskie Brańskim
maią y że się wzniecać wszczey nigdy nie będą za się y za potomki

swoie strony obiedwie zapisuią się, które to wszystkie
condities kondities y każdą z nich z osobna strzymać
sobie y ziścić strony obiedwie obiecuią y będą powinni
pod zakładem oszczenach tysiący złotych polskich,
które przekazowienie rękami swemi y przyiacioł
swych podpisawszy y pieczęci przy ~~..........~~ ciśnąwszy
dla lepszey pewności y warunku przed księgami
ziemskiemi Brańskiemi wszystko społnie zeznaią.
Działo się w Kalnicy dnia dziewiętnego Maia,
roku Pańskiego tysiącznego szesnastnego dwudziestego
go trzeciego. ‡A ieśliby na czyiejkolwiek Płosie zamia-
nie podległey był zapust ~~....~~ iaki, zaszoryły się odmia-
na słuszna zrownem liaszem y zapustem dać nie-
mogła, tedy każdey stronie puszczaiąc zamianę płoszę
swoią ieden drugiemu, wolno będzie zapust albo las wy-
rąbawszy puścić. Semczyn Malinowskiego.

Baltazar Malinowski
imieniem swem y Imć Pani Matki
spraupatam

Jan Tuszewski
imieniem swem y Imć Pani Matki

Jan Brzoska przyiacielstwem
proszony P. Malinowskich i za
P. Pietrykowskiego podpisuię się

Ignacy Falkowski
przyiaciel Tuszewskiego
ręką swą własną

6 pieczęci – z tego 3 z herbem Pobóg

Zamiana działów Kalnickich z P. Janem Tuszewickim. Działo się w Kalnicy w poniedziałek przed Świętą Małgorzatą bliską. Roku Pańskiego 1631.

Actum in Bransko coram officio Terrestri in Positione Actorum Terrestrium Branscensium feria secunda post Festum Visitationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima Anno Domini Millesimo sexcentesimo Trigesimo primo celebrata Per Generosum Christophorum Brzozowski Notarium et Nobilem Simonem Łapieński Petrum Kostro Camerarios terrestres Bielscenses.

Ad officium et acta praesentia Terrestria veniens personaliter Generosi Helizabeth à Gra-

dzińska Malinowska, Baltasar, Severinus, filii filii ejusdem cum olim Generoso Georgio progeniti ab una et Generosus Joannes Juszewicki suo et Generosae Anna Juszewicka matris suae ex altera partibus inter se inierunt paratam in Copia conscriptam inscriptionem commutationis confectam, cum subscriptione manu propria, quam utraque earum ad tenorem verborum suorum ingrossari ad acta pet....., quod eis per officium admissum et cujus commutationis verborum series est ejusmodi:

W imię Oyca y Syna y Ducha Swięto-go Amen. Jeh Mść. Pani Halszka z Srodziska Malinowska z synami swemi Pany Balcerem y Seweri-nem Malinowskiemi przychilaiąc się do dawney zgody z Jeo. Mscią. Panem Janem Juszewickim strony zamiany gruntow do siedliska Janikowskiego Jego Mosci Pani Balcerowi Malinowskiemu przyległych spalnie ~~się~~

się z Je° Mścią Panem . . . takiem sposobem
tę zamianę swoią Księgą y zawieraią:

Naprzód Jeo Mość Pan Jan Truszewski puszcza
zamianą Je° Mości Panu Baltazarowi Malinowskiemu
dwie włoście na Łapnikach Zawidowszczyźnie w po-
lu ugorowym, iedną włosę przeciwko Siedliska y sa-
du Łapnikowskiego poczynszy od miedzy tego pol-
ka, które od Ziemskiego iuż iam iest nabyte,
aż do granice Dworskiey Brańskiey do strużki Pogo-
rzałki ciągnącą się z łąkami, chrostami, rolami,
błotami iako się w sobie ma, nic nie odeimuiąc,
A drugą także włosę w tym że polu podle włosy
Rospuncie rzeczoney (która się teraz zamianą Panom
Malinowskiem dostała) od drożki Łapnikowskiey, po-
czynszy przez Gościniec Bielski asz do Rzeczki Pogorzałki
y do granicy Dworskiey Brańskiey tak iako się w sobie
ma z łąkami, chrostami wieczną zamianę puszcza . . .
Które dwie włoście in recompensum zamianą słuszną

grunt y ziemię daiąc. Jey Mość Pani Malinowska
z Ich. Mościami Pany Balcerem y Seweryniem Synami
swemi puszczaią Je° Msci Panu Tuszewickiemu płosę
swoię w Kalniey za stawem Je° Msci Panem Balcero-
wym podle siedliska Je° Msci Pana Tuszewickiego
z iedney a podle płosy tegosz Pana Tuszewickiego
z drugą strony leżącą, poczynszy od stawu Jego
Msci Pana Balcerowego asz do granicy Bruszkańskiey
tak iako pomiara za tamte dwie płosie wiesie, aby
żadney stronie krzywda nie była. jednak Je° Mość
Pan Balcer wymawia to sobie, że mu wolno będzie
staw swoy sławnicę kłaść . . . . na . . . . . przeciwko
tey płosie zamierzoney, jednakże tylko równa płosa
od stawu będącego sięgać się ma. Dało tesz Je°
Mość"x) Pan Tuszewicki puscza Je° Msci Panu Balce-
rowi Malinowskiemu naprzeciwko siedliska Panu.

x) [illegible] !

Komornicy nie chcą być komornikami.

Ostatnio zarząd główny Stowarzyszenia Komorników Sądów Grodzkich R. P. rozpoczął starania o zmianę nazwy „komornika" na „komisarza sądowego". Stowarzyszenie Komorników stwierdza, że od chwili wprowadzenia tytułu „komornik" ubiegło już z górą 20 lat, a nazwa ta w społeczeństwie polskim nie przyjęła się i nie zdobyła sobie popularności. Wywołuje ona raczej nieporozumienie, gdyż komornikiem nazywają wyrobników, nie posiadających własnych domów mieszkalnych, na t. zw. komornem, w majątkach ziemskich lub u gospodarzy wiejskich w wynajętych chatach, za co płacą komorne.

W dziejach Polski nazwa „komornik" miała w różnych okresach czasu odmienne znaczenie i nazywano komornikiem zarządcę komory królewskiej, szambelanów królewskich, posłańców królewskich, mierniczych granicznych i t. p.

-ńskiego w polu ozimem, podle drożki siedliska
Sannikowskiego y dalej y ponte pola ugornego,
przez Boscinice, asz do . . . . dzielączy dobra Kalnic-
kie od Sannikowskich, za co Jey Mość Pani Malinow-
ska z Ich Mościami Panem Balcerem y Sewerinem syna-
mi swemi puszcza Je° Mości Panu Tyszewickiemu zamie-
ną płoze swoie dziedziczną u młynkow nad stawem
leżącą przy miedzi quondam siedliska młynarskiego
poczęwszi od dziatow aloo sciany Sannikowskiey az
do nowych młak pod rzeczkę Bronskę z łąkami y chro-
stami tak iako pomiar za płasę Je° Mości Pana Ty-
szewickiego wyniesie, aby krzywda żadney stronie
. . . . To iescze Je° Mość Pan Jan Tyszewicki
ustępnie . . . . . . Panu Balcerowi Malinowskiemu
włoki x) Barkalińskiey na Sannikach iako . . . w sobie
od Rzeczki Branki poczęwszi asz do sciany Rłopnadzie-

x) [illegible]

li dobra Sannikowskie z Kalnicką, za który grunt
Jey Mość Pani Malinowska z pomienionemi synami
swemi naznaczają JeoMości Panu Tuszewieckiemu
równą odmianę w płosie swoiey w rogu Pastewnika
JeoMości Pana Seweryńskiego będący, Tak iednak że
naprzód w tey płosie od miedze JeoMości Pana Tusze:
wieckiego wymierzawszy Panom Malinowskim za ich
grunt odmia... w teyże płosie od miedzi Panów Ma:
linowskich ile pomiara ukaże... Też włókę Bartulińską
odmianę słuszną JeoMości Panu Tuszewieckiemu ma
tyż wymierzaią, która pomiara gruntów pomienio:
nych ..... Każdy swoie zasiewki zbierze y tak odpra:
wić się ma wzaiemnie bez od ... w zamienionych tylko
gruntach, które to grunty pomienione zamien...
iam ex nunc strona stronie drugiey (zasiewki sobie za:
bierawszy) in realem possessionem wiecznie puszcza, że

obronę wszyscy spolnie y małżonki swoie spolnie się sobie zapisuią. Ktore aby te przytym zamiany wzruszone nie były, a to pod szkodami ziemskiemi, ktore przez zamienienie y ugodę zamiany swoiey rękami swemi podpisawszy do xiąg .... ziemskich Branckich dla wpisania podaią y zapisem spolnem stwierdzaią. Działo się w Kalinie w Poniedziałek przed świętą Małgorzatą Kśiężną Roku Pańskiego Tysiąc Sześćset Trzydziestego pierwszego.

Zakończenie po łacinie – nie czytelne!

2 Pieczątki!

Na drugiej stronie aktu jest następujący późniejszy dopisek:

„Jsz diferentie wzniecały się ex occasione filior... andrea in Bonis Com mutatis, dałem do rąk JeoM Pana Samuela Brzozowskiego Comunitatię originalną z Pany Malinowskimi y P. Matką Jeometrze, aby się zniósł z JeoM Panem Janem synem P. Jakubowei"

Chronologiczne zestawienie aktów, odnoszących się do Niekisiałki, Żółczyc i Dzierząźni.[1]

1571. „Litterae Graniciales villarum Wzgorków", Niekisiałka major et Kaymów."
(Niekisiałka należała wtedy do starostwa Pokrzywnickiego)

1699 - 22/3 „Piotr Kolanowic, Procurator minoris capituli Kieleckiej awizuje odbiór „wyderkaffów[2]" za lat dwa od Pana Tomasza Linowskiego[3], Possessora y dziedzica wsiów Żółczyc, Niekisiałki y Dzierząźna. Datum w Kielcach. die 22 Martis - Pieczęć - Podpis.

---

1) Patrz mapkę na str. 201 tomu I.
2) Wyderkaffy, wyderki. Nazwa pochodzi od niemieckiego wyrazu Wiederkauf. Zakupywanie czynszów, czyli dochodów z nieruchomości w pewnej oznaczonej kwocie. Zastrzeżenie, że można było odkupić za zwrotem sumy szacunkowej.
3) Jego córką była Jadwiga Linowska za Marcinem Kochowskim, których córka Rozalja wyszła za Floryjana Malin.

1717. „Inter Generosam Hedviges de Li-
now Koczówska actricem et Generosum
Kocharski ...

... Ex functo Bonorum Niekisiarka.
Actum Lublini in Iudiciis Ordinariis Genera-
libus Regni Feria Secunda ante Festum Sti.
Michaelis Archangeli proxima A. D. 1717."

1726. „Generosa Hedvigis de Linow Koczow-
ska, Olim Gsi. Martini de Klecke consors, re-
licta vidua, pro pretio Bonorum villae
Prayków ab olim Mco Gasparo Heydenc a Sie-
mianow Siemianowski, per Generosum Thomam
de Linow Linowski, Bonorum Żółczyce et alio-
rum erga alios fratres suos haeredem, levata

et super praedictis Bonis Żółtexyce et aliis . . . .
. . . . jam ex nunc Generosae Rosaliae de Ko-
cze Malinowska in vim dotis de Bonis Paternis
et Maternis et Floriano Malinowski et eorum
successoribus cedit.

Actum in Castro Sandomiriensi Feria quinta
post Festum S[anc]ti Francisci Confessoris proxima
A. D. 1724 - Ricorge "

1739. „Magnificus Florianus Malinowski
Exercituum Sacrae Regiae Majestatis et Reipubli-
cae Praefectus Bonorum Niekisiałka Possessor
in et cautra Magnificum Pawlum Młodecki Pocilla-
torem Livoniae atque Generosum Josephum filium
ejusdem Bonorum villae Żółtexyce vigore iurium

ipsius Possessores. . . . . Manifestatur
Actum in Castro Sandomiriensi Feria Sexta in Crastino Festi Visitationis Beatissimae Virginis Mariae A. D. 1739 - Star piece."

1740. "Mens. Floriamus Malinowski Exercituum Sacrae Regiae Majestatis et Reipublicae Colonellus suo et Magnificae Rosaliae de Koczowskie Consortis suae nomine Plenipotentes Inscribit.
Actum in Castro Sand. Feria tertia post Festum Scti. Matthaei Apostoli et Evangelistae proxima A. D. 1740 - Star pieczęci."

1754. "Magnifici Joannes in Malinowa Kalnica

Malinowski et Christina de Piaseckie conjuges, The-saurarii Podlachiae, Magnificum Adalbertum Laskow-ski, Senatorem Ziemiecensem ac alios p. J. O. Lublinens. citant.

Actum in Castro Sand. Feria ~~secunda~~ ter-tia post Festum Scti. Laurentii Martyris proxima A. D. 1754."

1767. „Comparens personaliter Mons. Joannes de Malinowa Kotwicz Malinowski, The-saurarius Podlachiae, Bonorum villae Niekisiałka et Żółczyce cum attinentiis hic in Palatinatu et districtu praesenti Sandomiriensi existentium haeres et actualis Possessor ~~de~~ Mcae. ~~Rosa~~ Marian-nae Dębowska, ctom Meorum. Josephi Żędło Żędrow-ski Thesaurarii Ratanensis et Barbarae de domo

x) Obecny murowany dwór w Niekisiałce, budowany był własnym kosztem Ks. Morelowskiego z Krakowa (patrz str. 122) około ro-ku 1760 według planów i projektów znakomitego (budowni-czego) Ks. Karśnickiego - Reformaty, zmarłego na po-czątku XIX wieku.

Żernicki - der polnische Adel; Karśnicki - v. Oelnowęż - Wojew. Sendomierz 15.. . Führten um 1825 in Polen d.. Adelszeichen (..h. - ... Pol.

Szczepanowska carissimum legitimorum Filiae, virgini Innuptae Deo dante futurae Consorti suo, 7000 fl. pol. super Bonis suis Inscribit.

Actum in Castro Land., Sabbatho pridie Festi Conversionis Sancti Pauli Apostoli A. D. 1767.

1772 (?) „Mocą mi danego Ordynansu od JW. Mięczyńskiego Marszałka Konfederacji Województwa Bełzkiego y Generalnego wayska Komputowych Komendanta Odebrałem Pogłównego z wsi Żółczye, Dzierzążny y Niekiziałki należącego na Ratę marcową 1772 (?) płaconego summę Zł. Pol. sześćdziesiąt trzy, grosy jedenaście ......, z których mi odebranych miarką mi powierzoną wieś Dzierzążnią, Żółczyce y Niekiziałkę Kwituię y od wszelkiego uwalniam ....

Datt. 20. Marii 1772 (?) Anno J. Hałkiewicz R. M. K.

1775 – 7ma Julii Datum w Zamku ~~Tarnowskim~~ Sandomierskim

Według Uniwersału od JW. Kommissyi Skar-bu Koronnego wydanego, odebrałem Tabellę Podymnego Za-przysiężoną z dóbr Niekisiałki Pierwiejszej, Żółczyce, po-daną przez JPana Złockiego Dyspozytora, na którą od-braną Ręką własną podpisuję

datum ut supra

J. Malczewski R.R. San.

1800. Kontrakt Kupna i sprzedaży dóbr Nieki-siałki,[x] Żółczyce i Dzierążnia, położonych w cyrkule San-domierskim, między Karolem Malinowskim a Ojcem tegoż Janem z Malinowa Łatowicy Malinowskim. Terminatum die 25. Octobris Anno 1800 – 2 pieczęcie

---

x) [Obecny murowany dwór w Niekisiałce, budowany był według badań Dr. Mossakowskiego z Krakowa, około r. 1760, według planów i projektów znakomitego (sandomierskiego) Ks. Karśnickiego z – Reformatów, zmarłego na przełomie XIX wieku.]

z 15/4 1921

List od Dr. Morelowskiego z Krakowa (ulica Długa 64) podający że (obecny) dwór w Niekisielu budowany (był około 1760) według [illegible] wór i pro-
jektów z [illegible] (budowniczego) Ks. Karsznickiego (Reformaty) zmarłego na
początku XIX wieku.

Wyżej podana treść listu dr Morelowskiego nie jest dokładna. Jak bowiem z tego listu wynika dwór niekisielski budowany był po roku 1760, a nawet po roku 1772. – W atlasie zabytków architektury w Polsce J. Łozińskiego i Adama Miłobędzkiego (1967) czas budowy dworu podano na lata 1770–5. –

Antoni Malinowski

Gdynia 28.V.1969.

Kraków Długa 64 m
15, IV. 1921.—

Wielce Szanowny
Panie Pułkowniku!

Trudno jest znaleźć słowa
dość odpowiednie, zdolne na-
wyrażenie mego żalu i prze-
proszenia — że tak późno dzię-
kuję Wielce Szanownemu
Panu Pułkownikowi za dalszy
dowód — Jego życzliwości i opie-
tami tak [illegible] Jego
wysiłków. Gdy list poprzedni
kończyłem już — ciężko [illegible]
zasmuceniem, które mi tak

rozczarowania pracą i osłabi-
enia płuc było bardzo prze-
wlekłe, - jeszcze dotąd słab-
sze objawia tak że lekarz
usilnie każe mi jechać w gó-
Brak urlopu i niedomiar zapł-
nie pozwala mi na to, - prze-
dzę zaś że Jaskowni przygo-
towany niedomiarem obowiązko-
brzoryjd - sekretarzyta dom
towarzystw naukowych i redak-
cyjnych przy wielkiej już słabo-
choroby - mam w różnej
stronie podobne winy jak
wobec Św. Pana Rutkowski-
Proszę więc jeszcze raz

ze względu na te czysto lłowe
Kolicznościi, Zasławie nie
przebywał.
Praca zaczęta od dworu
w Nikłosiadce, wszystek
się znacznie. Choć teraz powi
dam, że go budował Ks. Karsz
nicki, ex-jezuita po r. 1772
reformata, potem przebywał
w górach Szpitach i Oryszowie
Będzie to teraz już obszerna praca
o różnych budowlach według planów
i projektów nieznanego Ks. Karsz.
że też umiem on podobnie jak
Karol i Franc. Malinowscy na
początku XIX w., że dwór attykowo
ściśle podobny do innych jego prac
tradycja że dwór plany jakiś ref-
ormata, — dowiedz. wspólnie się odkrywa

a został pochowany Franciszk
M. u Reformatów Sandomi
jest tylko jedna szczegół ciekawszy
wskazująca że były bliskie związki
Skalinowskich z reformatami
i tem łatwiej z Karnickim.
Że dwór powstał dopiero po r.
1760, dowodem jest inwentarz
w Niekisiałce z przed tej dat
z którego jest pewnem że oprócz
-jenie istniał tylko walący
się dwór drewniany. W Panu
Jemu nie bardzo w Panu
przypominając Pana wyraz Wda
głębokiego poważania. Gdyby Wdzię
[illegible] wskutek przypadku gdzie
mogą być archiwalia po Janie Akt
Zaklice z Czyżowa zmarłym 1756,
(w Czyżowie, - ani u ostatniego powi
wego Zaklicki (Edwarda) potomków. ich
z O. J. Krakow mego kuzyna, nie ma ich
był bym ogromnie wdzięczny, bo ks. Kar
i w Czyżowie budował
z głębokiem poważaniem
Dr M. Chorełow

Przegląd urządzeń wewnętrznych za Jagiellonów (1386-1372) – z Historji Polskiej prof. Anatola Lewickiego.

„Urzędników mianował król, na urzędy ziemskie wynosząc tylko szlachtę w tej samej ziemi osiadłą (już przywilejem koszyckim z r. 1374 i późniejszemi za Jagiełły zastrzeżono, że wszelkie dostojeństwa nie będą nigdy udzielane obcym, ale jedynie szlachcie i za radą szlachty tej ziemi, w której godność zawakuje) a na członków sądu ziemskiego, tudzież na podkomorzych ziemskich, jednego z pomiędzy czterech, przez szlachtę tej ziemi wybranych.

Już w Statucie Nieszawskim z r. 1454 wydał Kazimierz Jagiellończyk osobne ustawy, uwzględniające

szlachty potrzeby – one zapewniały szlachcie udział w wyborze urzędników sądowych 1). Urzędy były dożywotnie a odpowiedzialne tylko przed sejmem.

I Urzędy rzędu senatorskiego były następujące:

1) Marszałkowie wielcy, koronny i litewski
zastępcami ich " nadworni " "
2) Kanclerze wielcy k. i l.
i ich zast. podkanclerzowie k. i l.
3) Podskarbiowie wielcy k. i l.
i ich zast. " nadworni k. i l.

(1–3: t. zw. ministerja.)

4. Wojewodowie 1), jeden w każdem województwie, dowodzili pospolitem ruszeniem swojej ziemi, mieli nadzór nad targami i sprawowali sądownictwo w zastępstwie króla nad żydami.

5. Kasztelani więksi i mniejsi, zwani także panami, których liczba w województwie była nierówna, [illegible] pierwotnie byli głównymi urzędnikami, utracili z czasem na rzecz starostów swoje dawne zna-

---

1) „Podwojewodzy był zastępcą, czyli namiestnikiem wojewody. W Koronie, gdzie sądownictwo wojewody ciążyło się na żydach, podwojewodzy w jego zastępstwie sądził sprawy żydowskie i to tylko karne, bo wszystkie inne sądzili oni sami. Akta wojewodzińskie, żydów dotyczące, przechowywały się w bożnicach, do których schodził podwojewodzy, sprawy z kahałem załatwiał

nośći dożywotnie a pozostali tylko przy dożywotnim sprawo-
litego ruszenia ziem i pamiątek. (Senat składali prócz
biskupów wojewodowie i kasztelanowie).

II Urzędy nadworne:

1. Sekretarze wielcy koronny i litewski
2. Referendarze
3. Hetmani wielcy kor. i lit. i hetmani polni kor. i lit. Hetmanów zastępowali Regimentarze
4. Podskarbiowie nadworni, koronny i litewski
5. Podkomorzowie kor. i lit.
6. Chorąży wielki, miecznik, koniuszy, kuchmistrz, podczaszy, krajczy, stolnik, podstoli, cześnik, łowczy
7. Urzędnicy wojskowi: pisarz polny, generał artyleryi (od r. 1637), oboźny, strażnik i inni mniejszego znaczenia.

---

i grzywny za przewinienia wymierzane pobierał. Ponieważ do obowiązków wojewody należała kontrola miar i wag, dopełniał tego wszędzie jego namiestnik t.j. podwojewodzy, objeżdżając miasta i sprawdzając miarę łokcia i kwarty i wagę kamienia. Widzimy to już zarówno w ustawie z r. 1532, jak i w ostatnich czasach Rzeczypospolitej" (Gloger – Słownik rzeczy starożytnych)

III. Urzędy ziemskie, dla każdego województwa osobne, były co do tytułów podobne do nadwornych i po większej części tylko tytularne. Były wszelako między niemi także niektóre niemałego znaczenia. Pierwszymi z rzędu byli Podkomorzowie, którzy mieli sądy rozjemcze w sprawach granicznych. Następowali po nich, także do urzędników ziemskich policzeni, starostowie grodowi czyli sądowi[1] (których odróżniać należy od starostów niegrodowych, będących prostymi dzierżawcami dóbr królewskich. Starostowie grodowi sprawowali po grodach sądy grodowe, zwane grodzkimi, albo też grodami. Niektórzy z nich mieli kilka województw pod swoją jurysdykcją i dlatego zwali się starostami generalnymi, czyli Generałami.

---

1) „Każdy starosta miał swojego namiestnika, zwanego podstarościm lub burgrabią, przy którym była władza namiestnicza i wypełnianie wyroków sądowych." (Gloger: Słownik rzeczy starożytnych.)

Również ważne urzędy mieli: Sędzia ziemski, podsędek i pisarz ziemski; oni bowiem razem sprawowali sądy, zwane ziemskiemi albo ziemstwami.

Wojscy, większy i mniejszy, czuwali nad bezpieczeństwem publicznem w czasie, gdy szlachta wychodziła na pospolite ruszenie".

Imiona braci rodzonych, względnie stry-
jecznych i sióstr rodzonych, względnie stryjecznych
naszych przodków z linji prostej, począwszy od Je-
rzego Malinowskiego, żonatego z Elżbietą Grodzicką
— wymieniane w naszych aktach, począwszy od r. 1607.
(Patrz Genealogję naszą w prostej linji: Tom I str. 8).

W akcie Tać 1607 r. Brańsk – wymienieni: Seme-
ryn i Samuel bracia rodzeni Baltazara a wszyscy
synowie niegdy Jerzego i Helisabety Grodzickiej, tu-
dzież Stanisław i Jakób, synowie niegdy Alexego,
i Andrzej, syn niegdy Michała.

W akcie Tać 1623 – Brańsk – wymieniona Anna
z Kalnicy, córka niegdy Jana Malinowskiego.

W akcie pal. – 8 maja 1623 – Kalnica, wzmianka
o „nieboszczyku Mikołaju Malinowskim, tudzież 3 razy o „Pa-
nach Malinowskich braciey stryjecznych" – zdaje
się więc że tu są na myśli powyżej wymienieni: Sta-
nisław i Jakób, tudzież Andrzej).

W akcie polskim, z dn. 9. maja 1623, Kalnica - wymieniona Anna z Kalnicy Tuszewicka, wdowa po „sliachetnym Conradzie Tuszewickim", i jej syn Jan Tuszewicki.

W akcie z r. 1631 - Braniak - wymieniany w przypisku na ostatniej stronie aktu „Jan syn Jakubowy."

W akcie z 19. Novembris 1632 - wzmianka o Janie i Jakóbie Malinowskich.

W akcie 1632 - Kalnica - „na przedzie aktu" wzmianka dwa razy o „braciach stryjecznych", tudzież o Jakubie Mal.

W akcie z r. 1648 - Braniak - wymieniany Jan Michał Malinowski

W akcie z r. 1649 - Braniak - wymieniany Jan Michał Malin., syn niegdy Jakuba Mal.

W aktie z r. 1651 – Jastrzębska – wymieniony Stefan Malinowski, syn Seweryna, a rodzony bratanek Baltazara Mal.

1660 – Brańsk – znowu wymieniony Stefan Mal.

drugi z 1660 " " " "

1661 – Pilzno – wymien. Jan Mal. brat rodzony Stanisława żonatego z Ewą z Łyszniowskich.

1661 2/6 – Brańsk – wymienieni synowie Seweryna: Stefan i Marcin. Ten ostatni jako vicerotmagister vexilli Mci. Węgyk, Capitanei Siradiensis.

1666 – Brańsk – wym. Marcin Malinowski i jego żona Anna z Kanigowskich, córka Alberta Kanig.

1672 – Tarnów – wym. Jan rodz. brat Stanisława, żonatego z Ewą Ł.

1672 – Brańsk – wym. Stefan Mal., bratanek Baltazara.

1673 9/2 – Szczucice pod Opatowem, wym. Krzysztof Mal. który kwituje Stanisława Mal. męża Ewy.

1681 2/2 - Kalwica Malinowe wym. Zofja Czernikówna Lipińska 1° voto Krzysztofowa Malinowska, imieniem swem i dziatek z nieboszczykiem Krzysztofem spłodzonych, kwituje Stanisława Mal. męża Ewy.

1680 27/9 - Sandomierz - wymieniony Kazimierz Malinowski, rodzony brat Wojciecha

1680 - Sandom. - wym. Jan, rodzony brat Stanisława męża Ewy i Kazimierz Mal. syn Stanisława

1681 - Brańsk - wymieniona Zofja córka nieżyjącego Jana Michała Mal. podczas. Lubelskiego, zamężna za Jerzym z Wielkiego Szczawina Szczawińskim, tudzież wymieniony jej brat rodzony Aleksander Malinowski

1681 - Brańsk - wymieniona Anna Malinowska, córka Stefana Mal., wdowa po Kazimierzu Sniecickim, wraz z dziećmi Józefem, Janem, Michałem, Maryanną Sniecickiemi.

1681 - Brańsk - wym. Kazim. Mal.

1681 - Brańsk - wym. Anna Sniecicka i Kazim. Mal.

1681 12/I – Przemkowice (Kontrakt) wym. Aleksander Malin. i Jan Mal. (Leh podpisy).

1681 – Brześć wym. Kazimierz Mal i Stefan Mal. syn nieżyjącego Seweryna Mal., wdowa (wym.) żona Stefana Marjanna z Kwiatkowskich i ich córka Anna Mal., jedyna spadkobierczyni."

1681 – Brześć – wym. Kazim. Mal. i Aleksander Mal.

1682 14/9 – Opatów (Dyplom) wym. Kazimierz Mal.

1682 3/3 – Sandom. wym. Anna, Justyna i Aleksandra Malinowskie, córki Stanisława i Ewy.

1682 17/5 – Sand. – wym. Kazim. Mal. i żona jego Helena z Przyjęckich, córka Hieronima Przyjęckiego.

1684 – Krzczonowice – kwit z podpisem i pieczęcią Kazimierza Malinowskiego.

1685 27/6 – Sandomierz – wymienieni zostali bracia małoletniego Wojciecha: Kazimierz, Zygmunt, i małoletni Sebastjan.

1686 – Rejestr urzędy podstarych po śmierci Ka:

Ziemierza Mal. w Piotrkowie. Wymienieni Zygmunt i Sebastjan jako sukcessorowie po bracie

1686 - Laudum sierz. - wymienieni Zygmunt, między Kazimierz; małoletni Sebastjan — rodzeni bracia małoletn. majeiecka.

1689 - Laudum - wym. Sebastjan, między Kazimierz - rodzeni bracia majeiecka ..

1691 - Laud. - wym. Sebastjan, brat majeiecka.

1695 - wym. Justyna Malinowska, żamężna za Franc. Żakiekim.

1696 - Laud. wym. Justyna Mal. z Franciszkiem z Żabic Żakiekim, synem Hippolita i Krystyny z Biskupic

1698 - Zrzemdawice - wym. Justyna z Mal. Żakiecka.

1700 – Radom – wym. Anna i Aleksandra Mal.
1700 – Radom – wym. Justyna z Żabickich Mal.
1701 – Radom – wym. Anna i Aleksandra M.
1700 – Drzemkowice – wym. Justyna z Mal. Żabicka
1701 – Drzemkowice " " " "
1706 – Sandomierz – " Anna i Aleksandra Mal.
1706 – Sandomierz – wym. Ewa Malinowska, córka Wojciecha i Katarzyny z Chrzanowskich

1707 – Sandomierz – wym. Anna i Aleksandra M. i Ewa M. córki Wojciecha i wreszcie wymieniony Józef Malinowski, Wojciecha frater patruelis[1] a ich patruus

1711-1717 – Oktawka z testamentu – wym. Justyna z Mal. Żabicka.

1710 – Sand. wymieniony Tomasz Malinowski, commilito[2] cohortis castrae Illustr. et magn. Czermiński, Castellani Kijoviensis. Ten Tomasz nazywa Ewę z Dymitr. Mal. żonę Stanisława „patrua", więc jest zapewne synem Jana Łuk. [brata Stanisława M.]

1) frater patruelis lub samo patruelis znaczy brat stryjeczny
2) comilito = towarzysz w służbie wojennej, spółuczeń.

Towarzysz w wojsku polskiem znaczył tyle co rycerz oficer. Towarzysz kawalerji narodowej i namiestnik miał rangę oficerską chorążego. Polska kawalerja XVIII w. składała się z towarzyszów, z pocztowych czyli szeregowych i z luzaków. Szlachta, jako stan rycerski, szła na „towarzyszów pancernych" do chorągwi, ale każdy w miarę swej zamożności przyprowadzał z sobą ludzi pocztowych, jako żołnierzy. Kto dawał cały poczet, czyli kilkunastu lub więcej ludzi zbrojnych, miał prawo dać

w 1711 - Sandomierz - wym. Aleksandra Mal. zamężna za Franciszkiem Stanisławem Streczanem, (commilito chortis loricatae[1] et Plenipotens generalis Illustrium et Magnificorum Castellanorum Cracoviensium, Supremorum Exercituum ducum).

1711 - Sandom. - wym. Justyna z Malin. Za-lecka z dziećmi i Józef Malinowski[2]

1711 - Sandom. wym. Józef Malinowski

1711 - 17 lipca w [illegible], na testamencie Ewy Mal. podpisani Tomasz Mal. i Józef Mal.

1712 - Radom - wym. Aleksandra Mal., mał-żonka Franc. Streczana i Anna Malinowska

1712 - Lublin - wym. Aleksandra z Mal. Stre-czanowa i Anna Malinowska

1711. Lublin - wym. Aleksandra Mal. za Franc. in Nadole Streczan i Anna Mal.

---

ni mają barwę t.j. mundur. Prócz pocztowych miał jeszcze każdy towarzysz żołnierza lżejszego, który podczas bojów w trzecim szeregu stawał. Towarzysze mieli głos w radach powiatowych, ziemskich [illegible]. Król mógł podczas wojny oddać każdemu towarzyszowi nawet znaczne dowództwo wojska.

1) chorągwi pancernej

2) Będzie to zapewne ten Józef o którym Niesiecki [t. VI Pobogami] w swym herbarzu wspomina: „Józef Malinowski w Krakowskiem 1706."

1713 - Sand. wym. Alexandra z Mal. Strzeczonow i Anna Mal.

1713 - Sand. wym. Alexandra z Mal. ni Podole Strzeczonowa i Anna Mal.

1714 - Sand. wym. Józef Malinowski jako patronus (sługi) Klesjana

1714 - Prochotice wym. Anna Malinowska

1715 - Chenciny - Strzeczon. mąż Alexandry Mal. in viciesgerentem Carthusem Chentinensem officii [illegible]

1715 - Radom - wym. Anna Malinowska

1715 - Radom " " "

1715 - Radom " " "

1715 - Sandom. wym. wdowy Justyna z Mal. Żab.

1715 wym. wdowy Alexandra z Mal. Strzec.

" Anna Malinowska

1715 - Sandom. " Anna Mal.

1715 - Radom " " "

1717 - Sandom. wym. Józef Malinowski i Anna M.

1718 - Sandom - wym. Anna Mal. annorum plus quam 50 - moderna possestrix bonorum Dzierżkowice et Szczeciu

1718 – Sand. – wym. Józef Malinowski, jako Florjana Mal. patruus et tutor naturalis

1720 – Sand. – wym. Anna Malinowska.

1720 – " " " "

1721 – Sancz. – wym. Józef Malinows., jako „longinquus[1]) patruus" Florjana Mal.

1722 – Lublin – wymieniony Kazimierz Mal. Łowczy Drohicki, Podstarosta i Sędzia grodzki radomski

1723 – Lublin wym. Kazimierz M., jak wyżej

1724 – Lublin – " " wraz z żoną "

1731 – Sand. wym. Kazimierz Mal. jako że zmarł jako sterilis i że naturalnym jego sukcesorem jest tegoż rodzony bratanek Florjan M. syn Wojciecha.

1754 – Sand – wym. Mikołaj Mal. brat Jana obaj synowie niegdy Florjana, tudzież żona Mikołaja Teodora z Tokarzewskich, córka Franciszka Tokarzewskiego i Heleny z Gryf-Kamockich.

---

1) longinquus-a-um, daleki, odległy w przestrzeni i czasie

1760 11/6 - Sandom. wymieniony niegdy Mikołaj Mal. i jego córka Joanna.

1760 - Brańsk wym. niegdyś Mikołaj Mal. i jego córka Joanna.

1760 - Sandom. wym. Mikołaj Mal. nast. brat Jana

1761. Brańsk. wym " " " "

i córka Mikołaja Joanna

1761 - Brańsk wym. Joanna, córka Mikołaja Mal.

1761 - Sandom. wym " " niegdy Mikoł. M.

1765 - Sandom. wym. niegdy Justyna z Mal. Zalicka (jej mąż Franciszek nazywany dn Pocillator Smolenscensis). - córka ich Franciszka za Alexandrem Dmin-Karnickim.

1766 - Sandom. wym. niegdy Mikołaj Mal. [Joanna

1768 - Sandom. wym. niegdy " " i jego córka

1778 - Brańsk wym. niegdy Mikołaj Mal. i jego córka Joanna, zamężna za Józefem Leniekim.

1773 - Sandom. - wym. Joanna Malinowska i jej mąż Józef Lewicki.

1783 wymienieni Wojciech i Antonina Malinowscy, rodzeni ~~Wojciecha~~ Karola Malinowskiego a wnuczęta dzieci Jana Malinowskiego, z jego małżeństwa z Krystyną z Piaseckich.

1785 - Sandom., 1787 Sand., 1787 Sand., 1788 Wiślica, 1789 - Sandom., 1790 Sandom., 1791 Sandom., 1791 - Sandom. wymieniona Joanna z Malinowskich Lewicka[1], córka Mikołaja Mal. a bratanica Jana.

---

1) Żerniga - Żernicki - der Polnische Adel - Hamburg 1900: Lewicki - Wappen Rogala - Land Bielsk 1580, Anz. Krajew. Dienten in der Preusz. Armee. Ein Zweig erlangte 1783 den Oesterr. Grafentitel, der 1869 im Mannesstamm erlosch; die Lienniewski nahmen den Beinamen Lewicki dann an; Führten in Polen um 1825 den Adelsbeweis (Niesiecki - Duńczewski - Krasicki - Kuczyński - Kanglisten - Borkowski - Adl. M. Polen - M. Lith. - Brn. - Kgr. - Kron.)

Lewicki - W. Rawicz - Galizien - Stammen aus Russland. Erhielten 1848 den galizischen Adel - mit verändertem Wappen Rawicz (Bork. Spis)

Lista rozmaitych rodzin Malinowskich, które przytacza Żernicki w dziele: „Der polnische Adel – Hamburg 1900.

1.) Malinowski – Wappen Ciołek (Niesiecki)

2.) Malinowski – Wappen Szeliga. Auch Nakł. Malinowski genannt – Wojew. Łęczyca 1470, Preussen 1682.„ (Niesiecki, Wielądek, Froel., Schuch., Krasn.)

3.) Malinowski W. Pobog – Land Bielsk 1530, Wojew. Sendomierz 1674. Dienten in der preussischen Armee. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis. (Milewski – Niesiecki – Krasicki – Ranglisten – Von Liebmacher – Adels. n. Polen – Zr. Ks. § 6. – Boniecki)

4) Malinowski – W. Ślepowron – Wojew. Lublin 1700 – Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis – ~~Wojew. Lublin 1700~~ (Niesiecki – Krasicki – Borkowski – A. v. N. P. – Krosnowski – Ksk. 2)

5) Malinowski – Nobilitiert vom Reichstage 1676 (Kuropatnicki)

URZĘDY I URZĘDNICY W DAWNEJ POLSCE

Obowiązki i fikcje

Do niektórych urzędów przywiązane były pewne obowiązki i zajęcia.

Miewali czynności: marszałek, podkomorzy, sędziowie ziemscy i grodowi; podwojewodzi żydów sądził, komornicy wsie mierzyli, regentowie akta utrzymywali, łowczy krakowski dozorował puszczy królewskiej w Niepołomicach, wojski podczas pospolitego ruszenia czuwał nad bezpieczeństwem rodzin pozostałych w domu.

Zato, obowiązki wielu innych urzędów redukowały się prawie do niczego, bo np. chorążowie, miecznicy, cześnicy, stolnicy, mogli być potrzebni na dworach książąt piastowskich, ale po ziemiach i powiatach już tylko nosili tytuły, jako pamiątkę narodowego obyczaju.

Na wybór urzędników z juryzdykcją, prawo obyczajowe pozwalało wpływać obywatelstwu w ten sposób, że zwykle na sejmikach, na ten cel umyślnie zwoływanych, wybierano po 4-ch kandydatów na zawakowany urząd, z których jednego król mianował według swej woli, lubo zwykle tego, kogo na pierwszem miejscu postawiono. W podobny sposób wybierano podkomorzych i sąd ziemski, złożony z trzech urzędników: sędziego, podsędka i pisarza.

W Koronie były one trojakie, t. j. wojewódzkie, ziemskie i powiatowe, tu bowiem wyrobiły się trzy kategorje podziału administracyjnego, województw na ziemie a ziem na powiaty, gdy w Litwie i na Rusi z[...]m nie znano tylko województwa i powiaty.

Już na dworach książąt piastowskich urzędy zaczęły się rozdwajać.

Widzimy cześników i podczaszych, stolników i podstolich i t. d. Że jednak nazywano ich rozmaicie po łacinie, same urzędy nie były jasno określone przez praktykę i prawo, bo o takich rzeczach stanowił obyczaj, więc dat powstania i rozdwojenia się urzędów mieć nie możemy. Ze wszystkiego można sądzić, że gdy urzędnik dworski jako dożywotni podstarzał się i spoważniał, musiał potrzebować zastępcy do spełniania swoich obowiązków: chorąży — podchorążego, stolnik — podstolego, skarbnik podskarbiego, cześnik — podczaszego. Taki zastępca był z początku niższym urzędnikiem od swego zwierzchnika, ale kiedy urzędował faktycznie, a zwierzchnik jego stał się już tylko tytularnym, więc, rzecz prosta, że niższy nabierał większego znaczenia od wyższego. Tym sposobem podskarbi zaczął więcej znaczyć niż skarbnik, podkomorzy niż komornik i t. d. Z urzędów wyższych powstawały coraz nowe, urzędy niższe. Gdy nadworni zostali koronnymi, a potem wielkimi, pojawiają się nowi nadworni, tamci dla Korony, ci niby dla dworu królewskiego.

Oryginalna lista urzędów

Dołączamy tutaj spis nazw niektórych urzędów w języku polskim i łacińskim:

Aquaeductor lub Rormagister — urzędnik zawiadujący wodociągami w większych miastach dawnej Polski.

Asesor — asesor.

Budowniczy — architectus, aedilis.

Burgrabia — burggavius, burgrabius.

Burmistrz — proconsul, magister civium.

Cechmistrz — cechmagister.

Celnik — telonarius, teloneator.

Chorąży — vexillifer, signifer.

Chorąży petyhorski — vexil. cataphractae, cohortis.

Ciwun — tivunus.

Cześnik — pincerna, pocillator

Delegat — delegatus, legatus.

Deputat — deputatus.

Dozorca — custos, inspector, curator.

Dworzanin — aulicus.

Ekonom — oeconomus, economus.

Generał — generalis.

Grododzierżca — castellanus.

Hetman — dux exercitus, princeps militum, exercituum.

Hetman wielki koronny lub litewski — supremus dux exercituum Regni lub M. D. Litvaniae.

Hetman polny — campiductor.

Instygator — instigator.

Kanclerz — cancellarius.

Kapitan — praefectus cohortis.

Kasztelan — castellanus.

Kasztelanic — castellanida.

Klucznik — promus.

Komisarz — commissarius.

Komornik — camerarius.

Koniuszy — praefectus stabuli.

Koniuszy wiel. koronny — magister stabuli regni.

Krajczy — incisor.

Krajczy koronny lub litewski — incisor regni Poloniae lub magni ducatus Litvaniae.

Książę — princeps, dux.

Kuchmistrz — praefectus culinae.

Kustosz — custos.

Ławnik — assessor, scabinus.

Łowczy — venator; łowczy nadworny — venator aulicus.

Margrabia — marchio.

Marszałek — mareschalcus.

Marszałek wielki koronny lub litewski — Magnus regni Poloniae aut Magni ducatus Litvaniae mareschalcus.

Miecznik — ensifer.

Miernik, mierniczy — geometra.

Mostowniczy — praefectus pontium.

Namiestnik, zastępca — vicarius, vicesgerens, commissarius.

Notarjusz — notarius.

Obożny — castrametator.

Opat — abbas.

Pisarz — scriba w niższem, notarius w wyższem znaczeniu.

Piwniczy — cellarius.

Poborca — exactor.

Podchorąży — subsignifer, vicarius vexilliferi.

Podczaszy — pincerna, pocillator; podczaszyna — uxor, coniux pocillatoris; podczaszyc — filius pocillatoris; podczaszanka — filia pocillatoris.

Podkanclerzy — vice - cancellarius.

Podkomorzy — succamerarius.

Podkoniuszy — subpraefectus stabuli.

Podsędek — subjudex.

Podskarbi — thesaurarius.

Podstarosta — vice - capitaneus.

Podstoli — subdapifer.

Podwojewodzy — vice - palatinus.

Poseł — legatus.

Prymas — primas, princeps archiepiscoporum.

Pułkownik — colonellus.

Rachmistrz — calculator.

Rajca — consul, vir consularis.

Referendarz — referendarius.

Regent — regens.

Regestrant — registrator.

Regimentarz — regimentarius

Sekretarz — secretarius.

Senator — senator.

Sędzia ziemski — judex terrestris.

Sędzia grodzki — judex castrensis.

Skarbnik — thesaurarius.

Sołtys — scultetus, sołectwo — scultetiae.

Stanowniczy — hospitiorum militarium designator.

Starosta — capitaneus

Stolnik — dapifer.

Strawnik — convictor.

Szambelan lub podkomorzy królewski — camerarius.

Wice - gerent — vices - gerens.

Genealogja

Malinowskich h. Pobóg z Malinowa-Kalniay (patrz następne strony). Zestawienie na podstawie naszych aktów rodzinnych, genealogji zestawionej przez ś.p. mego Ojca (patrz Tom I str. 13) i szkicu geneal. ś.p. stryja mego, [illegible] Tom II Malinowskiego z Niemiżatek (patrz Tom I. str. 10)

— uzupełnione przeze mnie.

Uwagi: W naszym najdawniejszym akcie, pochodzącym z r. 1607, wydanym w Bracławiu, z pośród bliżej nieznanych członków rodziny wymieniony jest Aleksy Malinowski z synami: Zakobem i Stanisławem, tudzież Michał z synem Andrzejem.

Według herbarza Uruskiego „Rodzina" – Warszawa 1913 – Tom X – ten Aleksy jest rodzonym bratem Jerzego, żonatego z Elżbietą Gnadzicką (Maltaną z Gnadziska).

W jakim stosunku stoi Michał z synem Andrzejem do linji głównej – nie jest mi wiadomem.

W akcie polskim z 8. maja 1623 jest kilkakrotny wzmianka o „Panach Malinowskich, Braciej stryjecznych" Baltazara i Seweryna.

W akcie pol. z 8. maja 1623 jest wzmianka o nieboszczyku Mikołaju Malinowskim,

który wydaje się być – jak to też podaje Uruski – bratem rodzonym ~~Grzegorza~~ Jerzego, ożenionego z dziedziczką Gradkiecką.

W akcie Trb. z 1623 r., wymieniony jest nieżyjący Jan Malinowski, z córką Anną – który również wydaje się być rodzonym bratem Jerzego, ożenionego z dziedziczką Gradkiecką (Halszką z Gradkiecka), tak jak to podaje Herbarz Uruskiego „Rodzina".

W akcie z 9/2 1676 – Skrzynice pod Opatowem, jest wymieniony Krzysztof Malinowski, który dziedziczy Stanisława Malinowskiego, męża Ewy z Dymitrowskich ~~Malinowskiej~~. Czyim jest synem ten Krzysztof – nie jest mi wiadomem. Może Jana, rodzonego brata Stanisława.

W akcie z 2/2 1681 r. Kalnicy – wdowa po Krzysztofie Malinowskim, Zofja z Czermińskich, 2°v. Lipińska, imieniem swoim i dziatek z nieboszczykiem Krzysztofem spłodzonych, dziedziczy Stanisława Malinowskiego męża Ewy z Dymitrowskich

Tomasz i Józef Malinowscy, xx, zdają się rodzonymi braćmi i synami Jana, brata Stanisława ożenionego z Ewą z Dym.

Do Tomasza odnoszą się następujące daty z aktów: „Commilito Cohortis [illegible] Ill.-Mci. Czermiński, Castellani Kijoviensis (Laud.-1710)

Ten Tomasz nazywa (w akcie z r. 1710) Ewę z Dymitrowskich Malinowską „patrua" t. j. stry=

Pokolenie

Stanisław M.

Podsędek bielski 1507 r. (Poczet rodów w W. X. Lit. – Bon.)

I.

Jerzy M.

Podsędek bielski 1533 r.
Dziedzic Kalnicy 1542 r. (Kap.–Milewski)

II.

Jerzy M.

Dziedzic Kalnicy; złożył przysięgę wierności Koronie polskiej 1569 r. po przyłączeniu Podlasia do Polski i z niewiadomej żony pozostawił synów:

III.

Alexy M. – Wymieniony w akcie z r. 1607

Jan M. – W akcie z r. 1623 wspominany, jako nieboszczyk.

Jerzy w r. 1607 już nie żyje – Dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1593 r. Żona Elżbieta Grodzicka (Hawrnka z Grodziska) herbu Łada. (Patrz akta z r. 1607, 1623, 1631, 1632). E. Grodzicka † 1632 w Kalnicy.

Kasper M.

Mikołaj M. – W akcie z 8 maja 1623, wzmianka o nieboszczyku Mikołaju.

IV.

Jakób M. – Wym. w akcie z r. 1607

Stanisław M. – Wymien. w akcie z r. 1607.

Anna M. – za „Szlachetnym Conradem Inszowieckim” (Patrz akt Faś. z r. 1623 i akt pal. 29 maja 1623) Syn ich Jan Inszowiecki

Baltazar † około 1653. – Dziedzic na Kalnicy-Malinowie ~~Elektor z woj. Sand. 1674~~ ~~Podwojewodzy Sandom. 1682~~ Komornik ziemski pilzneński 1619. Posesor Jastrząbki koło Pilzna (1603, 1604) (1651 † 1653.

Samuel M. – Wymieniony w akcie z roku 1607

N. M. – za Janem Brzoską h. Nowina (Patrz Genealogja S. M.)

N. M. – za Janem Zalińskim (Patrz Genealogja S. M.)

Seweryn M. – Dziedzic na Kalnicy-Malinowie (1607, 1623, 1632) Elektor z woj. podl. 1632 W r. 1660 już nie żyje (1660 Brańsk) † 1660

Stanisław-Jakób M.

V.

Jan-Michał M. – elektor 1632 podwojewodzy bielski 1637 Akta: 1631 – Brańsk 19/II 1632; 1648 i 1649 – Brańsk

Jan M. – 1661 – Pilzno; 1672 Tarnów; 1680 – Sandom.; 1681 – Drzemkowice

Stanisław † 1684 – Dziedzic na Kalnicy-Malinowie Elektor z woj. Sand 1674. Podwojewodzy Sand. ~~1674~~ 1682 Posesor Drzemkowic i Szczucic 1653, 1715) Żona Ewa z Dymitrowskich, h. Prus I, † 1711

Marcin M. – Dziedzic po ojcu w Kalnicy. 1682 Patrz akt 1661 – Brańsk Vicerothmagister Vexilli Mci. Wziętych Capitanei Siraceensis. 1661 – Brańsk. Żona Anna z Kanigowskich, córka Wojciecha Kanigowskiego. 1660 – Brańsk.

Stefan M. – Żona Marjanna z Karwackich 1651 – Jastrząbka 1660, 1661 – Brańsk

Wojciech M. – Dziedzic na Malinowie 1590 r. (Uruski)

VI.

Zofja – za Jerzym ze Szczawina Szczawińskim

Alexander – 1681 – Brańsk 1681 – Drzemkowice

Józef

Mikołaj

Tomasz – Commilito Cohortis Castellani Cz. Mci. Czerminski Castellani Kijoviensis. (Sand. 1710)

Józef

Zygmunt – † 6/12 1687 w Ostrogu, na stanowisku, przy chorągwi Dubowieckiego na ówczas Kominszego Koronnego.

Sebastjan – 1685 sukcesor po bracie Kazimierzu 1686 jest jeszcze małoletni Umarł bezpotomnie 1692

Kazimierz M. – Dziedzic na Kalnicy-Malinowie 1680 r. po ojcu. Porucznik dragonów 1661 (Ur.) Elektor z wojew. Sand. 1674. Skarbnik drohicki 1680 r. Sędzia grodzki i podstarosta radomski 1682 r. Nabył 1682 część Obręczny i Podlodowa (Uruski) Deputat z woj. Sand. na Trybunał Gł. Kor. w Piotrkowie Umarł tamże 1684 r. (1686) Żona: Helena z Przyjgałkich 2° v. za Kaszt. miśl. Szembekiem. Umarł bezpotomnie – patrz akta: Sand. 1686 i 1731.

Wojciech † 1706 – Dziedzic po ojcu na Kalnicy-Malinowie, towarzysz pancerny w chorągwi Czermińskiego, chorążego Podlaskiego 1691 (Akt. z 1700) Żona Katarzyna z Chrzanowskich h. 1685 Mindzenmis. Poraj.

Justyna M. – za Pankiszkiem z Żabia Żabickim. 1696 – Sand. Umarła 1715. Żabicki – towarzysz p. akt z r. 1700.

Ewa M. – Patrz: 1706, 1707 – Sand.

Alexandra M. – za Franciszkiem in Wodoie Strzeżonem – 1711. Ten ostatni: „Commilito cohortis Illuistrissimi czlac t. j. towarzysz chorągwi pancernej 1711. Generalny plenipotent Kasztelana Krakowskiego; Kolmana W. Koronnego 1711. Viesgerent castr. chencinensis 1715. Alexandra umarła 1715 r.

Anna M. – „modesta possestrix bonorum Drzemkowice et Szczucice” – 1718 – Sand. W r. 1718 ma „annorum plus minus 50” zmarła panną.

Anna M. – za Kazimierzem Suchcickim. Anna jest w 1681 r. (1681 – Brańsk) już wdową wraz z dziećmi Józefem, Janem, Michałem i Marjanną i żyją spadkobiercy po ojcu.

VII.

Jerzy – Dziedzic na Malinowie-Kalnicy. Posesor Niekisiałki 1734. (Patrz akt. z 1736.) Pułkownik Królewski 1740. Żona Rozalja z Koczorowskich h. Ambicz

VIII.

Mikołaj M. – Żona Teodora z Tołłoczewskich, 2° v. Mikułowska 1754, 1760, 177.

Jan – Dziedzic dóbr Niekisiałka, Żółczyce z przył. (1767) Skarbnik podlaski 1775. Ożeniony 1° v. z Krystyną z Piaseckich h. Janina 2° v. z Marjanną Zadio-Dąbrowską h. Radwan 3° v. z Chomentowską h. ...

IX.

Joanna M. – za Józefem Lenieckim. Dzieci ich Ludwik, Antoni i córka Benigna.

Karol-Szymon (ur. 1754 † 1806) – Dziedzic Niekisiałki, Żółczyc i Dzierzgowa. Urodzony z Krystyny Piaseckiej. (akt z 1783.) Żona Franciszka Mazaraki h. Newlin

Antonina M. – Patrz akt z r. 1783 za Lipnickim urodzona z Kr. Piaseckiej

Wojciech M. – Patrz akt z 1783 Zmarł bezdzietnie. ur. z Krystyny Piaseckiej

Franciszek M. – ur. z Dąbrowskiej. Zmarł bezdzietnie.

Józef M.

Helena M. – † bezdzietnie

Tekla M. – za Zawrzewskim

Katarzyna M. – za Szyszkowskim

Marjanna M. – za Betłowskim

X.

Józef-Edward-Benedykt (ur. 1784 † 1852) – Dziedzic po ojcu Niekisiałki etc. Ożeniony 1818 r. z Teresą z Wyszyńskich h. Leliwa, córką Ignacego i Tekli z Gołuchowskich h. Leliwa

Ignacy M. – † bezdzietnie

XI.

Stanisław M. † 1884 – Dziedzic po ojcu Niekisiałki etc. Żona Prakseda z Schiltów, siostra rodzona stryjecznej.

Władysław-[illegible]-Konstanty 31/8 (ur. 1825 † 1891) – Żona Aniela z Bohuterów, córka Franciszka, pułkownika wojsk polskich i Napoleońskich i Anny z Kochlerów – h. wł. Okszowa i Kamienia właściciel, później kołpakowa na Wołyniu

Emilja M. – za Wincentym Targowskim wł. Ossali w Sand. Potomstwo ich: T. I str.

Tekla M. – za Jaguńskim † bezpotomnie

Franciszka M. – za Janem Nep. Bańkowskim. Jedyny ich syn Władysław, z zawodu architekt, † bezpotomnie

Marja M. – † panną

XII.

Kazimierz M. – Dziedzic po ojcu Niekisiałki etc. Żona: Alexandra z Werneriów † w Niekisiałce 19/I 1933.

Jan M. – dziedzic Pęcczystawic Żona Marja z Leszczyńskich

Jadwiga M. – za Janem Kowerskim Warszawa – Traugutta 3.

Stefan-[illegible] † 1870 – Pułkownik kawalerji W. P. Żona 1901 Jadwiga z Leszczyńskich h. Abdank, córka Aleksandra i Jadwigi z Chełchowskich h. Ciołek

Zofja M. – Panna

Anna M. – za Grzegorzem Łyszczyńskim z Krynic

XIII.

Stanisław M. – ż. Marja z Gawrońskich

Władysław M. – Ks. Proboszcz w Stawnie pow. Opoczno.

Jan M. – major rez. Ż. [illegible] Szczepańska

Antoni M. – Urz. Banku Rolnego w Gdyni por. rez. 2 p. sap.

Zofja M. – Panna

Helena M. – † młodo

Wanda M. – za Lenieckim

Jadwiga M. – za [illegible] Łopaczyńskim.

Karol M. – dr. Przybysławice w Sand.

Władysław-[illegible]-Antoni – poległ 14. p. ułanów w r. 1920

Jan-Baltasar M. – Absolwent Lwowskiego Korpusu Kadetów Urz. Banku Gosp. Kraj. we Lwowie.

Ewa-Marja-Aniela M.

XIV.

Marja

Olenia Grzegórz Marja Kazimierz Krzysztof

Zestawił
Stefan Malinowski
w styczniu 1932
Lwów – Czereśniowa 7.

jest, matryo przyjmuje (patrz rewers drugą stronę tego aktu), że jest synem Jana Malinowskiego.

Podpis Tomasza znajduje się na testamencie Ewy z tym. Malinowskiej, pisanym w Drzemlowicach 17/7 1711.

Do Józefa Malinowskiego odnoszą się następujące daty z akt wyjęte:

Wpierw z r. 1707 – Sand. – tamże Józef wymieniony jest jako „frater patruelis" t.j. stryjeczny brat Wojciecha Mal., a więc stryjecznym stryjem Florjana.

Podpis jego znajduje się na testamencie Ewy z Dymitrowsk. Malinowskiej, pisanym r. dn. 17/7 1711 w Drzemlowicach.

Wpierw z 1714 r. – Sand. – wymieniony jest jako „patruus" t.j. stryj Florjana.

Wpierw z 1718 – Sand – wymieniony jest jako Florjana Malinowskiego „patruus et tutor naturalis"

Wpierw z r. 1721 – Sanok – wymieniony jest jako Florjana Malinowskiego „longinquus patruus" t.j. daleki stryj.

Barwą zieloną ~~wyróżnione~~ zaznaczone miejsca w Genealogji uwidaczniają dane, wyjęte z monografji Malinowskich zawartej w tomie X. Herbarza Uruskiego i Kosińskiego – Warszawa 1913 – Monografja ta, co się tyczy naszej rodziny zawiera wiele błędnych rzeczy, które p. Zarcanym poprawiłem.

Ten Aleksander był jak przypuszczam z niż wiarygodnych mamie Kreatura, który brat Teodor za [illegible]

157.

Rozsiedlenie na obszarze Państwa Polskiego rodzin – z których poszczególni członkowie Malinowskich brali swe żony, względnie z których pochodziły matki.

Jerzy Malinowski	żona	Elżbieta z Grodzickich h. Łada
Baltazar	"	" ?
Stanisław	"	" Ewa-Marja z Dymitrowskich h. Prus I.
Wojciech	"	" Katarzyna z Chrzanowskich h. Paraj
Florjan	"	" Rozalja z Koczowskich h. Lubicz
Jan	"	" Krystyna z Piaseckich h. Janina
Karol	"	" Franciszka Mazaradi h. Newlin
Józef	"	" Tereza z Wysockich h. Zelima
Władysław	"	" Aniela z Schützów h. wł.
Stefan	"	" Jadwiga z Leszczyńskich h. Abdank.

Rozsiedlenie rodzin podług dzieła Szeligi-Żernickiego „Der polnische Adel" [illegible] 1900:

Malinowscy h. Pobóg – ziemia Bielska 1530, Woj. Sandom. 1674.
" h. Ogończyk – Wojew. Łęczyca 1470, Prusy 1682
" h. Ślepowron – Wojew. lubelskie 1700
" h. Lis(?) [illegible] ?.

Grodziccy h. Łada – ziemia Łukowska 1600, ziemia Sanocka

Dymitrowscy h. Prus I. Wojew. Krak. 1567, Sandom. 1674 [...]

Chrzanowscy h. Paraj – wojew. Sandom 1632 / piszą się też Chrzanowscy [illegible]

Koczowscy h. Jastrzębiec – Wojew Sand. 1670 – h. Lubicz / Patrz. Sp. Szl. [illegible]

W linjach bocznych:

Mikołaj Malinowski – żona Teodora z Tokarzewskich h. Trąby 2°v. Mikulowska
Kazimierz " " Helena z Przygęda, Przygęcka
Stanisław " " Prakseda z Schültzów h. wł.
Kazimierz " " Aleksandra z Wernerów h.
Jan " " Marja z Leszczyńskich h. Abdank
Stanisław " " Marja z [illegible] h.

Z linji dalszych:

Marcin Malinowski – żona Anna z Kamiyewskich h. Lis
Stefan " " Marjanna z Karwackich h. wł.
Krzysztof " " Zofja z Czerwonków h. Lubicz

Piaseccy h. Janina – Obwód Radomski 1490 – Litwa, Podlasie i Wołyń. (ciotki Jagn.
Mazarakowie h. Wertin – Pochodzą z Wołoszczyzny (Pochodzą z Wołynia) Lit.
Wyrzyccy h. Kolima – Wojew. Rawa 1700 – Prusy.
Schültzowie h. wł. pochodzą z Turyngji – Warszawa i okolica Warszawy.
Tokarzewscy h. Trąby Litwa 1542 – Galicja 1782
Przygęccy h. Śreniawa – Wojew. Krak. 1550 – W. X. Poznańskie
Leszczyńscy h. Abdank – wojew. Płock 1550, Sieradz 1672, Sandomierz 1749 – Wojew. inne [h. Srzinda woj. Sieradz 1780
[illegible] h. Rawicz – woj. Sand. 1421 – z. Rawa – woj. Łęczyca 1674,
Kamiyewscy h. Lis – woj. Płock 1449, Prusy 1498

Zofja Malinowska, córka Jana-Michała była zamężna za Jerzym Szczawiń- [zaszczaniną skim]
Anna " , " Jana " " za Tuszewickim,
" synem Sliachetnego Conrada Tuszewickiego"
Joanna, córka Mikołaja Mal. " " za Józefem Lewickim
Jadwiga " Stanisława " [jest II] " za Janem Krasickim
Wawra " Kazimierza " " " za Zmiewskim
Jadwiga " " " " za Wawrem Lisperyńskim
N. Mal " Jerzego i Elżbiety z Grodzickich była " za Janem Baneckim
N. Mal " " " " " za Janem Zalirskim
Justyna " Stanisława i Ewy z Dymitrowskich " za Franc. Żabickim
Aleksandra " " " " " za Franc. [Czonem] Strze-
Anna " Stefana i Marjanny z Karmackich " za Kazim. Sucheickim
Antonina " Jana (który był 1o v. żonaty z Paszką, 2o v. z Dąbrowską, 3o v. z Chomentowską) " za Lipnickim
Tekla " " " " " za Zakrzewskim
Katarzyna " " " " " za Szypakowskim

Karmaccy h. Zastrzębiec - wojew. Gnieźn. 1580; h. Lubicz Kr. Pol.; h. ri. Mazowsze i Ł... [Pimy] Czermont... Czermontowie h. Lubicz - ziemia nurska 1673, woj. witebsk. 1700.

Szczawińscy h. Prawdzic - Mazowsze 1299 - Łęczyca. Są gałęzią Dinheimów. Dinheimowie przybyli 1134 z nad Renu do Polski, połączyli swój herb z herbem Prawda i utworzyli w ten sposób h. Prawdzic.

Lewiccy h. Rogala - Ziemia Bielska 1540 - wojew. Ruskie. Jedna gałąź otrzymała 1783 austr. tytuł hrabiowski, który 1869 w latorośli męskiej wymarł; Siewierscy wzięli wtedy przydomek Lewicki.

Zmiewscy h. Lubicz - Podlasie 1542. Nosili przydomek Plena.

Marjanna Mal. córka Jana była zamężna za Wincentym Bełdowskim
Emilja " " Józefa i Teresy z Wysockich " Wincentym Targowskim
Tekla " " " " " " Jagnińskim
Franciszka " " " " " " Janem Nep. Bańkowskim

Żmijewscy h. Ślepowron – Ziemia Drohicka 1589.
Lipczyńscy h. Korwin – Ziemia przemyska 1670; h. Łabędź wielkopolska 1550.
h. Ślepowron – Ziemia przemyska 1600 – Litwa 1619
Brzozda h. Nowina – Ziemia Nurska 1550
Zaliwski h. Junosza – wojew. Sandom. 1520 – Mazowsze, Ziemia [illegible]
Zalicki h. Nałęcz – wojew. Łęczyca 1660
Zalicki h. Prawdzic – Mazowsze 1560
Smolicki h. Ostoja – Ziemia Tomicyńska 1674.
Lipnicki h. Hołobog – wojew. Sand. 1551. Litwa
" h. Janina " " 1460 (Długosz)
" h. Półkozic " " 1580
" h. Poraj " Sieradz 1680

Herbarz Czarnieckiego: Brzoska h. Nowina. (Od wsi Brzoski w ziemi bielskiej początki zabrali). W ziemi nurskiej jedni, drudzy z nich w Podlasiu osiedli, ci tam piszą się z Rzewni, ci zaś z Niemodnice. Do pierwszych należą ci: Brzoska kasztelan ~~nurski~~ wiski ~~tutaj~~, za czasów Łaprockiego, żona jego Krzyska. Stanisław podkomorzy nurski 1613. Córka jego dostała się w małżeństwo Ludwikowi Zieleńskiemu h. Świnka kasztelanowi. Joachim podczaszy nurski w r. 1632. Stanisław podstoli i poseł nurski w r. 1648. Stanisław starosta nurski, poseł na sejm w r. 1662, żona jego Anna Łahodowska kasztelanka. Do drugich należą: ~~Jerzy Brzoska chorąży~~: Jerzy Brzoska chorąży bielski w r. 1575. Syn jego Wawrzeniec. Wojciech z Niemodnice, kmiotnał w r. 1632. Jan stolnik bracławski w r. 1689, którego brat rodzony Gedeon, wstąpił do zakonu Soc. Jesu. Jana małżonka

Zakrzewskich jest 27 rodzin, rozmaitych herbów

Szyszkowscy h. Ostoja – wojew. Kaliskie 1551. [miar 1697.

Bedkowscy h. Jastrzębiec – Krajowy, woj. Brześć 1589, Łęczyca 1673, Sando.

Tarnowscy h. Rogala – wojew. płockie 1619 – Prusy

Jaquińscy h. Trzy Tarnawa – wojew. Sand. 1511

Bańkowscy h. Junosza – woj. Łęczyca 1436, Litwa, woj. Ruskie

" h. Ostoja – Galicja – Kr. Pol.

" h. Ryś – Litwa 1763 – Galicja

Herbarz Czarnieckiego: „Kanigowski h. Lis w Płockiem, jednaż ich dzielnica z Olszowskiemi. Jędrzej starosta płocki 1449. Bartłomiej pisarz ciechanowski 1598. Stanisław sędzia ziemski płocki 1616. Krzysztof pisarz ziemski płocki 1613.

r. 1700

Blandyna Komarowna. (Niesiecki). – Stanisław Brzoska pisał się pod Olkinikami z pow. pińskiego – (Kielękelko).

Innej rodziny tego nazwiska ani Czarniecki, ani Żerniecki nie podaje – więc jest tylko ta jedna.

Stanisław 1632. Jan miał za żonę Ewę Niszczycką, z któ: rej syn Stanisław spłodził Jana i Jakóba. Paweł Kano: nik płocki, pleban przasnyski 1678. Piszą się z Kan: goma, stąd niektórzy zowią ich Kangowski (Niesiecki). – W r. 1788 Józef podczaszy wyszogrodzki. N. suffra: gan Kujawski. (Krasicki). – N. kasztelan wyszogrod: ki, † 1785. Anna za Adamem Paszkowskim.

Herbarz Czarnieckiego: Karwacki w z. Ciechanowskiej Kasper i Kazimierz, Maciej i Dominik, Jan zaś w zie- mi wiskiej – podpisali elekcję Władysława IV Kró- la (Niesiecki)

Alt-Österreichisches Adels-Lexikon, verfaßt und herausgegeben von Karl Friedrich von Frank zu Döfering Vorstandsmitglied und ehrenamtlicher Schriftführer der (k. k.) heraldischen Gesellschaft „Adler" in Wien

I. Band
(1823 – 1918)

Wien 1928. Im Selbstverlage des Verfassers – Wien VII, Kandlgasse 26.

Z przedmowy (Vorwort):

Die hier verzeichneten Standeserhöhungen und Gnadenakte aus der Zeit von 1823 bis 1918 sind bis auf wenige Fälle, in denen die einschlägigen Urkunden eingesehen worden sind, sämtlich den Akten des ehemaligen k. k. Adelsarchives (jetzt Verwaltungsarchives) entnommen, einerseits ergänzt durch die Aufnahme jener Akte vom Jahre 1823, welche im Ergänzungsbande des Österreichischen Adelslexikons von Johann Georg Megerle v. Mühlfeld 1822, nicht enthalten waren, und anderseits durch die Aufnah-

x [illegible] 32.083

[illegible] der [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] zu [illegible] [illegible] der [illegible] – [illegible] – [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Möglichkeit von [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] von [illegible]

5465. [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~5466.~~ [illegible] 8. XI. 1824
5466. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~5467~~ 8. IV 1829
5467. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 28. I 1821
5468. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
5469. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Collegium 1782 – 1817. 1824

Nieznana szlachta polska i jej herby.
opracował
Wiktor Wittyg
przy współudziale
Stanisława Dziadulewicza, z 504 rysunkami
Kraków 1908.

Z przedmowy: „Heraldyczne studja mozolne ś.p. prof. Franciszka Piekosińskiego, zachęciły wielu innych do pracy na tem polu. Hr. J. Ostrowski z niespożytym prawdziwie zapałem wydawnictwie „Księgę herbów rodów polskich” (doprowadzona do litery T.) wyczerpała się na podobiznach herbów i ich opisie; wydawnictwo A. Bonieckiego — „Herbarz Polski” (doprowadzony do litery K.) i hr. Uruskiego — „Rodzina” — jeszcze nie przekroczyła litery L. dopiero wyszła z pod prasy), nosi charakter historyczno-genealogiczny; pierwsze z prac jest oparte na materjałach dokumentów, udzielanych przez rozmaite rodziny szlacheckie, wypisów z różnorodnych materjałów drukowanych i po części zaczerpniętych ze źródeł archiwalnych; drugie zaś głównie opiera się na dokumentach, pochodzących z Archiwum Heroldyi petersburskiej.”

„Przed kilkunastu [illegible] [illegible] szlachty. [illegible] [illegible] [illegible]

były znane owczesnym heraldykom, albo jedynie wiado-
mem im było, że istnieją pewne zapiski, lecz nie
wiedziano do jakiego skarbca odnieść ich wypada.

„120 ksiąg przekonowych, zawierających le-
gitymacyi, na których szlachta w XVI wieku wy-
ciskała swe pieczęcie herbowe na znak upraw-
nienia wymazanych protokołów, przedstawiają
dla heraldyka materyał wprost bajeczny."

„W tym czasie poznałem się z panem Stanisławem
Dziadulewiczem, miłośnikiem heraldycznym, który był w po-
siadaniu sporej ilości notatek heraldycznych (parę tysi-
ęcy nazwisk szlachty i kilkadziesiąt herbów) zebranych
przy przeglądaniu dokumentów i autografów w archiwum
jeszcze Biziewa, Bolkowicza i Pruszkowa, wypisów z dekre-
tów legitymacyjnych rozmaitych sądów szlacheckich,
przeważnie litewskich i zbioru ordynata hr. Krasińskiego.
Nie oprócz dokumentów, przewertował jeszcze w kopiarzu
[illegible] znanym, odpisany w XVIII wieku."

„Aż umówiliśmy się wspomniane wyżej księgi ko-
piować [illegible] [illegible] wspólnie
[illegible] [illegible] [illegible]

Rezultat pracy naszej składał się z [illegible]
[illegible] szlachty [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Że nas [illegible]
[illegible] hr. Ostrowskiego, [illegible] i [illegible] o [illegible]

dach i kartach albo nie zawierają żadnych
wiarygodności, albo jeśli podają, to niedokładnie,
i przekręcone nawet szczegóły; lub co gorsza nie-
znajome gniazda rodzinne, zabrałbym się więc do
opracowania materjałów [illegible] pracy,
wraz z opracowaniem go, tem bardziej, że ma-
terjał ten okazał się ważnym nie tylko dla ge-
nealogii, lecz w ogóle i dla historyka i wyka-
zuje on nam wielką ilość gniazd rodzinnych
[illegible] albo nieznanych, lub
mylnie utrzymywanych, a oprócz tego wyświetla
nawet niektóre kwestje zawikłane. Przy
tej pracy [illegible] w pierwszym rzędzie
zmarły prof. Piekosiński, który otrzymaw-
szy nadesłane przez nas materjały, i prze-
glądnąwszy obszernie, zachęcał się wydać
niniejszą pracę, pracę o gniazdach, gdyż, jak
się wyraził, takich bogatych i obfitych dla ge-
nealogii nie godzi się trzymać w tece, czekając
na opracowanie całości — niemożliwą — po-
nieważ kompletnej całości nigdy się nie
doczekamy, zawsze bowiem znajdzie się
coś, jakoś szczególnie nieznana, lub jakiś
fakt nowy."

„Przy przeglądaniu [illegible] [illegible]

rodzinnych dokumentów otrzymałbym przez nikogo nie [illegible], przesunęły się nam [illegible] uszlachcenia wszystko charakter [illegible] bez nawet wyjaśniającego [illegible] szlachetnego z Koroną [illegible] się z czytelnikiem. Uszlachcenia [illegible] osobno co do Korony i osobno co do Litwy, zaś w XVI wieku (z niektóremi tylko wyjątkami [illegible] z tego czasu) [illegible] Korony oparty na prawie polskiem, ziemskiem był inny, zaś na Litwie, gdzie jeszcze za Jagiełło nie oparty na prawie litewsko-ruskiem nosił charakter samowładczy i dopiero na mocy aktu Unii Lubelskiej Litwa w swych prawach zrównana została w zupełności z Koroną.

„W Koronie [illegible] szlachcic ze swej przynależności osobistej, lub przez [illegible] szczegółowe oznaczenie o [illegible] jego [illegible] potem. [illegible] prawny. [illegible]

[illegible] co do rodzajów [illegible] potomu szlachcic [illegible] [illegible]

rodowej pieczęci, albo tylko zaznaczano wycię-
ciem innego godła, czy też pieczęci nie
posiadał, to prosił przyjaciela – sąsiada
i ten, choć posiadany przyjaciel wyciskał swą
pieczęć, a używał innego rodzaju klejnotu,
to zawsze spotykamy wymienionego nazwisko
tego przyjaciela."

W XVI wieku nieskażoną jeszcze
była wśród szlachty, szczególnie na Mazowszu,
mniej obciążonem wpływem zachodu, niż in-
nych dzielnic Polski, tendencja przynależności
i przynależności rodów, używających jednego i tego
samego herbu, chociażby innego nazwiska i dzie-
ci używających jednego i tego samego herbu
stanowiły jeden ród, niby jedną rodzinę i dzie-
liła się do stryjów dalszego lub bliższego
stopnia. Także obecnie widzimy wyraźnie
pisownik, że szlachta polska, przyjmując nas-
wiska swe od miejscowości, jako zawieszki-
nata, była świadomą o swoich przodkach
od jednostki, która pierwsza dała początek
wspólnego godła rodowemu i od którego następ-
nie rozrodziła się, wspólnie przypominają, że
klejnotnicy jednego i tego samego herbu sta-
nowią członków jednego rodu. Świadczą to

jeszcze dawne prawo adaptacyjne, że każdy nie-kogo kolwiek przyjąć do swego herbu, tylko za zgodą bliższych krewnych, uznając adoptowanego za swego brata w herbie i Kości – to jest uzna-jąc go za potomka tego jednego praojca rodu, który dał początek ich rodowi i klejnotowi. Teorię tę rozwija hypoteza przedstawiona przez prof. Piekosińskiego, o dynastycznem pochodzeniu szlachty polskiej, który, jak wiadomo, w ciągu pisania swej pracy, z [illegible] w [illegible] archiwalnych danych nie korzystał a opierał się tylko na kombinacji swych wywodów, a tem więcej [illegible] twierdzenie!

„Szlachta polska stopniowo odbywała kolonizację. Pierwsza odnosi się do czasów króla [illegible] na Rusi Czerwonej, zasiedlonej przeważnie szlachtą małopolską, po części i wielkopolską, mazowiecka zaś w bardzo ograniczonej mierze; z tych powodów specjalnie godła Mazowsza jak: Prus, Jastrzębiec, [illegible] nie spotykają się na Rusi bardzo rzadko, tak Ostoja, Strzemię, Topór i inne małopolskie, większą przewagę [illegible] mają.

„Drugą kolonizację przypada na pierwszą połowę XVI wieku na Podole i Kijowszczyznę

[Spis osób, które uczestniczyły w działaniach wojennych Kościuszki 1794 r. Poznań 1894. - Nakładem Księgarni katolickiej - opracował Bolesław Twardowski:

„Malinowski F., członek komisji skarbowej
Malinowski, lekarz w regimencie Grabowskiego.
Malinowski, szeregowiec w 8. regimencie Lidzkim.
Malinowski Stanisław, podporucznik w wojsku litewskiem, w 4. regimencie
Malinowski, Szymon, członek komisji porządkowej Księstwa Mazowieckiego.
str. 172: Malinowski Andrzej, złożył 200 zł. na rzecz powstania Kościuszkowskiego.”]

„Trzecia wersja kolonizacyjna, w której [illegible] Mazowsze uczestniczyło przeważnie, przypada na koniec panowania Zygmunta Augusta i na panowanie Stefana Batorego i ta kolonizacja zwrócona jest ku ziemiom litewskim. Nazwiska szlachty polskiej powstały w przeważnej liczbie od nazw miejscowości, jako [illegible], w rzadkich wypadkach od pobrzmień[x] lub przydomków, i zaczęły ustalać się dopiero w 16. wieku; widzimy więc Bogusławskich albo Ostrołęckich, Bogusławskich vel Bogusławiczów, Rybczyńskich vel Rybaczewskich i Korsaków albo Siraczów i t.p. To samo powiedzieć

x) Oznaczenie osobowe, jeszcze u Rosjan n.p. Iwan Petrowicz

mowie, o herbach. Szlachta odmieniała według swego upodobania; i tak Chrapek w r. 1564 używa godła własnego, nie który jest h. Ostoja tak wszczerbionym, a w r. 1576 pieczętuje się wyraźnie Ostoją; Serny wraz z synem Łukaszem nobilitowani w r. 1581 do h. Jelita, jednakowoż Łukasz w tym samym roku używa h. Radwan; Kieszkowski jednocześnie używa dwóch odmian h. Wilczekosy; coż się dzieje z h. Pobrzyna na Podlasiu! — dokonywuje się z nim przeróżne kombinacje nie tylko ze szczytem, lecz nawet i z obrazkiem na tarczy. Dopiero pod koniec XVII wieku ustają wybryki nazwisko-herbowe i szlachta wyłącznie pisze swe herby i nazwiska

Str. 193 tegoż dzieła:

„Malinowski h. Abdank. Piotr. w r. 1756 podstoli łańcuszowski M. N. w K. III Nr 458."

„Malinowski, h. Ślepowron, Jerzy, w r. 1581 opłaca pobór ze wsi Malinowo — Malinowo, [illegible] woj. Podlaskie, ziemia Bielska A. 6. K. S. R. p. 42

Nas. ród ten mieszkał w ziemi Lubelskiej, Malinowskim zaś z ziemi Podlaskiej przypisuje h. Pobóg"

Spis gniazd rodowych województwa podlaskiego

Ziemia Bielska

Bruszewo – Bruszewski – Gozdawa
Brzeźnica – Brzeźnicki – Roch III
Brzozowo – Brzozowski – Ostoja
Chądzyno – Chądzyński – Ciołek
Czaczki – Czaczkowski – Prus I. odm.
Gąsówka – Gąsowski – Prus II odm.
Gołasze Mościska – Mościcki – Kościesza
Falki – Falkowski – Ogończyk
Hryniewicze – Mikołajko Hryniewiecki – Wczany
Jabłoń – Jabłoński – Paraj-Jasieńczyk
Kalinowo Trojanki – Kalinowski – Lubicz
Koczmierowo – Koczmierowski – Lubicz,
Koczmiery Wypychy – Koczmier – Ogończyk
Kruszewo Koziki – Kruszewski – Ogończyk
Lubin – Lubiński – Lubicz,
Łapy Węgle – Węglowski – Korab
Łopienie – Łopieński – Bończa
Łukawica – Łukawski – Dołęga
Makarów – Makarowski – Roch II
Malinowo Kalnice – Malinowski – Pierzchała
Mierzwino – Mierzwiński – Kościesza
Moniuszki – Moniuszko – Krzywda
Niewino Pasy – Niewiński – Paprzyca odm.

Pietruszki – Pietruszki – Ostoja III
Pierzchała – Pierzchała – Gozdawa
Piotraszkowo – Piotraszko – Korab
Popławy – Popławski – Tracza odm.
Przatynia – Przatyński – Dąbrowa
Ptaszki Żmiercy – Ptaszki – Półkozic
Roszki – Roszkowski – Ostoja
Siedlce – Siedlecki – Koza wola odm.
Sikory – Sikorski – Stangoin
Skrzypki – Skrzypkowski – Stangoin
Szczursy – Szczurs – Stangoin
Topiczewo Stęczyno – Topiczewski – Paprzyca
Trzaskolesna – Trzaskolesny – Korzecniec
Wilamowo – Wilamowski – Ciołek
Wojnowo – Wojno – Własny
Wyszonki Wypychy – Wypychi – Roch III
Wszonki Włoszki Wypychy – Wyszoński Nazórka – Roch III
Zalesie – Zaleski – Dąbrowa
Żebry Kostry – Żebrowski – Roch III
Żędziany – Żędzian – Trzywdar

Ziemia Brańska

Rzeźnica – Rzeźnicki – Roch III

Ziemia Drohicka

Sobieszy – Sobieszowski – Półkozic

Ziemia Tykocińska

Boguszki – Boguszko – Dąbrowa

Województwo Podlaskie dało 46 gniazd nie-
znanych rodów: Rochów III – 6, Dąbrowczy-
ków, Lubiczów, Ogończyków i Starykoniów –
po 3, nieznanego zawołania, Ciołków, Gozda-
witów, Korabitów, Kościeszów, Ogończyków,
Ostojowczyków, Papszyców, Półkoziców i Pan-
sów II – po 2, Bończów, Bożych wól, Dołęgów,
Krzywdziców, Kuszabiców, Porajitów, Prus-
czyków, Rusów I, Ślepowrończyków, Trzasków,
i Trzywdarów – po jednem gnieździe.

Polska XVI wieku pod względem
geograficzno-statystycznym – Tom VI
Część III cia – Podlasie (województwo) opisał
na pomoc Aleksandra Jabłonowskiego
Warszawa 1910 – str. 4?? [illegible]
Kalnica str. 165, 213, 214, 217
Kalinowo str. 198, 202, 208, 212, 217, 219.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] 17[illegible]
[illegible] 1[illegible]
Żona [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

Żona [illegible]

[illegible]

[illegible] 17[illegible]
Żona: [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

O pokrewieństwie Malinowskich z Moszczeńskimi, Moszyńskimi, Szystowskimi x) i Sarnowskimi.

Uruski - Rodzina - Herbarz Szlachty polskiej - Tom XI - Warszawa 1914.

Moszczeński h. Nałęcz. Hrabiowie i szlachta. Senatorowie w rodzinie: Piotr, kasztelan dobrzyński 1457 r. Franciszek-Michał, kasztelan brzesko-kujawski 1731 r. Andrzej, kasztelan inowrocławski 1754 r., wojewoda inowrocławski 1764 r., um. 1783 r. Stefan, kasztelan santocki 1769 r., umarł 1772 r. Teodor-Wojciech, kasztelan inowrocławski 1772 r. Józef, kasztelan lendzki 1780-1793 r.

Stara kujawska rodzina, pisano ją także Moszczyński.

Linja kazimierska. Kazimierz, dziedzic na Moszczenem, towarzysz chorągwi pancernej 1670 r., pułkownik wojsk koronnych 1685 r., zaślubił Jadwigę Kruszównę, i z niej pozostawił dwie córki, Annę za Józefem Wilczkim, Teresę Pszachowską i czterech synów: Jakóba bezżennego, Józefa, Ludwika i Michała; po Michale z żony

x) Żernicki-Szeliga - Der polnische Adel - Hamburg 1900: Szystowski W. Szeptycki - Laud Przemyśl 1633 - Auch Szyszkowski geschrieben. Führten um 1825 in Polen den Adelsbeweis (Niesiecki - Bobrowicz - Spis Szlachty Król. Pol. - Liste 10).

Malinowskiej syn Józef x) z Kunegundy Nawarskiej miał syna Aleksandra, dziedzica Wieruszyc.

. . . .

Wojciech, ostatni syn Michała-Szczęsnego i Jabłońskiej, dziedzic dóbr Zajączkówka 1724 r., z żony Malinowskiej, miał dwóch synów, Jana i Michała. Z nich Jan, dziedzic Kikoła, z Marjanny Kiełczewskiej pozostawił syna Szymona, dziedzica Lutoborza, w powiecie kujawskim, wylegitymowanego w Królestwie 1837 r., a Michał z Marjanny Gorzkowskiej miał dwóch synów, Aleksandra, wylegitymowanego w Królestwie 1844 r. z synem Mikołajem podoficerem wojsk ros. i Stanisława, dziedzica Zagórska, w pow. stanisławowskim, wylegitymowanego w Królestwie 1843 r.

. . . .

Ludwik, porucznik pancerny, ożeniony z Krystyną z Malinowskich xx) 1° v. Michałową Amor-Tarnowską

x) Żychliński - Tom. 19. - str. 65 i 66: „Michał Moszczeński (XII pok.) h. Nałęcz, zaślubił N. Malinowską herbu Ślepowron. Z niej syn Józef (XIII pok.), ożeniony z Kunegundą Nawarską, którego syn Aleksander (XIV pok.) dziedzic dóbr Wieruszyc, Kamyka i Kościeja, umarł bezżenny przy końcu zeszłego stulecia.

xx) Żychliński - Tom 19. str. 66: Ludwik (XII pok.) rotmistrz znaku pancernego, dwie z kolei miał żony, najprzód Salomeę Malinowską herbu Ślepowron, wdowę po Stanisławie Szkotowskim i po Michale hr. Tarnowskim z Dzikowa, zmarłym 1718 r. (zobacz R. VI str. 364). Z jego synów: a) Stanisław Krzysztof (XIII pok.) urodzony z Malinowskiej, towarzysz mazowiecki, szambelan J. K. Mci., dziedzic Szczytnik, pojął w małżeństwo Teresę z Lutranica Dębską, h. Godziemba . . ."

Żychliński – „Złota Księga" – Poznań 1884 r. – Tom VI – str. 364:

„Michał Jacek Amor hrabia Tarnowski (XV pok.), wielki hrabia z Czborn, ur. 1635 r., zmarły 1718 r., dziedzic dóbr Dzikowskich i Wielowsi a po śmierci brata Stanisława Amora, także i Złoczowskich, po trzykroć wstępował w związki małżeńskie: najpierw z Ludwiką Żabokrzycką, herbu Roch, kasztelanką kamieniecką, córką Wiktoryna i Łaszowieckiej h. Bajorja, z którą się rozwiódł; powtórnie w r. 1703 w Podleszanach, w domu Jana Aleksandra Gnatowskiego hr. Tarnowskiego, z wielką wolną sławy ..., Antoninę Aleksandrę Przerębską h. Nowina, córkę Stanisława Ferdynanda, podczaszego mielnickiego i Katarzyny z Tęczyna Ossolińskiej (Żych. Herb. II str. 350), która mu powiła syna Józefa i wkrótce umarła; po raz trzeci wreszcie z Krystyną Salomeą Malinowską, wdową po Hermanie Kadlinie"

[Uruski podaje jako żonę Ludwika Maszewskiego: Krystynę z Malinowa. Z Malinowa pisali się tylko Malinowscy h. Pobóg. Więc ona Krystyna musiała być h. Pobóg, a nie h. Ślepowron jak to podaje Żychliński w „Złotej Księdze" – zwiedziony do tego odmiennie „Salomeję" Malinowską. Że Żychliński myli się pod względem herbów, mam na to dowód, bo memu pradziadowi Józefowi Malinowskiemu ożenionemu z Teresą z Wysockich, rodzoną siostrą Elżbiety, żony hr. Tarnowskiego Michała – daje herb Ślepowron, gdy tenże był herbu Pobóg. (Patrz. Żychliński – monografja rodz. Tarnowskich). Krystyna Malinowska, mogła być z linji Jana, rodz. brata Stanisława, ożenionego z Ewą z Dymitrowa, który to Dymitrów leży w pow. tarnobrzeskim (dzisiaj majątek Sandomierskich).
Żernicki – Der Polnische Adel – pisząc o Malinowskich h. Pobóg – odsyła też do Złotej Księgi Żernickiego – czego przy Malinowskich h. Ślepowron nie czyni.]

po Stanisławie Szydłowskim. Ta wdowa niespełna lata po śmierci drugiego męża, który jej zapisał dożywocie na dobrach Wojcza*) (1720 Inscr. Crac. L. 336, pag. 127), wyszła za Ludwika Maszczeńskiego, pułkownika znaku pancernego (zob. niż. dział Żaków)

Patrz też „Notaty Bar. Artura Rzyskiego z Krzewicy" – str. 184 tego pamiętnika, w których występuje Salomeja Malinowska, wdowa po Stanisławie Szydłowskim, zamężna 2o v. za Michałem Łaskiem [illegible] br. Tarnowskim 3o v. za Ludwikiem Maszczeńskim – należała do Malinowskich Pobogów.

*) [illegible]

la-
y no-
127),
da.

ie
ány

Rich

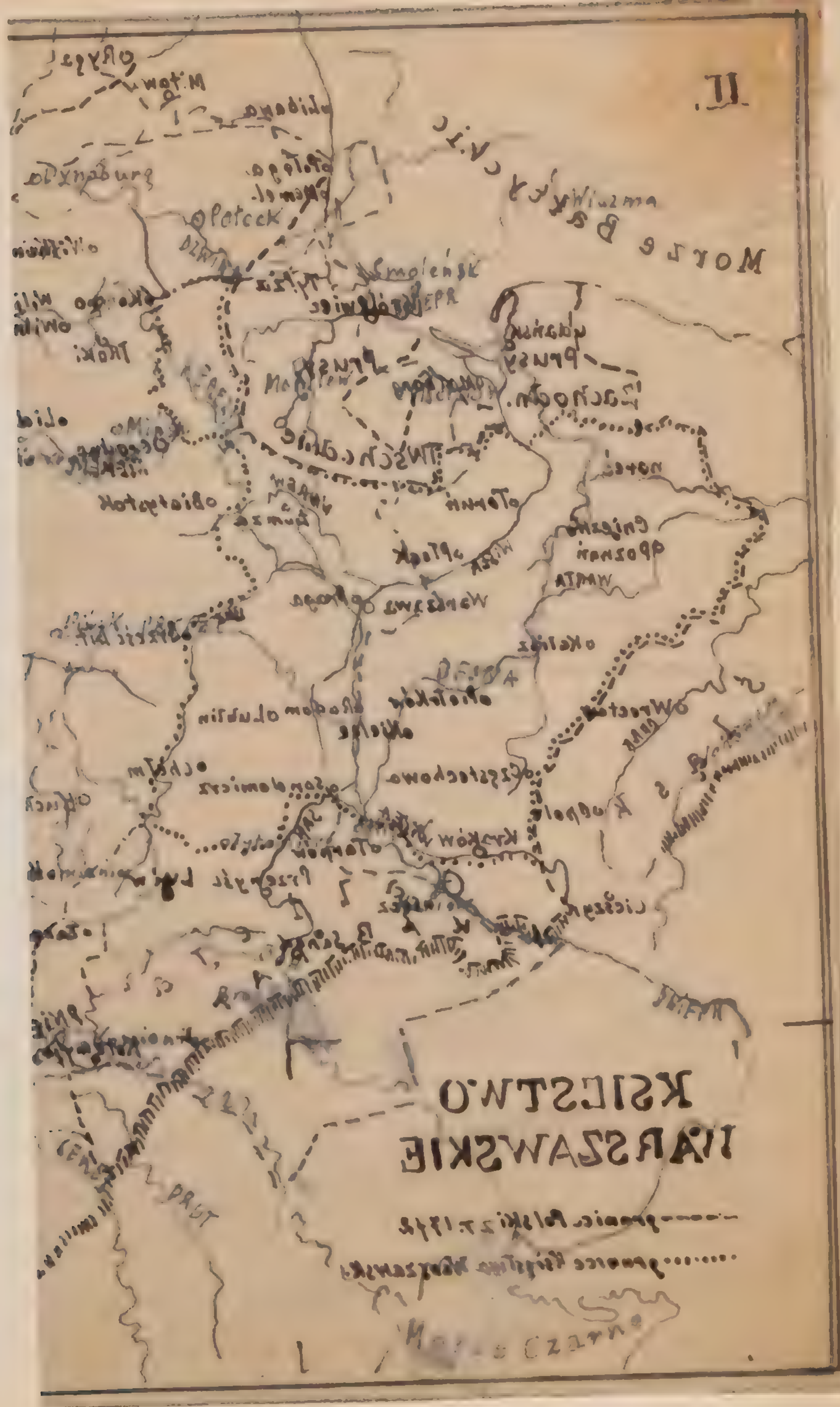

I
Morze Bałtyckie
ZABÓR PRUSKI
Gdańsk
Toruń
Płock
Poznań
Praga
ZABÓR AUSTRJACKI
Kraków
POLSKA
po trzecim rozbiorze
granice z r. 1772
granice trzeciego rozbioru

I
Morze Bałtyckie
Kurlandja
Ryga
Libawa
Połąga
Kłajpeda
Tylża
Królewiec
Gdańsk
Malborg
Dyneburg
Połock
Witkomierz
Kowno
Wilja
Wilno
Troki
Witebsk
Smoleńsk
Dniepr
Moskwa
Wiaźma
Mohilew
Mścisław
Mińsk
Lida
Grodno
Niemen
Nowogródek
Białystok
Łomża
ZABÓR
Toruń
Noteć
Gniezno
Poznań
Płock
Warszawa
Praga
Bug
PRUSKI
Kalisz
ZABÓR
Brześć
Pińsk
Prypeć
ROSYJSKI
Radom
Piotrków
Kielce
Lublin
Wrocław
ŚLĄSK
SUDETY
Częstochowa
Sandomierz
Opole
ZABÓR
Kraków
Tarnów
San
Łuck
Krzemieniec
Żytomierz
Kijów
Kaniów
Dniepr
Worskla
AUSTRJACKI
Przemyśl
Sącz
Sanok
Cieszyn
KARPATY
Boh
Bracław
Kołomyja
Kamieniec
Seret
Prut
Dniestr
Morze Czarne
POLSKA
po trzecim rozbiorze
granice z r. 1772
granice trzeciego rozbioru

POLSKA
po trzeciem rozbiorze
granice z r. 1772
granice trzeciego rozbioru

II.
Morze Bałtyckie
KSIĘSTWO WARSZAWSKIE
granica Polski z r. 1772
granice Księstwa Warszawskiego
Morze Czarne

II.
Morze Bałtyckie
Ryga
Mitow
Libawa
Połąga
Memel
Dynaburg
Połock
Wiazma
Wilkomierz
Dźwina
Smoleńsk
Dniepr
Tylża
Królewiec
Kowno
Wilja
Wilno
Troki
Gdańsk
Prusy Zachodn.
Prusy Wschodnie
Malborg
Mohilew
Mścisław
Lida
Mińsk
Grodno
Niemen
Nowogródek
Noteć
Toruń
Narew
Łomża
Białystok
Gniezno
Poznań
Wisła
Płock
Warta
Warszawa
Praga
Brześć Lit.
Pińsk
Prypeć
Kalisz
Desna
Piotrków
Radom
Lublin
Kielce
Wrocław
Odra
Śląsk
Chełm
Częstochowa
Sandomierz
Łuck
Opole
San
Kraków
Tarnów
Żytomierz
Kijów
Krzemieniec
Przemyśl
Lwów
Galicja
Sącz
Cieszyn
Karpaty
Tarnopol
Kaniów
Boh
Bracław
Dniestr
Kamieniec
Kołomyja
Seret
Prut
Worskla
Morze Czarne
KSIĘSTWO WARSZAWSKIE
granica Polski z r. 1772
granice Księstwa Warszawsk.

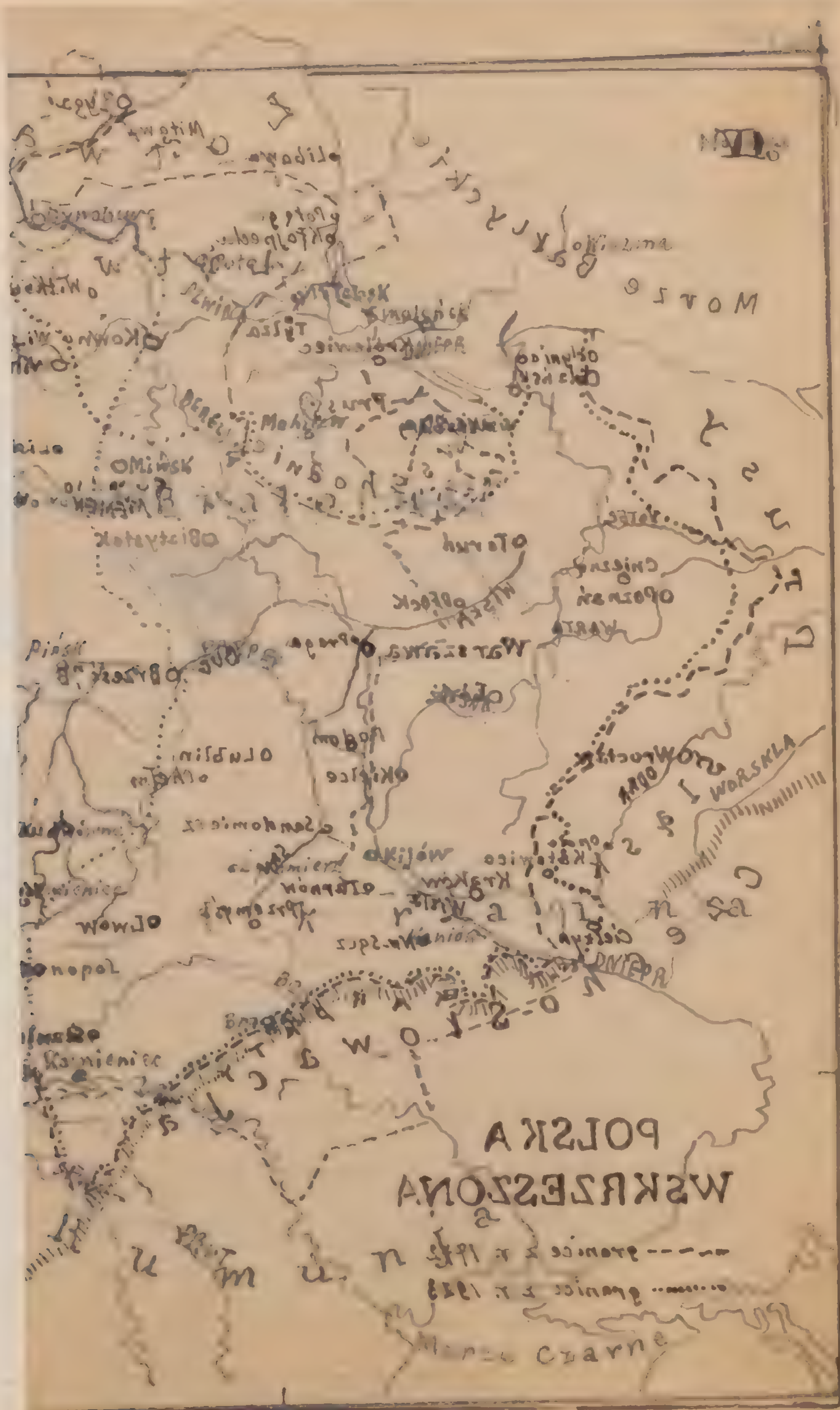

II.
KSIĘSTWO
WARSZAWSKIE
granica Polski z r. 1772
granice Księstwa Warszawsk.
Morze Bałtyckie
Morze Czarne
Warszawa
Kraków
Gdańsk
Wilno
Mińsk
Smoleńsk
Kijów
Kaniów
Kamieniec
Poznań
Toruń
Płock
Kalisz
Lublin
Radom
Kielce
Sandomierz
Tarnów
Lwów
Przemyśl
Częstochowa
Wrocław
Opole
Brześć Lit.
Białystok
Grodno
Niemen
Wisła
Dniepr
Dniestr
Prut
Prypeć
Karpaty

KRÓLESTWO POLSKIE
KONGRESOWE
granica Polski w r 1772
granica Królestwa Kongres.
Morze Bałtyckie
Morze Czarne
Warszawa
Lublin
Chełm
Białystok
Płock
Toruń
Gniezno
Poznań
Kalisz
Częstochowa
Kielce
Sandomierz
Kraków
Przemyśl
Lwów
Troki
Ryga
Mitawa
Libawa
Smoleńsk
Bug
Prusy Zach.
Poznańskie
Galicja
Śląsk
Morze Bałtyckie

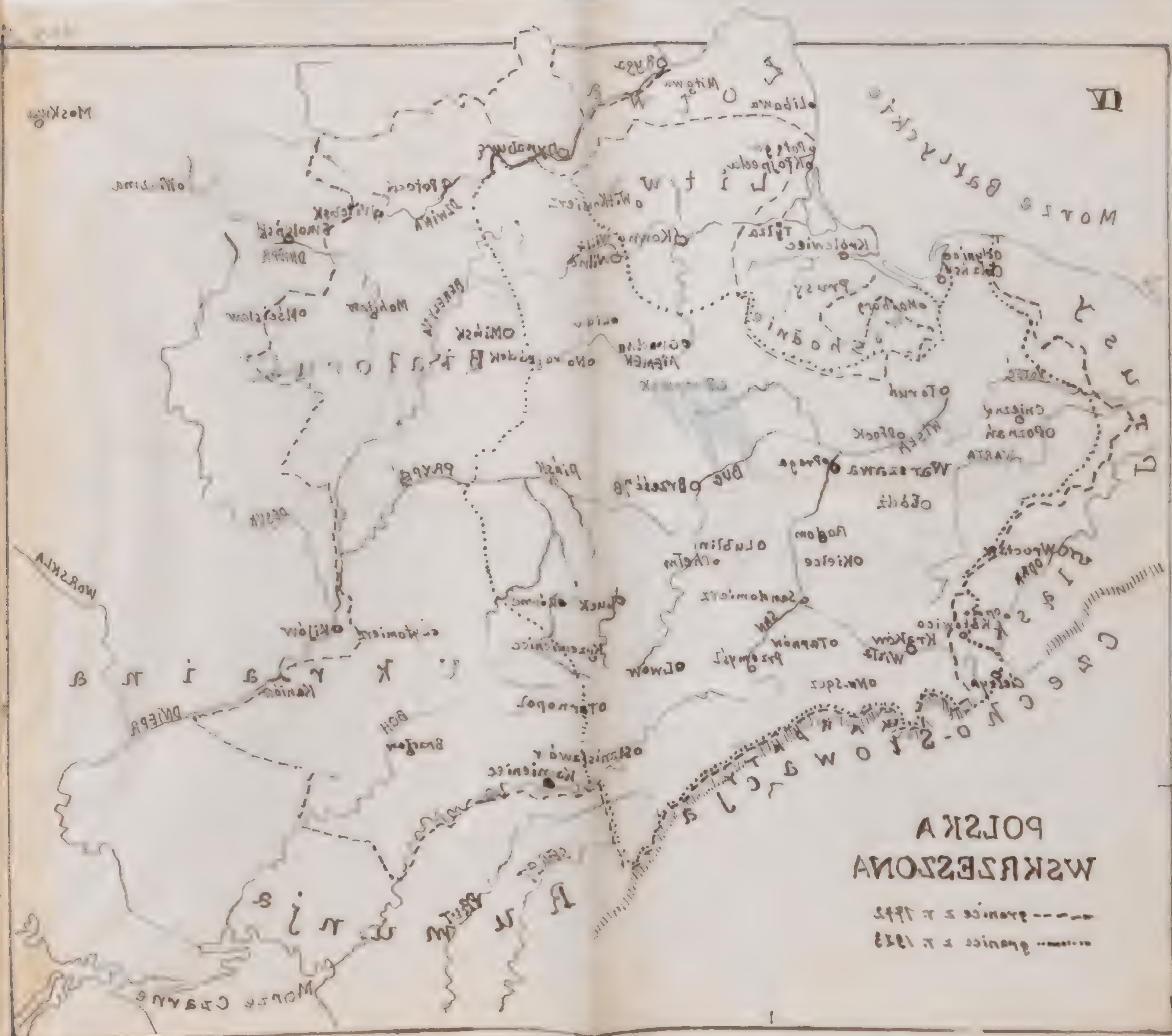

III
KRÓLESTWO POLSKIE KONGRESOWE
granica Polski w r 1772
granica Królestwa Kongres.
Morze Bałtyckie
Ryga
Mitawa
Libawa
Połąga
Kłajpeda
Dynaburg
Połock
Witkomierz
Moskwa
Wiązma
Smoleńsk
DNIEPR
Tylża
Królewiec
Kowno
Wilno
Troki
Gdańsk
PRUSY
Zach.
Wsch.
Lida
Grodno
Nowogródek
Mohylew
Mścisław
Toruń
Ostrołęka
Łomża
Białystok
Gniezno
Poznań
Poznańskie
Płock
Warszawa
Praga
Bug
Brześć Lit.
PRYPEĆ
Kalisz
Piotrków
Radom
Kielce
Lublin
Wrocław
Śląsk
Częstochowa
Chełm
Łuck
Sandomierz
Kraków
Wisła
Tarnów
Przemyśl
Lwów
Krzemieniec
Żytomierz
Kijów
DESNA
WORSKLA
Galicja
Karpaty
Cieszyn
Sącz
Sanok
Tarnopol
Kaniów
DNIEPR
Bracław
Kołomyja
Kamieniec
SERET
PRUT
Morze Czarne

III
KRÓLESTWO POLSKIE
KONGRESOWE
granica Polski w r 1772
granica Królestwa Kongres.

POLSKA
WSKRZESZONA
granice z r. 1772
granice z r. 1923
Morze Czarne
Warszawa
Kraków
Lwów
Lublin
Toruń

IV
Morze Bałtyckie
Prusy
Prusy Wschodnie
Litwa
Łotwa
Ryga
Mitawa
Libawa
Dynaburg
Połock
Witebsk
Smoleńsk
Moskwa
Wiazma
Kowno
Wilno
Królewiec
Tylża
Lida
Mińsk
Mohylew
Mścisław
Białoruś
Białystok
Toruń
Gniezno
Poznań
Warszawa
Płock
Praga
Łódź
Radom
Kielce
Lublin
Chełm
Brześć
Pińsk
Sandomierz
Kraków
Katowice
Opole
Wrocław
Śląsk
Cieszyn
Tarnów
Przemyśl
Lwów
Łuck
Równe
Krzemieniec
Żytomierz
Kijów
Ukraina
Kaniów
Tarnopol
Stanisławów
Kamieniec
Bracław
Czecho-Słowacja
Rumunja
Morze Czarne
WISŁA
WARTA
ODRA
BUG
SAN
NIEMEN
DŹWINA
DNIEPR
PRYPEĆ
DESNA
WORSKLA
BOH
SERET
PRUT
BEREZYNA
NOTEĆ
POLSKA WSKRZESZONA
granice z r. 1772
granice z r. 1923

POLSKA
WSKRZESZONA
granice z r. 1772
granice z r. 1923
Morze Bałtyckie
Morze Czarne
Moskwa
Ryga
Mitawa
Libawa
Dyneburg
Połock
Witebsk
Smoleńsk
Mohylew
Mińsk
Wilno
Kowno
Królewiec
Prusy Wschodnie
Gdańsk
Toruń
Poznań
Płock
Warszawa
Łódź
Radom
Kielce
Lublin
Chełm
Brześć
Pińsk
Łuck
Równe
Krzemieniec
Żytomierz
Kijów
Kaniów
Sandomierz
Wrocław
Katowice
Kraków
Tarnów
Przemyśl
Lwów
Nowy Sącz
Tarnopol
Stanisławów
Kamieniec
Ukraina
Litwa
Niemcy
Czechosłowacja
Wisła
Warta
Bug
San
Dźwina
Dniepr
Berezyna
Boh
Prut
Worskla

POLSKA
r. 1772.
Moskwa
Wiazma
Perekop

POLSKA
r. 1772.
PRUSY
KSIĄŻĘCE
POMORZE
WIELKO POLSKA
LITWA
POLESIE
PODLASIE
PODOLE
UKRAINA
ZAPOROŻE
Dzikie Pola
TATARZY KRYMSCY
KRYM
Morze Czarne
MOŁDAWJA
SIEDMIOGRÓD
MORAWY
CZECH
BRANDENBURGIA
KURLANDJA
INFLANTY
ESTONJA
Morze Bałtyckie
Moskwa
Kraków
Kijów
Mińsk
Wilno
Lublin
Toruń
Kalisz
Sieradz
Gniezno
Piotrków
Częstochowa
Lida
Troki
Orsza
Andruszów
Mścisław
Pińsk
Mozyr
Rzeczyca
Żytomierz
Połtawa
Kudak
Czehryn
Humań
Bar
Bendery
Oczaków
Perekop
Białogród
Akierman
Dorpat
Memel
Zator
Pilzno
Halicz

POLSKA
r. 1772.
PRUSY
POMORZE
WIELKO POLSKA
MORAWY
CZECHY

Smoleńsk
Mscisław
Bug

POLSKA
w r. 1492
Arcybiskupstwa Biskupstwa
MORZE BAŁTYCKIE
ŻMUDŹ
Miedniki
Potock
Dźwina
Witebsk
Smoleńsk
Niemen
Królewiec
LITWA
Troki
Wilno
PRUSY
ZAKONNE
Heilsberg
Malborg
Elbląg
Pucko
Lauenburg
Gdańsk
Bytom
POMORZE
Szczecin
BRANDENBURG
Drezdenko
Noteć
Nakło
Bydgoszcz
Chełmno
Toruń
Grunwald
Michałów
Ciechanów
Nowogródek
Mińsk
Grodno
Wizna
Łomża
Różan
Płock
Gniezno
Inowrocław
Poznań
Brześć
Wyszogród
Warszawa
Drohiczyn
Brześć Lit.
Odra
Krosno
Łużyce
Żegań
Głogów
Wschowa
Kalisz
Łęczyca
Sochaczew
Czersk
Rawa
Sieradz
Miśnia
Budziszyn
Elba
Legnica
Oleśnica
Wrocław
Świdnica
Wieluń
Piotrków
Radom
Lublin
Chełm
Opole
CZECHY
Praga
Racibórz
Cieszyn
Sandomierz
Hrubieszów
Horodło
Włodzimierz
Łuck
WOŁYŃ
Bełz
Przemyśl
Lwów
Sanok
Halicz
Dniestr
Wiślica
Proszowice
Wieliczka
Bochnia
Sącz
Biecz
Brno
WĘGRY
Dunaj
Buda
Peszt
MOŁDAWJA
PODOLE
Bug
San
Dniepr
Mścisław
Kijów
LITEWSKIE

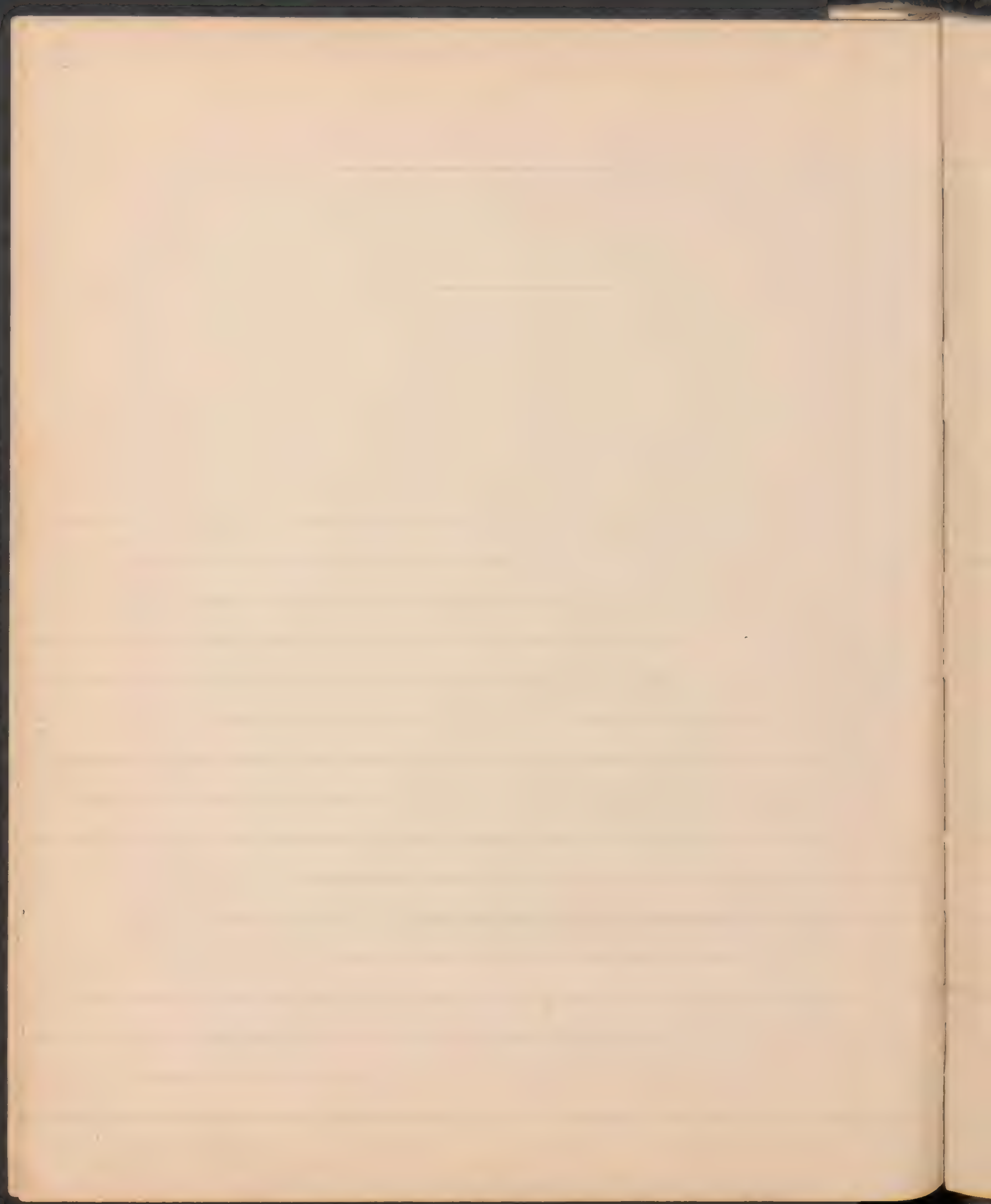

Grodno
Janów

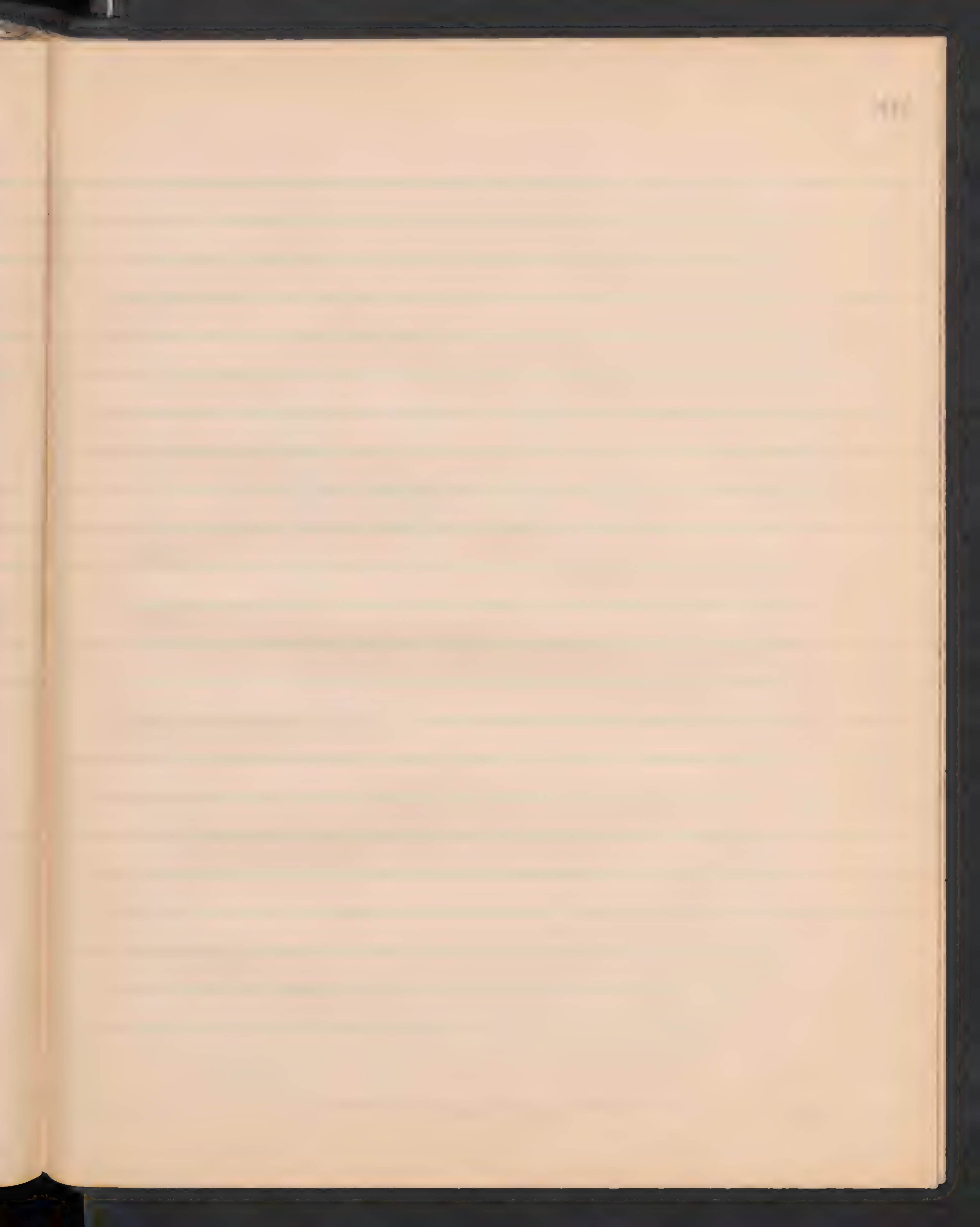

KALKA
z
Mapy rosyjskiej
z
1816 r
0 10 20 30 40 50
wiersty
KRÓL. POLSKIE
PODLASIE
Grodno
Janów
Wasilków
Białystok
Gródek
Wizna
Łomża
Narew
Tykocin
Ostrołęka
Zambrów
Suraż
Narew
Brańsk
Bielsk
Pułtusk
Brok
Bug
Nur
Ciechanowiec
Boćki
Modlin
Narew
Bug
Szereszów
Grodzisk
Drohiczyn
Siemiatycze
Liw
WARSZAWA
PRAGA
Niemirów
Siedlce
Janów
Zbuczyn
Brześć Lit.
Biała
Międzyrzecz
Łuków
Domaszewnica

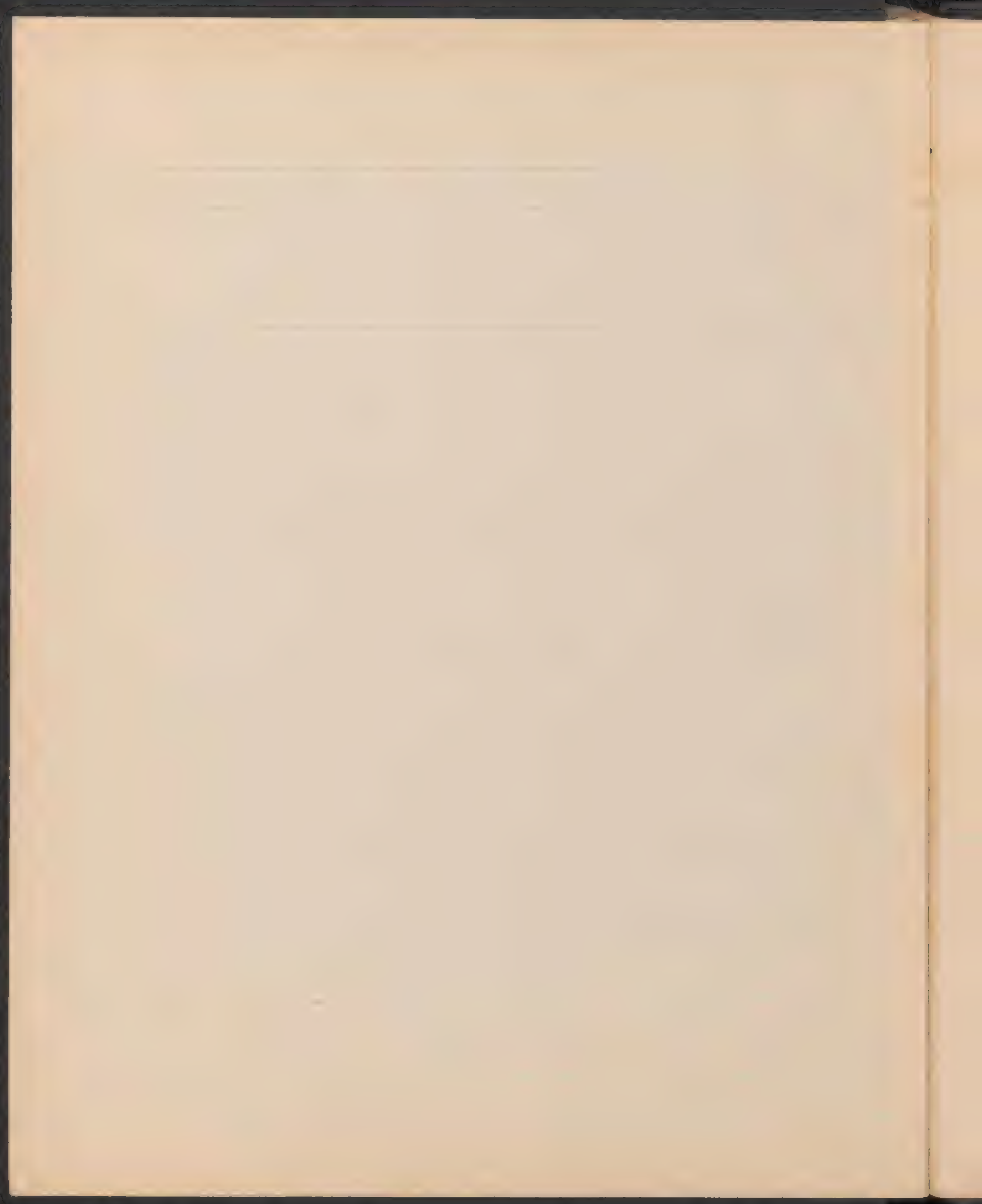

Wizna
Łomża
Ostrołęka
Pułtusk
Brok
Nur
Bug
Grodzisk
Liw
Modlin
Narew
Praga
Warszawa
Siedlce
Łuków

Odpis patentu oficerskiego na stopień rzeczywistego pułkownika W.P. dla Stefana Malinowskiego.

Nr 11.473

Patent Oficerski

Stwierdzam iż Pan Malinowski Stefan Piotr Józef, wykazawszy zalety właściwe powołaniu oficera, oraz zdolności do spełniania obowiązków, nadanego mu stopnia oficerskiego i gotowość poświęcenia wszystkiego

KU DOBRU i CHWALE OJCZYZNY,

uzyskał w porządku prawem określonym x), stopień pułkownika w Korpusie oficerów kawalerji, ze starszeństwem od dnia 1-go czerwca 1919 roku, z kolejnością 12,5.

Warszawa, dnia 1-go grudnia 1933 roku xx)

Minister Spraw Wojskowych
J. Piłsudski

Szef Biura Personalnego
Ministerstwa Spr. Wojsk.
Podpis nieczytelny płk.

x) [illegible]

xx) [illegible]

[illegible]

[illegible]

Spis rzeczy.

35. Nazwiska mężów córek moich przodków z linji prostej, prążmoszy od roku 1600. - to samo w linjach bocznych i rozsiedlenie rodzin w granicach Państwa Polskiego). str. 155.
36. Malinowscy, których wymienia „Poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej z r. 1857 - we Lwowie. 105
37. Monografja Malinowskich h. Pobóg - naszej linji w ostatecznym opracowaniu z dn. 4. marca 1907. 167
38. Odpisy z notat Barona Artura Dr. Reyzkiego z Drzewicy w powiecie opoczyńskim - dotyczących różnych Malinowskich. (Temże był współpracownikiem „Herbarza Szlachty Polskiej Bonieckiego - który przez wojnę wstrzymany doprowadzony został do litery Ł"). 169-205
39. List do mnie od Dr. Mon[...]rskiego z Krakowa, donoszący, że stoi murowany dwór w Niekisiałce, budowany był, w miejsce drewnianego, około r. 1760, według planów i projektów znakomitego (budowniczego) Ks. Karsznickiego - Reformaty, zmarłego na początku XIX wieku 122.
40. Malinowscy, odznaczeni franc. orderem Legji Honorowej - podług Stanisława Łozy - Legja Honorowa w Polsce 1803-1923 - Zamość. 166.
Malinowscy, którzy uczestniczyli w działaniach wojennych Kościuszki w r. 1794. 207.

